

เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้ม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปะบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้ม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปะบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ
ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE JEWELRY REPRESENTS THE IDEAL OF WRAPPING

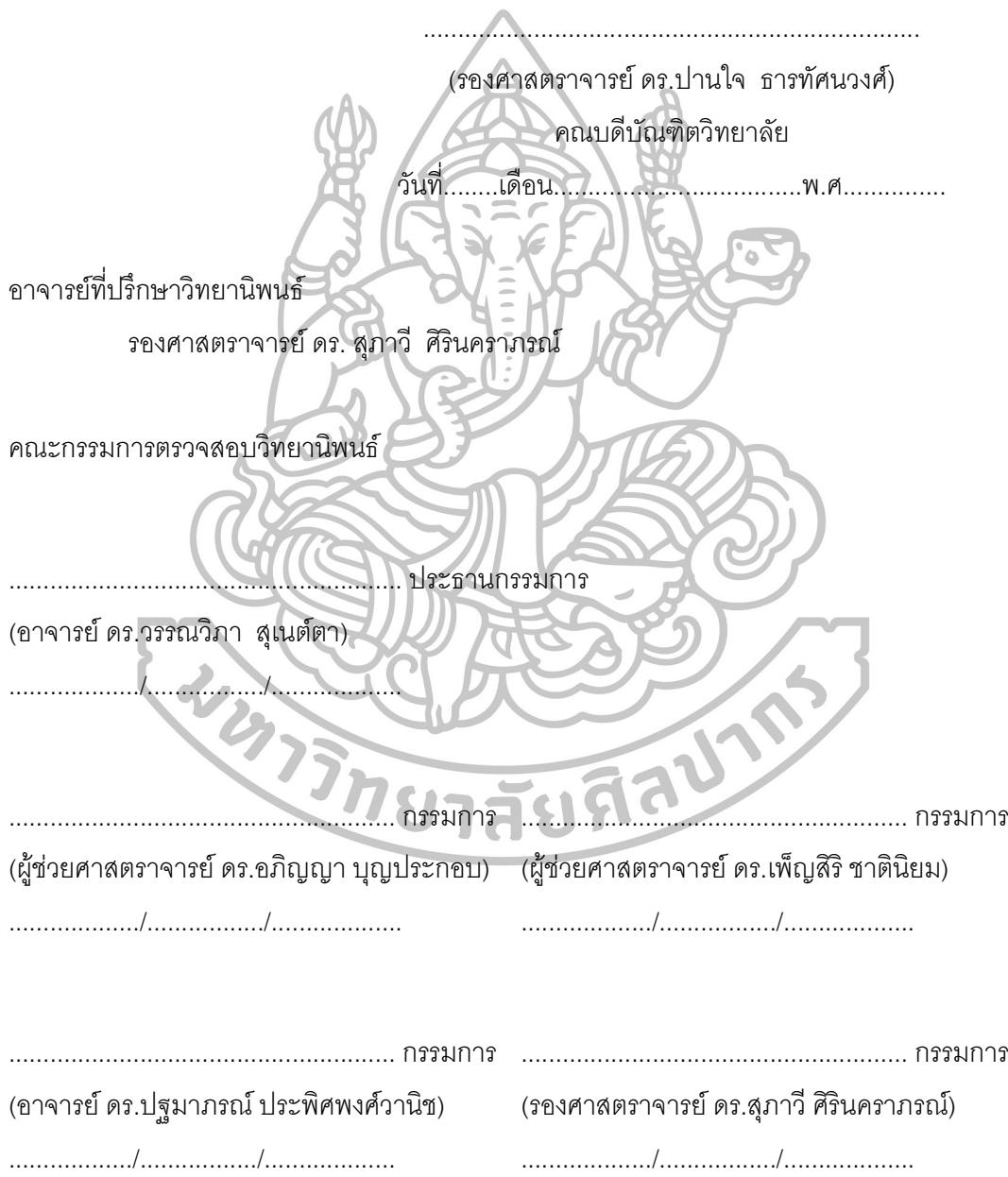

By

Miss Onuma Wichaikul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Fine Arts Program in Jewelry Design
Department of Jewelry Design
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2015
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้ม” เสนอโดย นางสาวอรุณา วิชัยกุล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญาศิลป์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ

56157306: สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ

คำสำคัญ: เครื่องประดับ / ห่อหุ้ม / ออกแบบเครื่องประดับ

อาจารย์ วิชัยกุล: เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้ม. อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์: รศ.ดร.สุภาวดี ศิรินคราภรณ์ 138 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและกระบวนการห่อหุ้มโดยมุ่งเป้า
การศึกษาไปยังการห่อหุ้มอาหารไทย เป็นการห่อหุ้ม ซึ่งส่งเสริมให้สิ่งที่ถูกห่อหุ้มมีความพิเศษ
และมีคุณค่า เพื่อนำไปสู่แนวทางการออกแบบงานเครื่องประดับที่รองรับการปรากฎตัวเพื่อเผยแพร่คุณค่า
ความงามที่เปลี่ยนแปลงไปในวาระที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ ขั้นเป็นความงามภายใต้คติแห่ง¹
การห่อหุ้ม โดยที่สูนที่รียภาพของเครื่องประดับที่ได้อยู่ภายใต้ความงามของการเก็บหุ้นซึ่งกันและกัน
ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก

กระบวนการวิจัยนั้น มีขั้นตอนในการศึกษาข้อมูลเพื่อรวบรวมเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิด
ของการห่อหุ้มโดยมุ่งเน้นไปที่รูปแบบการห่อหุ้มอาหารไทย จนพบว่าสามารถแบ่งแยกหน้าที่ในการ
ใช้งานได้ 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประ予以ชนชีวสัญญาณโดยตรง หน้าที่ด้าน
ประ予以ชนชีวสัญญาณ และหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ ดังนั้นมีอิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศสุ่มคติ
แห่งการห่อหุ้มได้ว่า การห่อหุ้มมีวัตถุประสงค์เพื่อการปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญให้กับสิ่งที่อยู่
ภายในเพื่อรองรับการปรากฎตัวในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งในกระบวนการห่อหุ้มนี้สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่
ห่อหุ้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน จึงได้มีการนำคติแห่งการห่อหุ้มดังกล่าวมาเป็น
แนวทางในการออกแบบผลงานเครื่องประดับโดยเริ่มจากการศึกษาและทดลองเพื่อค้นหาวัสดุที่
สามารถสะท้อนแนวคิดได้เหมาะสมกว่าไปด้วย ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกวัสดุที่
เริ่มต้นจากการทดลองห่อหุ้มเลียนแบบการห่ออาหารไทยด้วยใบทองแบบดั้งเดิม และพัฒนาด้วย
วิธีการสังเคราะห์ทัศนธาตุเพื่อแยกแยะเฉพาะความงามที่เหมาะสม หลังจากนั้นจึงเข้าสู่
กระบวนการค้นหาความสอดคล้องกับพื้นที่ของร่างกายในฐานะงานเครื่องประดับ ผลที่ได้สามารถ
สะท้อนให้เห็นถึงการทำงานร่วมกันระหว่างงานเครื่องประดับ ร่างกายและจิตใจของผู้สวมใส่จนเกิด²
เป็นการสร้างผลงานเครื่องประดับที่สะท้อนแนวคิดของคติแห่งการห่อหุ้มได้

จากการกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ข้าพเจ้าค้นพบองค์ความรู้ที่สามารถ
นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้มได้อย่างเหมาะสมและ
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและยังสามารถนำไปสร้างเป็นชุดงานเครื่องประดับที่ดียิ่งขึ้น
ในอนาคตได้ด้วยวิธีการพัฒนาด้านองค์ประกอบศิลป์และความสอดคล้องกับพื้นที่ติดตั้งบนร่างกาย
ในฐานะงานเครื่องประดับต่อไป

ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

56157306: MAJOR: JEWELRY DESIGN

KEY WORD: JEWERY / WRAPPING / TO BE REVEALED

ONUMA WICHAIKUL: THE JEWELRY REPRESENTS THE IDEAL OF WRAPPING.

THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. SUPAVEE SIRIN-K-RAPORN, Ph.D. 138 pp.

This research aims to study the concept and procedure of the encapsulation. Focusing on "the art of Thai's food wrapping", a cultural wisdom that by its process and result encourages special value to what's inside. Contributing to the direction of jewelry design with hidden aesthetic value waiting to be transformed and revealed at the right moment through its wearer to represent the beauty under the principle of encapsulation. The aesthetics of the jewelry exists by the suspended between what is inside and outside.

The researching process is the study to gather information relating to the concept of encapsulation, focusing on "the art of Thai's food wrapping". The analysis concludes that the wrapping has 3 functional purposes which are 'Wrapping for direct functional purpose', 'Wrapping for social purpose' and 'Wrapping for symbolic purpose'. In summarize, the ideal of wrapping intends to conceal, protect and create importance to what's inside waiting to appear at the right time. In wrapping process, the inside and outside elements act to contrast and support one another. This ideal of wrapping is the main direction of jewelry design. Starting from the study and experimentation to find the materials that can represent the idea more clearly than traditional banana leaves resulting in the decision to choose 'stencil paper' as a main material. The initial experimentation is to imitate banana leaves wrapping in traditional Thai's food and develop the visual art elements to distinguish the particular beauty. The next process is to explore to find the right accordance in human body for jewelry. The result shows the coordination of jewelry, body and mind of the wearer that represent the ideal of wrapping.

From the process of study and analysis, I discover the body of knowledge that can be realized into jewelry design that properly represents the ideal of wrapping and in accordance with the objectives of the research. The finding also can be explored further with the development of more art elements and area of body to be worn.

Department of Jewelry Design

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Adademic Year 2015

Thesis Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการ汇报ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้มาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุดทั้งทางด้านกระบวนการคิดและการปฏิบัติ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์ทุก ๆ ท่านในภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้คำชี้แนะนำให้คำปรึกษาในสิ่งที่ถูกต้อง ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง และให้กำลังใจมาโดยตลอด

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภารี ศิรินคราภรณ์ และอาจารย์วินิตา คงประดิษฐ์ ผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางในการดำเนินการสร้างวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ณ เสาร์ฯ สมบูรณ์ลุล่วงไปได้ด้วยดี

และสุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดา แม่ค่า และเพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจสำคัญ คอยสนับสนุนในการสร้างวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอให้ความช่วยเหลือเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง	๑๘
สารบัญภาพ	๒๔
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตในการวิจัย	2
แนวทางการแก้ปัญหา วิธีการศึกษา	3
แผนการดำเนินงาน ระยะเวลา ลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน	4
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	5
คุณค่าและความสำคัญของการห่อหุ่ม	5
วิวัฒนาการของการห่อหุ่ม	6
รูปแบบของการห่อหุ่ม	7
การห่อหุ่มอาหารไทย	10
การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประยุกต์ใช้สอยโดยตรง	11
การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประยุกต์ใช้สอยทางสังคม	17
การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์	23
ผลงานของศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องในการออกแบบ	31
การห่อหุ่มในรูปแบบของบรรจุภัณฑ์	32
การห่อหุ่มในรูปแบบของศิลปะ	34
การห่อหุ่มในรูปแบบของงานเครื่องประดับ	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการห่อหุ่มอาหาร.....	41

บทที่		หน้า
	การวิเคราะห์สัดสูตรที่ใช้ในการห่อหุ้มอาหาร	44
	การวิเคราะห์วิธีการในการห่อหุ้มอาหาร.....	46
	การวิเคราะห์ด้านรูปแบบของการห่อหุ้ม.....	48
	กระบวนการกราฟทดลองวัสดุ.....	53
	สรุปผลจากการทดลองห่อหุ้มด้วยวิธีการต่าง ๆ	67
	การวิเคราะห์รูปแบบของการห่อหุ้มอาหารสู่ทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่ องค์ประกอบศิลปะ	69
	สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4	แนวทางการออกแบบ	77
	การออกแบบเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้ม ^{ภายใน}	77
	วาระในการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ติดตั้งบนร่างกาย..	84
	บรรยายกาศโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ	86
	การค้นหาวัสดุและเทคนิคในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ เพื่อให้มี ความสอดคล้องกับวาระในการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับ และมีความสัมพันธ์ กับพื้นที่ติดตั้งบนร่างกาย	89
	การออกแบบผลงานเครื่องประดับ	93
5	กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ	102
	ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในทำแห่งน้ำ สำหรับวาระที่ต้องการ สร้างความภาคภูมิใจในหน้าที่การทำงาน	102
	ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในทำแห่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) สำหรับวาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความผ่อนคลายจากการตื่นเต้น	108
	ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในทำแห่งข่องลำตัว สำหรับวาระ ที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสงบ คลายจากอาการนอนกรน	113
	การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับ	117
6	สรุปและข้อเสนอแนะ	130
	รายการอ้างอิง	135
	ประวัติผู้วิจัย	138

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงแผนการดำเนินงาน	4
2	แสดงการเปรียบเทียบวัสดุ วิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง	16
3	แสดงการเปรียบเทียบวิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม	21
4	แสดงการเปรียบเทียบวิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีหน้าที่เนเชิงสัญลักษณ์ ..	29
5	แสดงการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ของการห่อหุ้ม	42
6	แสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้มอาหาร	45
7	แสดงการวิเคราะห์วิธีการในการห่อหุ้มอาหาร	47
8	การวิเคราะห์ต้านรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่าง ภายในภายนอก	49
9	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษสาสีขาว	54
10	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษสาแบบบางสีน้ำตาลอ่อน	55
11	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษห่อพัสดุ	56
12	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษ LQ สีครีม	57
13	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษ ACQ สีงาช้าง	58
14	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษไขสีเหลืองอ่อน	59
15	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษสาสีขาว	60
16	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษสาแบบบางสีน้ำตาลอ่อน	61
17	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษห่อพัสดุ	62
18	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษ LQ สีครีม	63
19	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษ ACQ สีงาช้าง	64
20	แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษไขสีเหลืองอ่อน	65
21	แสดงการสรุปผลจากการทดลองห่อหุ้มด้วยกระดาษไขสีเหลืองอ่อนด้วยวิธีการต่างๆ ..	68
22	ทัศนธาตุของสิ่งที่ถูกห่อหุ้มอยู่ภายใน (การห่อหุ้มที่มีประโยชน์ใช้สอยโดยตรง)	70
23	ทัศนธาตุของสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอก (การห่อหุ้มที่มีประโยชน์ใช้สอยโดยตรง)	71
24	ทัศนธาตุของสิ่งที่ถูกห่อหุ้มอยู่ภายใน (การห่อหุ้มที่มีประโยชน์ใช้สอยทางสังคม)...	72

ตารางที่		หน้า
25	ทัศนราดุของสิงห์ห่อห้มอยู่ภายนอก (การห่อห้มที่มีประไบชนใช้สอยทางสังคม)	73
26	ทัศนราดุของสิงห์ถูกห่อห้มอยู่ภายนอก (การห่อห้มที่มีประไบชนใช้สอย เชิงลักษณ์)	74
27	ทัศนราดุของสิงห์ห่อห้มอยู่ภายนอก (การห่อห้มที่มีประไบชนใช้สอย เชิงลักษณ์)	75
28	แสดงการสรุปแบบที่มีการส่งเสริมเชิงกันและกันระหว่างภายนอกและภายนอก	82

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การห่ออาหารและขนมไทยด้วยส่วนใบของพืชจนเกิดเป็นรูปทรงต่าง ๆ	7
2	การห่อหุ่มของใช้ทั่วไปเพิ่มเติมเรื่องของความงามเข้ามาผสมผสานกับเรื่องของประโยชน์ให้สวย	8
3	การห่อหุ่มบายศรีและพานขันหมากแสดงให้เห็นว่าการห่อหุ่มมีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและความเชื่อ.....	9
4	การห่อหุ่มของขวัญและของที่ระลึก	10
5	วิธีการห่อหุ่มอาหารด้วยการห่อแล้วพับสด	12
6	วิธีการห่อหุ่มอาหารด้วยการห่อแล้วกลัด	13
7	วิธีการห่อหุ่มอาหารด้วยการห่อแล้วมัด	13
8	รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงแบนสี่เหลี่ยม	14
9	รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงพีระมิด	15
10	รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงยาวหรือทรงกระบอก	15
11	การห่อหุ่มภาชนะรองรับอาหารด้วยการพับ จับ จีบ	18
12	รูปแบบการห่อหุ่มภาชนะอาหารสำหรับเจ้านายชั้นสูง	19
13	ธรรมเนียมการตั้งเครื่องพระภรรยาเสวย เป็นการห่อหุ่มสำหรับอาหาร หรือเครื่องเสวยด้วยผ้าและประทับตราครั้ง	20
14	การห่อหุ่มเครื่องเสวยของพระมหากรหัตวิรย์ด้วยผ้าและประทับตราครั้งจากเจ้าพนักงานเชิญครื่อง.....	21
15	การพับจับจีบไปต่องเพื่อห่อหุ่มพานขันหมาก	24
16	วิธีการพับ จับ จีบไปต่องเพื่อประกอบเป็นบายศรี.....	25
17	รูปแบบการห่อหุ่มภาชนะด้วยไปต่องในการตกแต่งชุดพานขันหมากที่รับอิทธิพล ด้านรูปแบบมาจาก การห่อหุ่มภาชนะอาหารของชาววัง	26
18	รูปแบบการห่อหุ่มชุดพานขันหมากด้วยผ้าในอดีต	26
19	รูปแบบการห่อหุ่มชุดพานขันหมากในยุคปัจจุบันด้วยผ้าทึบและผ้าใบ	27
20	บายศรีปากสาม	28
21	บายศรีพรม	28
22	บายศรีตันสำหรับพระมหากรหัตวิรย์	29

ภาพที่		หน้า
23	ผลงาน Ingenious Cardboard Packaging Folds To Fit Parcels of Any Shape	32
24	ผลงาน Origami Microwave Popcorn Design.....	33
25	ผลงานอนุรักษ์ไทย ใช้ใบตอง.....	34
26	ศิลปะแนวห่อหุ้ม: Christo & Jeanne-Claude (1)	35
27	ศิลปะแนวห่อหุ้ม: Christo & Jeanne-Claude (2)	35
28	ผลงาน Tree Wrap V	36
29	ผลงาน Clothespins Sculpture.....	36
30	Crochet Stones	37
31	ผลงานเครื่องประดับ Abaca Brooch	38
32	ผลงานเครื่องประดับ About her hand	38
33	ผลงานเครื่องประดับ fiber Jewelry design	39
34	วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการห่อหุ้ม	44
35	การทดลองห่ออาหารจากใบตองด้วยวิธีการต่าง ๆ	53
36	แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล	76
37	การออกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายใน (1)	78
38	การออกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายใน (2)	79
39	การออกแบบวิธีการปิดห่อในรูปแบบต่าง ๆ	80
40	การพับกระดาษให้เกิดลวดลายที่ประณีต สวยงาม.....	80
41	การออกแบบท่อภายนอกเป็นรูปทรงที่สมมาตรเรียงเรขาคณิต	81
42	การสร้างต้นแบบ 3 มิติด้วยโลหะ	84
43	บรรยายการโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ: ตำแหน่งป่า	87
44	บรรยายการโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ: ตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ)	88
45	บรรยายการโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ : ตำแหน่งของลำตัว	89
46	วัสดุที่ใช้ในการปักเครื่องยศของราชการ ประกอบไปด้วยดิน_loหะสีเงินและสีทอง ..	90
47	การทดลองปักดิน_loหะสีเงินและสีทองบนผ้าสักหาด.....	90
48	การค้นหาสัดส่วนของสีทองที่จะนำมาใช้ในการออกแบบผลงานเครื่องประดับ	91
49	การทดลองนำเส้นใยธรรมชาติสีฟ้าและสีเขียวมาถักเข้ากันกับโลหะสีเงิน	91

ภาพที่		หน้า
50	การค้นหาโนนส์ที่แสดงความงามและให้ความรู้สึกผ่อนคลายอย่างลงตัว	92
51	การทดลองจัดวางสีเทาและสีขาวให้เกิดลำดับค่าของสีที่ค่อย ๆ สว่าง.....	92
52	การทดลองสร้างมิติที่อยู่ภายใต้รูปทรงให้เกิดการเปลี่ยนแปลง.....	93
53	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชั้นที่ 1	94
54	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชั้นที่ 2	95
55	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชั้นที่ 3	96
56	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชั้นที่ 4	97
57	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชั้นที่ 1	98
58	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชั้นที่ 2	99
59	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งลำตัว ชั้นที่ 1	100
60	แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งลำตัว ชั้นที่ 2	101
61	การขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ	102
62	ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชุดที่ 1	103
63	ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชุดที่ 2	103
64	ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งป่า ชุดที่ 3	103
65	ขั้นตอนการปักดิ้นโลหะสีเงินและสีทองบนผ้าสักหลาดและนำมาประกอบ บนตัวริบบันที่เป็นโลหะ	104
66	วิธีการตอกหมุดเพื่อยืดโลหะกับกระดาษเข้าด้วยกัน	104
67	ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตำแหน่งป่า (ชั้นที่ 1)	105
68	วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตำแหน่งป่า (ชั้นที่ 1)	106
69	ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตำแหน่งป่า (ชั้นที่ 2)	106
70	วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตำแหน่งป่า (ชั้นที่ 2)	107
71	ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตำแหน่งป่า (ชั้นที่ 3)	107
72	วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตำแหน่งป่า (ชั้นที่ 3)	108
73	การขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ	108
74	ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชุดที่ 1	109
75	ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชุดที่ 2	109
76	แสดงการถักเส้นใหม่สีฟ้าและสีเขียวบนตัวริบบันที่เป็นโลหะ	110

ภาพที่		หน้า
77	วิธีการตอบหมุดเพื่อยืดเวลาและกระดาษเข้าด้วยกัน	110
78	ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตัวແண່ງໜ້າອົກຂ້າງຂໍ້າຍ (ชิ้นที่ 1)	111
79	วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตัวແண່ງໜ້າອົກຂ້າງຂໍ້າຍ (ชิ้นที่ 1)	111
80	ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตัวແண່ງໜ້າອົກຂ້າງຂໍ້າຍ (ชิ้นที่ 2)	112
81	วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตัวແண່ງໜ້າອົກຂ້າງຂໍ້າຍ (ชิ้นที่ 2)	112
82	ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตัวແண່ງຂອງລຳຕັວ	113
83	วิธีการตอบหมุดเพื่อยืดเวลาກັບกระดาษเข้าด้วยกัน	114
84	ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตัวແண່ງລຳຕັວ	115
85	วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตัวແண່ງລຳຕັວ	116
86	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປາ ชิ้นที่ 1 (1)	117
87	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປາ ชิ้นที่ 1 (2)	118
88	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປ່າ ชิ้นที่ 1 (3)	119
89	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປ່າ ชิ้นที่ 2 (1)	120
90	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປ່າ ชิ้นที่ 2 (2)	121
91	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປ່າ ชิ้นที่ 3 (1)	122
92	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງປ່າ ชิ้นที่ 3 (2)	123
93	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງອົກດ້ານຂໍ້າຍ ชิ้นที่ 1 (1)	124
94	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງອົກດ້ານຂໍ້າຍ ชิ้นที่ 1 (2)	125
95	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງອົກດ້ານຂໍ້າຍ ชิ้นที่ 2	126
96	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງລຳຕັວ (1)	127
97	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງລຳຕັວ (2)	128
98	การ svm ไส้ผลงานเครื่องประดับในตัวແண່ງລຳຕັວ (3)	129
99	เครื่องประดับທີ່ຍັງໄມ່ແຍ່ຄວາມຈາມຍ່າງສມບູຮັນ	131
100	เครื่องประดับທີ່ແຍ່ຄວາມຈາມຍ່າງສມບູຮັນເມື່ອຢູ່ບັນຈາກ	132
101	เครื่องประดับທີ່ແຍ່ຄວາມຈາມ	133

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงชีวิตของมนุษย์ทุกผู้ทุกนาม จะต้องมีสิ่งที่ตนรักและอยากรักนอมรักษาไว้ ความรู้สึกห่วงเห็นใจเป็นเรื่องธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นกับสิ่งที่มีค่าเหล่านั้น ผลงานให้ในความมีคุณค่า และความพิเศษของสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้รับการดูแล ห่อหุ้มรักษาให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร สร้างให้ สิ่งนั้นมีคุณค่ามากขึ้นในตัวของมันเอง รวมไปถึงมีคุณค่าต่อผู้ที่เป็นเจ้าของและผู้ได้ครอบครอง เพราะในความมีคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมนุษย์ไม่ได้ห่อหุ้มไว้เพื่อตอบสนองคุณค่าทาง กายภาพเพียงอย่างเดียว แต่รวมไปถึงการตอบสนองคุณค่าทางจิตใจด้วย ซึ่งการห่อหุ้มนั้นเป็น กระบวนการที่แฟงอยู่ในวิถีชีวิตของมนุษย์โดยมีความผูกพันและพัฒนามาร่วมกันตั้งแต่เกิดจน ตาย ซึ่งในแต่ละชนชาติจะมีลักษณะและวิธีการห่อหุ้มที่แตกต่างกันออกไป เรียกได้ว่าเป็นภูมิ ปัญญาที่มนุษย์ได้คิดค้นวิธีการและวัสดุขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความงามในการดำเนินชีวิต เช่น การห่อข้าวของในชีวิตประจำวัน การห่อหุ้มสิ่งของใน งานพิธีกรรมต่าง ๆ การห่อหุ้มร่างกายเพื่อความสวยงามหรือแม้แต่การห่อของขวัญและของที่ ระลึกในโอกาสพิเศษ เป็นต้น

การห่อหุ้มเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างมีกระบวนการ กระตุ้นให้เกิดปัญญาและเข้าใจ ในศักยภาพของการห่อหุ้มนั้น ซึ่งเป็นการมุ่งเน้นให้เห็นว่าวัตถุภายในคุ้ครวต่อการถูกยกระดับให้ สูงค่า ควรได้รับการปกป้อง ดูแลรักษา อบอุ่นให้วัตถุภายในมีคุณค่าทางด้านรูปทรงและเนื้อหา สาระ สามารถอยู่ในเวลาอันสมควร โดยสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ สงเสริมซึ่งกันและกัน เป็นการเชื่อมให้วัตถุภายในที่มีคุณค่าถูกเผยแพร่ออกและปรากฏตัวเมื่อถึงวาระที่ พิเศษและเหมาะสม

จากคติแห่งการห่อหุ้มอันน่าสนใจดังกล่าว ข้าพเจ้าต้องการนำมาเป็นแนวความคิดใน การสร้างผลงานออกแบบสูวิถีใหม่แห่งเครื่องประดับให้มีความแตกต่างไปจากรูปลักษณ์ของงาน เครื่องประดับทั่วไปซึ่งโดยปกติแล้วมักเผยแพร่ความงาม รูปร่าง รูปลักษณ์ด้วยตัวเองอย่างตรงไปตรงมา แบบไม่ซ่อนเร้น โดยข้าพเจ้าต้องการออกแบบเครื่องประดับที่รือการปรากฏตัว เพื่อเผยแพร่คุณค่า

ความงามที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในวาระที่หมายจะผ่านผู้สมรส ซึ่งเป็นการเผยแพร่คุณค่าทางความงามที่อยู่ภายในตัวคุณค่า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาแนวคิดของการห่อหุ้ม ผ่านวิธีการ รูปแบบและเนื้อหา ในการค้นหาคติที่แท้จริงของการห่อหุ้มและสามารถนำมารวบเครื่องประดับรวมสมัย
- เพื่อนำเสนอแนวความคิดอันมุ่งเน้นให้เห็นว่าสิ่งที่ถูกห่อหุ้มนั้นมีความพิเศษและมีคุณค่าคุ้มครองต่อการถูกยกกระดับให้สูงค่าด้วยการปกปิด ปกป้องนำไปสู่การออกแบบงานเครื่องประดับที่รองการปรากฏตัวโดยการเผยแพร่ค่าความงามที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในวาระที่หมายจะผ่านผู้สมรส ล้วนเป็นความงามที่ได้คัดแต่งการห่อหุ้ม ที่แสดงถึงศูนย์กลางของภูมิคุณค่าที่เกือบหนุนชี้กันและกันระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก

ขอบเขตในการวิจัย

- รวบรวมข้อมูลทั้งแบบปฐมภูมิและทุติยภูมิ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการห่อหุ้มในรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ อันแสดงให้เห็นว่ามุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการห่อหุ้ม เช่น การห่อหุ้มอาหารการห่อหุ้มวัตถุสิ่งของในชีวิตประจำวัน และการห่อหุ้มวัตถุต่าง ๆ ในพิธีกรุณาที่สำคัญ รวมไปถึงการห่อหุ้มของที่ระลึกในวาระพิเศษ เพื่อศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าที่แท้จริงของการห่อหุ้มนั้น ๆ
- ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการห่อหุ้มอาหารซึ่งเป็นการห่อหุ้มที่มีแนวความคิด รูปแบบและกระบวนการที่น่าสนใจและมีคุณค่าอย่างเด่นชัดในวัฒนธรรมไทย รวมไปถึงวิเคราะห์แนวคิดจากผลงานของศิลปินและนักออกแบบที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับการห่อหุ้ม เพื่อค้นหาคติที่แท้จริงของการห่อหุ้ม
- วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงสู่การออกแบบและพัฒนาข้อมูลตัวหนังสือให้เป็นทัศนราศี เพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์ รวมไปถึงศึกษาวิธีการห่อหุ้มและทดลองวัสดุด้วยตนเองแล้วดูผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เช่น สังเกตการเกือบหนุนชี้กันและกันระหว่างวัตถุภายในและภายนอกด้วยการสร้างต้นแบบสามมิติ
- ค้นหาพื้นที่ติดตั้งบนร่างกายหรือวิธีการสวมใส่เพื่อนำมาสร้างจุดเชื่อมโยงกับคติของภูมิคุณค่าที่สร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับที่รองการปรากฏตัวในเวลาที่หมายจะผ่านผู้สมรส ที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในอันคุ้มครองต่อการถูกยกกระดับให้สูงค่า

แนวทางการแก้ปัญหา วิธีการศึกษา

จากฐานปลักชน์ของงานเครื่องประดับทัวไปรษังโดยปกติแล้วมักเผยแพร่ความงาม รูปทรง ฐานปลักชน์ด้วยตัวเองอย่างตรงไปตรงมาแบบไม่ซ่อนเร้น ข้าพเจ้าจึงนำแนวคิดเกี่ยวกับคติแห่งการห่อหุ้มอันเป็นการมุ่งเน้นให้เห็นว่าวัตถุภายนอกคู่ควรต่อการถูกยกกระดับให้สูงค่าและจะถูกเผยแพร่องก์และปรากฏตัวเมื่อถึงวาระที่พิเศษและเหมาะสมสมเสมอ มาสู่การสร้างสรรค์เป็นงานเครื่องประดับที่รองรับภาระปะตัว เพื่อเผยแพร่คุณค่าความงามที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในวาระที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการออกแบบเครื่องประดับที่นำเสนอวรรณศัลย์และวรรณกรรมในอีกมุมมองหนึ่ง ซึ่งจะเป็นวิถีทางใหม่ ๆ แห่งงานเครื่องประดับอันมีฐานปลักชน์ที่น่าสนใจนี้ โดยมีแนวทางการแก้ปัญหาและวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากในหนังสือ อินเตอร์เน็ตและการศึกษาจากสถานที่จริงเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการทำห่อหุ้มในรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ อันแสดงให้เห็นว่ามันนุชย์ให้ความสำคัญกับการทำห่อหุ้ม เช่น การห่อหุ้มอาหาร การห่อหุ้มวัสดุลิสต์ของในชีวิตประจำวัน และการทำห่อหุ้มวัสดุต่าง ๆ ในพิธีกรรมที่สำคัญ รวมไปถึงการทำห่อหุ้มของที่ระลึกในวาระพิเศษ เพื่อศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าที่แท้จริงของการห่อหุ้มนั้น ๆ
2. ศึกษาข้อมูลโดยมุ่งประเด็นไปที่การทำห่อหุ้มอาหาร ซึ่งเป็นการทำห่อหุ้มที่มีแนวความคิด รูปแบบกระบวนการที่น่าสนใจและมีคุณค่าอย่างเด่นชัดในวัฒนธรรมไทย รวมไปถึงวิเคราะห์แนวคิดจากการผลงานของศิลปินและนักออกแบบที่สร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับการทำห่อหุ้ม เพื่อค้นหาคติที่แท้จริงของการห่อหุ้ม
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเขื่อมโยงสู่การออกแบบและพัฒนาข้อมูลตัวหนังสือให้เป็นทัศนธาตุ รวมไปถึงศึกษาวิธีการทำห่อหุ้มและทดลองวัสดุด้วยตนเองแล้วดูผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เช่น สังเกตการเก็บหุ้มซึ่งกันและกันระหว่างวัตถุภายนอกและภายในกดด้วยการสร้างต้นแบบสามมิติ
4. ค้นหาพื้นที่ติดตั้งบนร่างกายหรือวิธีการสวมใส่เพื่อนำมาสร้างจุดเชื่อมโยงกับคติของการห่อหุ้มสู่การสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับที่รองรับภาระปะตัวในเวลาที่เหมาะสมโดยผู้สวมใส่ ที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในคู่ควรต่อการถูกยกกระดับให้สูงค่า
5. สรุปผลการวิจัย

แผนการดำเนินงาน ระยะเวลา ลำดับขั้นตอนของการดำเนินงาน

ตารางที่ 1 แสดงแผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลา (วัน/เดือน/ปี)
1. ศึกษาข้อมูลเพื่อเตรียมเสนอหัวข้อแล่�建การศิลปะปืนพืนท์	28 พ.ย. 57 – 5 ม.ค. 58
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำหุ่มในรูปแบบและวิธีการต่างๆ เพื่อค้นหาความสำคัญและคุณค่าแห่งจริงของการห่อหุ่ม	6 ม.ค. 58 – 10 ก.พ. 58
3. วิเคราะห์แนวคิด และวิธีการทำหุ่มเพื่อให้เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการห่อหุ่มและค้นหาคติที่แท้จริงของการห่อหุ่มนั้น ที่มักถูกเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมเสมอ	12 ก.พ. 58 - 25 มี.ค. 58
4. ศึกษาและทำการทดลองการทำหุ่มด้วยตนเองแล้วดูผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเพื่อเชื่อมโยงสู่การสร้างแนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย	26 มี.ค. - 30 พ.ค. 58
5. ค้นหาพื้นที่ติดตั้งบนว่างภายในห้องเรียนที่มีพื้นที่กว้างๆ เพื่อติดตั้งหุ่มสู่การสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ	1 มิ.ย. – 9 ส.ค. 58
6. ทดลองสร้างต้นแบบ 3 มิติเพื่อค้นหาความเหมาะสมของชิ้นงานเครื่องประดับ	9 ก.ย. – 8 ต.ค. 58
7. สร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ	9 ต.ค. – 9 พ.ย. 58
8. นำเสนอผลงานศิลปะปืนพืนท์พร้อมด้วยการจัดทำรูปเล่ม	11 ธ.ค. 58

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ผลงานเครื่องประดับที่รอกการประภาภตัว เผยคุณค่าความงามที่แท้จริงในเวลาที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ เป็นการเผยแพร่ให้เห็นคุณค่าความงามที่อยู่ภายใต้คติแห่งการทำหุ่ม และนอกเหนือไปจากการให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างผลงานเครื่องประดับ ร่างกายและจิตใจของผู้สวมใส่ ซึ่งจะเป็นเครื่องประดับที่นำเสนอวรรณศัพท์ความงามในอีกมุมมองหนึ่ง นับเป็นวิถีทางใหม่แห่งงานออกแบบเครื่องประดับที่แตกต่างไปจากรูปลักษณะของงานเครื่องประดับทั่วไป ซึ่งโดยปกติแล้วมักเผยแพร่ความงาม รูปว่าง รูปลักษณะด้วยตัวเองอย่างตรงไปตรงมาแบบไม่ซ่อนเร้น

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

คุณค่าและความสำคัญของการห่อหุ้ม

การห่อหุ้มเกิดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ของความจำเป็นที่มนุษย์ต้องการปกปิด ปกป้องรักษา สิ่งที่มีค่าหรือสิ่งที่ตนห่วงเห็นด้วยความทันทุนคอมให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร การห่อหุ้มจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยมีความผูกพันและพัฒนามาพร้อมกับชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตายเลยกว่าได้ ซึ่งในแต่ละชนชาติต่างมีรูปแบบ วิธีการห่อหุ้มที่แตกต่างกันออกไป เรียกได้ว่าเป็นภูมิปัญญาที่มนุษย์ได้คิดค้นวิธีการและวัสดุขึ้นมา เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความงามในการดำเนินชีวิต แตกต่างกันไปแต่ละพื้นที่โดยมีปัจจัยด้านแนวคิด วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อและวัสดุ อย่างไรก็ตามการห่อหุ้มนับเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่มนุษย์กระทำขึ้นเพื่อปกป้องสิ่งที่ตนห่วงเห็นไม่ให้เกิดความเสียหาย ต้องการดูแลห่อหุ้มรักษาให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ ตลอดจนเป็นการยกระดับความมีคุณค่าให้กับสิ่งที่ถูกห่อ เพื่อตอบสนองคุณค่าทางภาษาภาพและจิตใจ เช่นการห่อข้าวของในชีวิตประจำวัน การห่อหุ้มสิ่งของในพิธีกรรมต่าง ๆ หรือแม้แต่การห่อของขวัญ ของที่ระลึกในโอกาสพิเศษ เป็นต้น

จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ได้อธิบายความหมายของการห่อหุ้ม
ไว้ดังนี้

ห่อ (นาม) สิ่งของที่หุ้มด้วยใบไม้หรือกระดาษ

ห่อ (กริยา) พันหรือหุ้มสิ่งของด้วยใบไม้หรือกระดาษ ลักษณะnamเรียกของที่หุ้มด้วยใบไม้หรือกระดาษเป็นต้น เช่น ขนมห่อหนึ่ง ข้าว 2 ห่อ

หุ้ม (กริยา) เอาสิ่งที่เป็นแผ่นโอบคลุมอีกสิ่งหนึ่ง อาการซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่นกากหรือเปลือกเป็นต้น โอบคลุมของอีกสิ่งหนึ่ง

ห่อหุ้ม (กริยา) เอาสิ่งที่เป็นแผ่นโอบหรือคลุมอย่างมิดชิด

วิัฒนาการของการห่อหุ้ม

การห่อหุ้มมีความสำคัญต่อปัจจัย 4 ในภารձำรงชีวิตของมนุษย์ เวิ่งจากในอดีตการห่อหุ้มมีความเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรมการเสาะแสวงหาอาหารของมนุษย์ตั้งแต่ยุคสมัยสังคมล่าสัตว์และเก็บอาหาร กล่าวคือเมื่อมนุษย์ในยุคสมัยก่อนล่าสัตว์และเก็บอาหารได้แล้ว จะต้องนำพาอาหารที่หาได้นั้นกลับมายังที่พักอาศัย โดยภารີກิจการที่สะดวกและง่ายในการขนย้าย กระบวนการห่อหุ้มจะมีจุดเด่นด้วยเหตุผลดังกล่าว

นอกจากนี้ยังได้มีการคิดค้นการป้องตัวเองจากอันตรายทางธรรมชาติ เนื่องจากมนุษย์มีผิวหนังที่บอบบาง ในอดีตจะมีการนำทำซ้ำมาสูงทั้ง การห่อหุ้มจะมีส่วนช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัวอยู่รอดได้ในธรรมชาติ นอกจากปัจจัยในการดำรงชีวิตแล้วการห่อหุ้มยังมีความสำคัญต่อความเชื่อและความศรัทธาของมนุษย์ นั่นคือการห่อหุ้มที่เกี่ยวของกับชีวิตหลังความตาย ขันเป็นความเชื่อที่โดดเด่นของชาวอียิปต์ ที่เชื่อว่าวิญญาณจากกลับมาเกิดใหม่อีกครั้งในสภาพเดิมได้ตั้งนั้นจึงได้มีการคิดค้นวิธีรักษาภาพไว้ให้นานที่สุดโดยวิธีการห่อหุ้มหรือการทำมัมมี่นั้นเอง ส่วนในวัฒนธรรมทางตะวันออกการทำหุ้มมีความสัมพันธ์กับวัสดุทางธรรมชาติเป็นอย่างมากเนื่องจากสภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศเชื้อช้าน่วยให้มีการห่อหุ้มอาหารด้วยส่วนใหญ่และส่วนกากของพืช โดยเฉพาะวัฒนธรรมการทำอาหารของไทย ที่รู้จักใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ใบตอง ใบบัวมาใช้ในการประดิษฐ์เป็นกระ苔และพัฒนามาเป็นภาชนะห่อหุ้มอาหาร เหตุผลเป็นเพริ่งของพืชมีขนาดใหญ่เอื้อต่อการนำมาห่อหุ้ม ปกปิดอาหารไม่ให้โดนสัมผัส อีกทั้งมีผลในเรื่องของกลิ่น รสชาติของอาหารด้วย การห่อหุ้มด้วยส่วนใหญ่ของพืชยังถูกนำมาใช้ห่อหุ้มเพื่อเป็นตัวลดักษณ์เชื่อมโยงกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรมที่สำคัญต่าง ๆ โดยเป็นการทำหุ้มที่แสดงถึงการสักการะสิ่งที่มนุษย์เคารพบูชา เช่น การสร้างบายศรีที่ใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ

จากการเจริญก้าวหน้าของสังคมและเศรษฐกิจ จึงมีการคิดค้นวัสดุและวิธีการที่สามารถตอบสนองประโยชน์ให้กับมนุษย์และตอบสนองด้านภารձูรณะต่างเพื่อความงามมากขึ้น รวมไปถึงมีการตอบสนองด้านความรู้สึกแห่งอุ่น เช่นวัฒนธรรมการทำหุ้มของชาวญี่ปุ่นที่จะลีกโดยการหุ้มหรือห่อหุ้ม คันมีนัยยะสำคัญว่าเป็นการสื่อความรู้สึกไปสู่อิรยาหนึ่งในรูปของสิ่งของมนุษย์ จึงให้ความสำคัญและเอาใจใส่กับการทำหุ้มสิ่งของเหล่านั้นเพื่อการไม่แสดงความรู้สึกอุกมาอย่างโกร่งแจ้งถือเป็นความดงงานทางคุณธรรมอย่างหนึ่ง การห่อหุ้มจึงเปรียบเสมือนการทำหุ้มความรู้สึกและความประณดาดีเพื่อส่งต่อนั้นเอง

จะเห็นได้ว่าและไม่ว่าอยุคใดสมัยใดมนุษย์ล้วนให้ความสำคัญกับการทำหุ้ม คันเป็นภูมิปัญญาที่มนุษย์ได้คิดค้นวิธีการและวัสดุขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ให้กับ

และด้านความงามในการดำเนินชีวิตอย่างมีสุนทรียภาพ เป็นการกระทำที่สืบทอดกันมาโดยการรับรู้และเข้าใจว่าสิ่งที่ตนห่วงเห็นย่อมได้รับการดูถูกพิเศษเสมอ ดังนั้นการห่อหุ่มจึงเป็นการให้เห็นว่าวัตถุภายในนั้นคุ้ค่าวรุ่งเรืองดับให้สูงค่า ควรได้รับการปกป้อง ดูแลรักษา โอบอุ้มให้วุฒิภาวะในวัตถุภายในให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร โดยการห่อหุ่มนั้นเป็นการเอื้อให้วัตถุภายในถูกเผยแพร่出去และปรากฏตัวเมื่อถึงวาระที่พิเศษและเหมาะสมเสมอ

รูปแบบของการห่อหุ่ม

การห่อหุ่มเป็นสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นอย่างมีกระบวนการเพื่อมุ่งเน้นให้เห็นว่าวัตถุภายในนั้นคุ้ค่าวรุ่งเรืองดับให้สูงค่า ควรได้รับการปกป้อง ดูแลรักษา โอบอุ้มให้วัตถุภายในมีคุณค่าทางด้านรูปทรงและเนื้อราก สาระ สามารถคงอยู่ในเวลาอันสมควรซึ่งมีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกันออกไป

- การห่อหุ่มอาหาร เป็นกระบวนการห่อหุ่มน้ำส้มสายชูในภาชนะร้อน ให้หุ่มอาหารก่อนนำไปผ่านความร้อนเพื่อปรุงอาหารให้สุก จากตัวอย่างในภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่าการห่อหุ่มน้ำส้มสายชูเป็นการสร้างรูปทรงต่าง ๆ ให้กับอาหารตามความต้องการและความเหมาะสมของอาหารแต่ละประเภท อีกทั้งส่วนใหญ่ของพืชนั้นยังมีส่วนช่วยในการแต่งกลิ่นและรสชาติของอาหารบางชนิด เช่นการนำใบบัว ใบตอง ใบเตยมาห่อข้นและข้าว เป็นต้น

ภาพที่ 1 การห่ออาหารและขนมไทยด้วยส่วนใบของพืชจนเกิดเป็นรูปทรงต่าง ๆ

การห่อหุ่มเป็นส่วนสำคัญในการถนอมหรือยืดอายุของอาหาร รวมไปถึงเป็นกระบวนการร่วบรวมอาหารเพื่อการเคลื่อนย้าย สะดวกต่อการนำพาอาหารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่ได้

รับการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกภายนอกหรือป้องกันการโดนสัมผัส จึงเห็นได้ว่าการห่อหุ้มเป็นกระบวนการที่กระทำขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันและนอกเหนือไปจากนั้นยังเป็นการสร้างความงามให้กับรูปลักษณ์ของอาหาร ซึ่งให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตอย่างมีศิลปะ ละเมียดละไมในการดำเนินชีวิต และสร้างคุณค่าทางจิตใจต่อผู้ที่ได้รับประทานอาหารนั้น ๆ

2. การห่อหุ้มของใช้ทั่วไป เป็นกระบวนการเพื่อร่วบรวมสิ่งของให้เป็นหน่วยอยู่รวมกัน เพื่อการเคลื่อนย้ายและการใช้งานที่สะดวกและเพื่อปกป้องสิ่งของหรือวัตถุภายนอกไม่ให้โดนสัมผัส ไม่ให้ได้รับความมองเห็น รวมไปถึงเป็นการคุ้มครองให้สิ่งของอยู่ในมีสภาพที่คงที่ ไม่เกิดการแตกหักหรือเสียหายจากปัจจัยภายนอก เช่น ความชื้น ความร้อน หรือจากการกระทบกระเทือน รวมไปถึงเป็นการห่อหุ้มเพื่อกันการร้าวซึม จากตัวอย่างภาพที่ 2 นั้นเป็นตัวอย่างของการห่อหุ้มของใช้ทั่วไปที่มุงเน้นไปที่การถนอมวัตถุเพื่อประโยชน์ใช้สอยแต่ยังมีการสร้างคุณค่าให้กับวัตถุนั้นด้วยการใช้วัสดุและวิธีการที่ประณีต สามารถสร้างความน่าสนใจให้กับวัตถุนั้น ๆ ได้ สะท้อนให้เห็นว่า มีเรื่องของความงามเข้ามาผสมผสานกับเรื่องของประโยชน์ใช้สอย

ภาพที่ 2 การห่อหุ้มของใช้ทั่วไปที่มีเรื่องของความงามเข้ามาผสมผสานกับเรื่องของประโยชน์ใช้สอย

ที่มา: Etsy, FormularyFiftyFive, accessed February 10, 2015, available from <https://www.etsy.com/shop/FormularyFiftyFive?ref=I2-shopheader-name>

3. การห่อหุ้มที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและความเชื่อ เป็นการห่อหุ้มที่มีกระบวนการอันสะท้อนให้เห็นถึงความมีแบบแผนที่มุชย์ยึดถือและปฏิบัติกันมาอย่างมีกฎเกณฑ์ มีความเกี่ยวเนื่องกับความเชื่อและสะท้อนวัฒนธรรมของชุมชน ท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี จากตัวอย่างที่ 3 จากตัวอย่างในภาพที่ 3 สามารถอธิบายได้ว่าการห่อหุ้มเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรม เนื่องจากมีรูปแบบที่ใช้เป็น

สัญลักษณ์ในการสื่อสารหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เหนือธรรมชาติ แทนความหมายของบางสิ่งที่เป็นนามธรรม ดังเช่นการทำบายศรีเพื่อจำลองภูมิจักรวาลในพิธีบายศรีสุขวัญ ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกันตามลำดับความสำคัญของพิธีกรรมนั้น ๆ รวมไปถึงการห่อหุ้มพานขันมากในพิธีกรรมการแต่งงานเป็นการห่อหุ้มที่ช่วยยกระดับคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายใน ให้มีคุณค่าทางความงามและเพิ่มความสมบูรณ์ของพิธีกรรม และเป็นการให้เกียรตินุบุคคลที่ร่วมพิธีกรรม ซึ่งการห่อหุ้มดังกล่าวในนั้น ล้วนมีรูปแบบการห่อหุ้มที่วิจิตร งดงาม รวมทั้งส่งเสริมด้านประโยชน์ให้สอยด้วยการปกปิดปกป้องวัตถุภายในให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร

ภาพที่ 3 การห่อหุ้มบายศรีและพานขันมากแสดงให้เห็นว่าการห่อหุ้มมีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและความเชื่อ

ที่มา: Note Flower, ชุดพานขันมาก, เข้าถึงเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.siamshop.com/7v15lp3toac4g38-show-1642305>

4. การห่อหุ้มของขวัญและของที่ระลึก เป็นการสร้างคุณค่าและยกระดับความพิเศษให้กับวัตถุหรือสิ่งของที่อยู่ภายในเพื่อสื่อความหมายแทนความรู้สึกในใจบางอย่างจากผู้ให้สู่ผู้รับ อย่างเช่น ความรัก ความปรารถนาดี ความยินดี กำลังใจ หรือเพียงแค่ต้องการให้ทราบว่ายังนึกถึงอยู่เสมอ เป็นต้น การห่อหุ้มของขวัญเป็นเสมือนการช่วยเพิ่มรสนิยมและสีสันให้กับอารมณ์ความรู้สึก เป็นการสร้างสรรค์ความงามเพื่อตอบสนองคุณค่าทางใจด้วยการปกปิด ซ่อนเร้นหรือปกป้องจากการมองเห็นเป็นกระบวนการที่สะท้อนให้เห็นถึงความพิเศษของวาระ โอกาสและบุคคลที่จะมอบให้ และวัตถุภายในจะถูกเปิดเผยในเวลาที่เหมาะสม จากตัวอย่างภาพที่ 4 สามารถสังเขปได้ว่า การห่อหุ้มของขวัญเป็นการแสดงถึงความพิถีพิถันในการเลือกใช้วัสดุ วิธีการ จนทำให้เกิดเป็นรูปแบบการห่อของขวัญที่สวยงามเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับวัตถุภายในและสร้างความประทับใจต่อผู้ที่ได้รับ

ภาพที่ 4 การห่อหุ้มของขวัญและของที่ระลึก

ที่มา: Designmom, How to Properly Wrap a Present, accessed February 14, 2015,

available from <https://www.pinterest.com/pin/101190322851315138/>

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการห่อหุ้มในรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ในเบื้องต้น เช่น การห่อหุ้มอาหาร การห่อหุ้มของใช้ทั่วไป การห่อหุ้มที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม รวมไปถึงการห่อของขวัญ และของที่ระลึกทำให้เห็นว่าในทุกคุณสมบัติมุชย์ยังคงให้ความสำคัญกับการห่อหุ้ม เพียงแต่ รูปลักษณ์มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวิธีการ วัสดุและสีที่ถูกห่อ แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ที่ สำคัญของการห่อหุ้ม คือเพื่อการปกป้องสิ่งที่ตนเองแน่ใจให้เกิดความเสียหาย ต้องการดูแล ห่อหุ้มรักษาให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ ตลอดจนเป็นการกระดับความมีคุณค่าให้กับสิ่งที่ถูกห่อ เพื่อ ตอบสนองคุณค่าทางกายภาพและทางด้านจิตใจของมนุษย์ การห่อหุ้มเป็นกระบวนการที่ผสมผสาน ระหว่างสุนทรียภาพทางความงามในการใช้จินตนาการ และด้านการใช้เหตุผลหรือด้านประโยชน์ให้ สอดคล้องกัน

การห่อหุ้มเป็นกระบวนการที่ปราภูมิอยู่ในหลายสิ่งหลายอย่างที่มีความสำคัญต่อ ชีวิตประจำวันของมนุษย์โดยเฉพาะวัฒนธรรมการห่อหุ้มอาหารของไทยยังมีรูปแบบที่เด่นชัดทั้ง ทางด้านเอกสารลักษณ์ในการเลือกใช้วัสดุ และวิธีการในการห่อหุ้มสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความ ละเอียดอ่อน มีการสร้างสุนทรียะอย่างมีกระบวนการที่แห่งอยู่ในวิธีชีวิตประจำวัน

การห่อหุ้มอาหารไทย

การห่อหุ้มอาหารมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตคนไทยมายาวนาน สะท้อนความละเมียด ละไมในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะวัฒนธรรมการกินหรือการบริโภคอาหาร โดยการนิยมใช้ส่วนใบ ของพืชโดยเฉพาะใบตองมาประกอบกับการปรุงอาหาร โดยใช้ห่อหุ้มอาหารเพื่อนำไปสู่กระบวนการ

ปูงให้สุกด้วยวิธีการปิ้ง ย่าง นึ่ง ทำให้อาหารมีกลิ่นหอมและเพื่อใช้ในการบรรจุอาหารให้มีขนาดและรูปทรงที่สวยงามพอดีสำหรับการรับประทาน นับเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน คนไทยรู้จักนำใบตองหรือใบไม้มาห่อหุ้มอาหารหรือสิงของต่าง ๆ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนคิดประดิษฐ์ให้มีรูปร่างหรือรูปทรงสวยงามมาตั้งแต่สมัยโบราณโดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานพิธีตามประเพณีไทยต่าง ๆ เช่น การทำบุญในวันสำคัญจะมีวิธีการทำที่พิถีพิถันและสวยงามมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อันเป็นการแสดงถึงความกันให้แน่นชั้นยินดี

การห่อหุ้มอาหารไทยเป็นการสร้างสุนทรียะอย่างมีกระบวนการเพื่อเป็นการยกระดับคุณค่าของอาหารนั้น ๆ ด้วยวิธีการหันประณีต รวมถึงการปอกปิด ปักป้าย ณ ตอนให้อาหารเหล่านั้นคงอยู่อย่างสมบูรณ์และจะถูกเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมเสมอ โดยการห่อหุ้มอาหารของไทยจะมีลักษณะของรูปแบบ วิธีการและวัสดุที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมการบริโภคอาหารของมนุษย์ และลักษณะทางกายภาพของอาหารนั้น ๆ การห่อหุ้มอาหารไทยมีรูปแบบที่ปงบอกรสชาติที่ในการใช้งาน 3 ประการด้วยกัน ประการแรกคือ การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง คือการปอกปิด คุ้มครอง ณ ตอน รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร ประการที่สองเป็นการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคมหรือการห่อหุ้มเพื่อใช้แบ่งแยกชนชั้นทางสังคม คือการห่อหุ้มที่มีรูปแบบวิธีการและวัสดุที่ช่วยยกระดับความพิเศษและความมีคุณค่าให้กับอาหารภายใต้ความสามารถแสดงให้เห็นว่าอาหารนั้นถูกห่อหุ้มໄภ่เพื่อใช้กับบุคคลใด และประการที่สามคือการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ คือ การห่อหุ้มที่มีสัญลักษณ์แห่งอยู่ในรูปแบบที่เป็นสื่อให้เห็นว่าอาหารบางอย่างถูกห่อหุ้มเพื่อเชพะเจาะจงสำหรับใช้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง

1. วัตถุประสงค์ในการห่อหุ้มอาหาร การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง เป็นการห่อหุ้มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการปอกปิด ปักป้าย ณ ตอน รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายและสะดวกต่อการบริโภค ซึ่งจะมีวัสดุ วิธีการ และรูปแบบ ที่แตกต่างกันออกไปตามปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อประโยชน์ใช้สอยโดยตรงได้อย่างสมบูรณ์

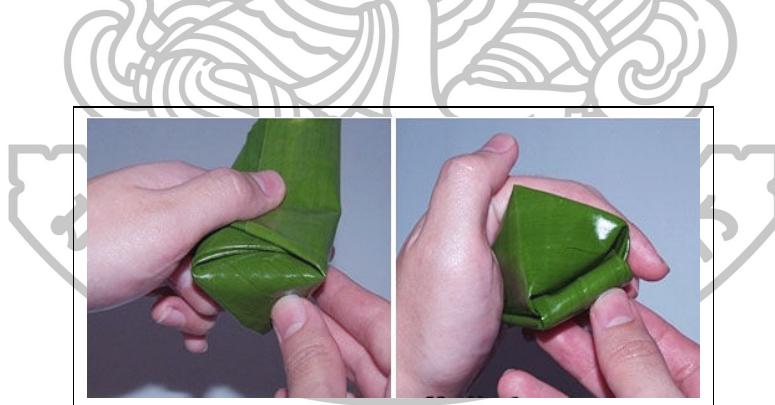
2. วัสดุในการห่อหุ้มอาหาร ในวัฒนธรรมไทยนิยมใช้วัสดุโดยเฉพาะส่วนใบและส่วนกาขของพืชมาห่อหุ้มอาหารโดยมีความแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาคหรือแต่ละท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อความหลากหลายทางด้านวิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้ม การห่ออาหารของไทยจะเห็นได้ว่านิยมใช้ใบบัวมาห่อข้าวซึ่งจะพบเห็นได้มากในภาคกลางของประเทศไทย การใช้ใบพืชเป็นพืช

เฉพาะของท้องถิ่นภาคใต้มาห่อขัnm และการห่ออาหารด้วยใบตองตึงในภาคเหนือ เป็นต้น ส่วนใบตองจะเป็นวัสดุที่เป็นที่นิยมในทุกภาคของประเทศไทยเนื่องจากเป็นพืชที่ขึ้นง่ายเกือบทุกท้องที่และมีคุณสมบัติพิเศษคือ เป็นแผ่นเรียบ ใหญ่ อ่อนนุ่ม ห่อเป็นรูปทรงต่าง ๆ ได้ดี และทนต่อความร้อนเมื่อนำไปสูกก่อนการหุงต้ม

จึงสามารถสรุปได้ว่าวัสดุที่ใช้ในการห่อหุ่มอาหารไทยแต่ละชนิดมีผลมาจากปัจจัยทางด้านลักษณะทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมการบริโภคอาหาร รวมไปถึงกระบวนการแปรรูปอาหาร

3. วิธีการห่อหุ่มอาหาร การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประยุกต์ใช้สอยโดยตรงมีวิธีการที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปตามหน้าที่การใช้งาน และแฟงไปด้วยคุณค่าทางความงามนับเป็นภูมปัญญาไทยที่ม่องเห็นและน้ำสีที่อยู่รอบตัวมาใช้ประโยชน์ได้อย่างลงตัว ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ในการห่อหุ่มอาหารมีดังนี้

จากตัวอย่างในภาพที่ 5 นั้นเป็นวิธีการห่อแล้วพับสอง เป็นวิธีการที่พบมากในการห่อขัnm เที่ยน เป็นการสร้างรูปทรงของอาหารด้วยการนำใบตองมาเจียนเป็นรูปวงกลม จากนั้นพับเป็นห่อแล้วเก็บปลายด้วยการพับแล้วสอด วิธีการนี้ทำให้รูปทรงของห่ออาหารมีความมั่นคงและสวยงาม

ภาพที่ 5 วิธีการห่อหุ่มอาหารด้วยการห่อแล้วพับสอง

ที่มา: Bloggang, ห่อขัnm เที่ยน, เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php>

วิธีการห่อหุ่มอาหารด้วยการห่อแล้วกลัด เป็นวิธีการที่พบมากในการห่อหุ่มอาหารไทย เห็นตัวอย่างได้จากภาพที่ 6 ซึ่งเป็นการนำใบตองมาห่อหุ่มอาหารจนเกิดเป็นรูปทรงและมีการ

พับเก็บชายใบตองอย่างเรียบร้อยแล้วยึดห่อให้แน่นแรงด้วยไม้กลัด เช่น การห่อข้าวเหนียวปั้ง และข้าวเหนียวหน้าต่าง ๆ

ภาพที่ 6 วิธีการห่อห้มอาหารด้วยการห่อแล้วกลัด

ที่มา: Thai Food Master, อาหารไทย, เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaifoodmaster.com/origin/traditional/1873>

การห่อแล้วมัด เป็นวิธีการที่ใช้มากในการห่ออาหารที่ต้องการให้เกิดรูปทรงยาวหรือรูปทรงกรวยๆ เช่นการห่อขันมปด ข้าวต้มมัด หรือหมูยอโดยการนำอาหารมาวางบนใบตองแล้วห่อโดยการทับใบตองเข้าหากัน พับเก็บปลายใบตองแล้วใช้เชือกมัดให้แน่น จากตัวอย่างในภาพที่ 7 จะเห็นได้ว่าวิธีการนี้จะทำให้อาหารเกิดรูปทรงตามรูปของมัดของเชือก

ภาพที่ 7 วิธีการห่อห้มอาหารด้วยการห่อแล้วมัด

ที่มา: Foodietaste, ข้าวต้มมัด, เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก http://www.foodietaste.com/recipe_detail.asp?id=880

4. รูปแบบการห่อห้มอาหาร

การห่อห้มอาหารจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากลักษณะทางกายภาพของอาหาร ลักษณะทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมการบริโภคอาหารที่แตกต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์เกิดการคิดค้นวิธีการห่อห้มในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองต่อประโยชน์ใช้สอยโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการตอบสนองด้านการปreserveให้สุก เพื่อให้ง่ายต่อการบริโภค และการขนย้าย รูปแบบของการห่อห้มอาหารนั้นสามารถจำแนกได้ตามลักษณะทางกายภาพของอาหาร คือ อาหารประเภทไม่มีรูปทรง ลักษณะทางกายภาพของอาหารจะค่อนข้างเหลว มีความอ่อนตัว ไม่สามารถห่อหุมด้วยตัวเองได้ ต้องอาศัยการห่อห้มในการสร้างรูปร่าง รูปทรงให้กับอาหารจากนั้น จึงนำไปผ่านกระบวนการการทำให้สุกแล้วรูปทรงจะเกิดขึ้นตามรูปแบบของการห่อ เช่น การห่อขัมม เทียน ข้าวต้มมัด ข้าวเหนียวปั้ง ขنمใส่ไส้ เป็นต้น และอาหารประเภทที่ทรงรูปได้ด้วยตัวเอง ลักษณะของอาหารประเภทนี้มักจะผ่านการปreserveให้สุกแล้วจึงนำมาห่อห้มด้วยวัสดุธรรมชาติที่เป็นมิตรกับมนุษย์ การห่อห้มอาหารเพื่อประโยชน์ใช้สอยโดยตรงมีหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

รูปแบบการห่อห้มที่มีรูปทรงแบบสี่เหลี่ยม จากตัวอย่างในภาพที่ 8 จะเห็นได้ว่าการห่อห้มในรูปแบบนี้ขาดช่องห่อจะมีความใหญ่และมีฐานที่มั่นคงสามารถรับน้ำหนักของอาหารได้เป็นอย่างดี เช่น ข้าวนห่อใบบัว ขنمกล้วย และการห่ออาหารต่าง ๆ เป็นต้น

ภาพที่ 8 รูปแบบการห่อห้มที่มีรูปทรงแบบสี่เหลี่ยม

รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงเป็นพิระมิดเป็นการห่อหุ่มที่นอกจากจะตอบสนองด้านประโยชน์ใช้สอยในกระบวนการปูรุงให้สุกแล้ว จากตัวอย่างในภาพที่ 9 ยังแสดงให้เห็นว่าเป็นการห่อหุ่มอาหารที่มีความพิถีพิถัน มีการใส่ใจในเรื่องของขนาด ลักษณะของห่อซึ่งสามารถสะท้อนถึงสุนทรียภาพในการบริโภคอาหารได้เป็นอย่างดี เช่น การห่อขัมมเทียนที่มีรูปทรงและขนาดที่พอดีในการรับประทาน มีความสวยงาม อีกทั้งการห่อขัมมໄສได้ที่ไม่ใช่เป็นเพียงการห่อหุ่มแล้วกลัดปิดห่อเพื่อการปักป้ายของอาหารที่อยู่ภายใน แต่การคาดเตี่ยวแล้วกลัดทำให้สะท้อนถึงคุณค่าทางความงามอย่างมีเอกลักษณ์ในการห่ออาหารของไทย

ภาพที่ 9 รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงพิระมิด

รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงยาวหรือทรงกระบอกเป็นรูปแบบการห่อหุ่มที่เกิดจากวิธีการมัดจากตัวอย่างภาพที่ 10 จะเห็นว่าอาหารที่อยู่ภายในจะแนบชิดกับวัสดุที่ห่อหุ่มอยู่ภายนอกและเกิดร่องรอยจากการมัดในกระบวนการทำให้สุก

ภาพที่ 10 รูปแบบการห่อหุ่มที่มีรูปทรงยาวหรือทรงกระบอก

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบวัสดุ วิธีการและรูปแบบของการห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง

เทคนิค	วัสดุ	วิธีการ	รูปแบบ
1. การห่อแล้วพับสอด	ใบตองหรือใบบัว	นำใบตองมาเจียนเป็นรูปวงกลม จากนั้นพับเป็นห่อแล้วเก็บปลายด้วยการพับแล้วสอด วิธีการนี้ทำให้รูปทรงของห่ออาหารมีความมั่นคง	 ขันมเทียน ข้าวห่อใบบัว
2. การห่อแล้วกัด	1. ใบตอง 2. ไม้กลัด	นำใบตองมาห่อหุ่มอาหารจนเกิดเป็นรูปทรงจากนั้นพับเก็บชายใบตองอย่างเรียบร้อยแล้วยึดห่อให้แข็งแรงด้วยไม้กลัด	 ข้าวเหนียวสังขยา ข้าวเหนียวปึง
3. การห่อแล้วมัด	1. ใบตอง 2. เชือก	ห่อโดยการนำอาหารมาวางบนใบตองแล้วพับทับใบตองเข้าหากันจากนั้นพับเก็บปลายใบตองแล้วใช้เชือกมัดให้แน่น	 ข้าวต้มมัด

จากการศึกษาการห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรงซึ่งเป็นการห่อหุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการปกปิด ป กป่อง ณ ตอน รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร สามารถสรุปได้ว่าในวัฒนธรรมการห่อหุ่มอาหารของไทยนิยมใช้ส่วนใบของพืชโดยเฉพาะใบตอง มาห่อหุ่มอาหารด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอย เช่น สอดคล้องกับกระบวนการปรุง กារขนย้าย และการบริโภคอาหาร ซึ่งหน้าที่การใช้งานเหล่านี้ล้วนมีส่วนที่สำคัญมาก

ແຜງອູ່ ສະຫຼອນໃຫ້ເຫັນວ່າມນູ້ຍີໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມ ຜູກພັນກັບອຸດົມຄົດທາງຄວາມງາມ ທໍາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າມນູ້ຍີໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບປະໂຍ້ຍືນໃຫ້ສອຍຄວບຄູ່ໄປກັບຄຸນຄ່າທາງຄວາມງາມ ດໍາລະເຂົ້າດ້ວຍດ້ວຍໃນກາຮ່າໃຫ້ຊີວິຕ

ຮູບແບບທີ່ພົບໂດຍມາກຈາກກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມທີ່ມີໜັ້ນທີ່ດ້ານປະໂຍ້ຍືນໃຫ້ສອຍໂດຍຕຽບນັ້ນຈະເປັນ ຖົງທຽບເຈົ້າຄົນມີຢູ່ານຂອງທ່ອງທີ່ມັ້ນຄົງ ມີຄວາມເວີຍບ່າຍໃນເຮືອງຂອງວິທີກາຮ່າທ່ອງແລກກາຈັດກາຮ່າກັບວັດຖຸທີ່ ຕຽບໄປຕຽບມາ ແຕ່ສາມາດແສດງອອກດຶງຄວາມສົມພັນນີ້ຮ່ວ່າງສິ່ງທີ່ອູ່ງໝາຍໃນແລກກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມກາຍນອກໄດ້ ອຍ່າງສົມບູ້ຮົມ ເປັນກາຮ່າມຸ່ງນັ້ນໃຫ້ເຫັນວ່າວັດຖຸໝາຍໃນນັ້ນຄູ່ຄວາມຕ່ອງກາຮູ້ກົງກະວະດັບໃຫ້ສູງຄ່າ ດ້ວຍກາຮ່າ ປົກປົ້ອງ ວັກຊາ ມີກາຮ່າເກື້ອໜູນເຊື່ອກັນແລກກັນຮ່ວ່າງກາຍນອກແລກກາຍໃນ ໂດຍກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມນັ້ນເປັນກາຮ່າເຂື້ອ ໄ້ວັດຖຸໝາຍໃນທີ່ມີຄຸນຄ່າຄູ້ກົງເພຍອອກແລກປາກກູດຕຸວາມື່ອດຶງວາຣະທີ່ພິເສົ່າແລກໜາກສະເໝອ

ກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມທີ່ມີໜັ້ນທີ່ດ້ານປະໂຍ້ຍືນໃຫ້ສອຍທາງສັງຄົມ

1. ວັດຖຸປະສົງຄົມໃນກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມອາຫານ

ກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມທີ່ມີໜັ້ນທີ່ດ້ານປະໂຍ້ຍືນໃຫ້ສອຍທາງສັງຄົມຫົວໝາກກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມ ເພື່ອໃຫ້ແປ່ງແຍກ ຂັ້ນທາງສັງຄົມ ເປັນກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມທີ່ມີຮູບແບບ ວິທີກາຮ່າແລກວັດຖຸທີ່ຂ່າຍຍກະວະດັບຄວາມພິເສົ່າແລກສ້າງ ຄວາມມີຄຸນຄ່າໃຫ້ກັບອາຫານກາຍໃນແລກແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມນີ້ກະວະທຳເຂົ້າເພື່ອໃຫ້ກັບບຸຄຄລໄດ

ເນື່ອງຈາກເຄື່ອງເສຍຂອງເຈົ້າຍັ້ນສູງໃນຈັງມີໜັ້ນຕອນກາຮ່າປຽງທີ່ຫັບຫຼຸນ ປະເນີຕ ມີ ຄວາມວິຈິຕຽບຮຽງ ຮວມໄປດື່ງມີສ໌າຕິທີ່ນຸ່ມນວລ ແລກມີປຸລັກໜົດທີ່ສາຍງານເປັນສຸນທຽບແໜ່ງຮ່າຕີ ເຄື່ອງຄວາມແລກວານທີ່ຈົງສ່ວນຕົ້ນໃນແຕ່ລະນິດໄມ່ເພີ່ມແຕ່ອ່ອຍລື້ນ ພາຍັງໝອນກຸ່ມ ແລກຝີມີ່ອີ່ມື່ອທີ່ ບ່ານບົກຄວາມເປັນຫາວ່າງດ້ວຍກາຮ່າແກສລັກ ກາຮ່າປັ້ນ ແລກກາຈັດສໍາຮັບອາຫານທີ່ໄ້ຄວາມສຸນທຽບທາງ ສາຍຕາແລກທາງຈົດໃຈກ່ອນຈະລື້ມລອງຮ່າຕີ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອອາຫານຫາວ່າງເປັນທັ້ງອາຫານປາກແລກອາຫານ ຕາ ກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມອາຫານຈຶ່ງຈະຕ້ອງໃຫ້ທັ້ງຝີມື່ອແລກຄວາມພິທີພິຄັນໃນກາຮ່າສ້າງສ່ວນ ກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມອາຫານຈຶ່ງມີ ຮູບແບບທີ່ປະເນີຕ ມີແບບແຜນເພື່ອເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນກາຍກະວະດັບຄວາມພິເສົ່າແລກຄວາມມີຄຸນຄ່າໃຫ້ກັບ ອາຫານທີ່ອູ່ງໝາຍໃນອ່າງມີກະບວນກາຮ່າ ຈຶ່ງສາມາດແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມນີ້ກະວະທຳເຂົ້າເພື່ອໃຫ້ກັບ ບຸຄຄລໄດໃນສັງຄົມ ກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມເຄື່ອງເສຍຂອງໝັ້ນສູງໃນວັງຈະແປ່ງອອກເປັນກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມກາຫະນະທີ່ໃຫ້ ລອງຮັບອາຫານແລກກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມເຄື່ອງເສຍ

2. ວັດຖຸທີ່ໃຫ້ໃນກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມກາຫະນະຮອງຮັບອາຫານ

ໃນວັດນົມຮຽມໄທຢູ່ນອກຈາຈະເລື່ອກໃຫ້ວັດຖຸສ່ວນໄປແລກສ່ວນກາບຂອງພື້ນ ເພື່ອໃຫ້ກັບ ກາຮ່າທ່ອງໜຸ້ມເພື່ອປະໂຍ້ຍືນໃຫ້ສອຍຂອງສາມັກໜີແລ້ວ ຍັງມີກາຮ່າເລື່ອກນຳໃຫ້ມາປະດີໃຫ້ສູ່ທ່ອງໜຸ້ມ ກາຫະນະອາຫານສໍາຮັບໝັ້ນສູງໃນສັງຄົມອີກດ້ວຍ ໂດຍເນັພາວະໃບຕອງເນື່ອງຈາກໃບຕອງມີຄຸນສົມບັດທີ່ ພິເສົ່າກື່ອ ເປັນແຜນເຮີຍບ ໃຫຍ່ ອ່ອນນຸ່ມ ສາມາດນຳມາສ້າງເປັນຮູ່ປ່າງຕ່າງໆ ໄດ້ ຮວມໄປດື່ງການ ພັບ ຈັບຈົບ ເພື່ອໃຫ້ເກີດເປັນຮາຍລະເຂົ້າດ້ວຍປະເນີຕ ສາຍງານໄດ້ອ່າງມີເຄົກລັກໜົດ

3. วิธีการห่อหุ่มภาชนะรองรับอาหาร

การประดับตกแต่งภาชนะเครื่องเสวยหรือสำรับอาหารของเจ้านายชั้นสูงในวังนั้นมีกระบวนการที่เป็นแบบแผน เน้นได้จากตัวอย่างในภาพที่ 11 ที่เป็นการนำไปต่องมาพับ จับจีบ ซ้อนหันห่อหุ่มบนฐานที่ทำจากกากลั่ยแล้วยึดติดกันด้วยการกลัดหรือการเย็บ ซึ่งวิธีการดังกล่าว ต้องอาศัยทักษะ ฝีมือ และจิตใจที่สูงบยืน การสร้างสรรค์อันประณีต งดงามตามแบบแผนของ ชาววังนี้ได้ลายเป็นล่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่นำ วัสดุในธรรมชาติมาห่อหุ่มภาชนะเปลี่ยนเป็นงานศิลปะอันสูนหรูย์

ภาพที่ 11 การห่อหุ่มภาชนะรองรับอาหารด้วยการพับ จับจีบ
ที่มา: Go To Know, กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/252208>

4. รูปแบบการห่อหุ่มภาชนะรองรับอาหาร

การห่อหุ่มภาชนะรองรับอาหารเป็นการห่อหุ่มที่มีหน้าที่ใช้สอยทางสังคมหรือเป็น การห่อหุ่มที่แสดงออกว่าสำหรับใช้กับบุคคลชั้นสูง เป็นการห่อหุ่มที่ต้องใช้ทั้งฝีมือและความพิถีพิถัน จนทำให้เกิดรูปแบบที่ประณีต สวยงาม มีแบบแผนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับความพิเศษและ ความมีคุณค่าให้กับอาหารที่อยู่ภายใต้มาตรฐานการ รูปแบบการห่อหุ่มที่ปรากฏในสังคมของ เจ้านายชั้นสูงจะเห็นได้จากภาพตัวอย่างที่ 12 ว่าเป็นการห่อหุ่มที่ไม่ได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้ห่อหุ่ม อาหารโดยตรง แต่เป็นการห่อหุ่มภาชนะเพื่อการประดับตกแต่งสำรับอย่างวิจิตร เป็นกระบวนการที่ ช่วยส่งเสริมให้อาหารที่ถูกแกะสลักมาอย่างประณีตนั้นมีคุณค่าทางความงามมากยิ่งขึ้น

การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประยุกต์ใช้สอยทางสังคมหรือการห่อหุ่มเพื่อใช้แบ่งแยก ชนชั้นทางสังคมนั้นเป็นการห่อหุ่มที่มีรูปแบบ วิธีการและวัสดุที่ช่วยยกระดับความพิเศษและความ มีคุณค่าให้กับอาหารภายใต้ ชื่นชอบจากการห่อหุ่มภาชนะรองรับอาหารอย่างประณีตแล้ว ยังมี การห่อหุ่มสำรับอาหารหรือเครื่องเสวยของพระมหาภัตtriyที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ของไทยอีกด้วย

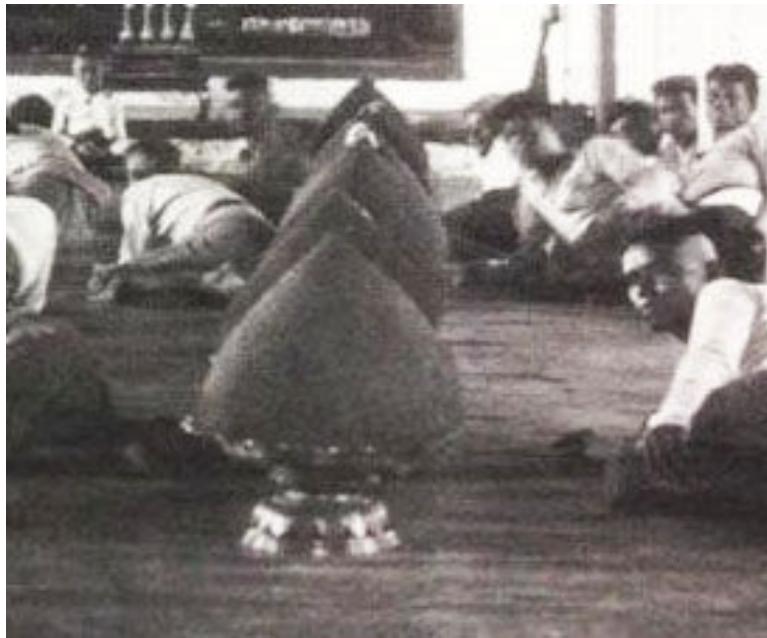

ภาพที่ 12 รูปแบบการห่อหุ้มภาชนะอาหารสำหรับเจ้านายขันสูง
ที่มา: วัดศิลป์, ภาชนะใบตอง, เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก http://www.wadsilp.com/product_hand.php?bestseller=&top=&start=30

สำหรับอาหารหรือเครื่องเสวยของพระมหาภัตtriy์จะมีความแตกต่างจากสามัญชน ตรงภาชนะที่มีความหรูหรากว่า ภาชนะของพระมหาภัตtriy์ของชาวสยามนิยมใช้เป็นภาชนะทรงสูง ดังเครื่องต้นถวายเพื่อเป็นเกียรติแก่พระมหาภัตtriy์ และมีการตกแต่งอย่างงดงาม ภายใต้ สำหรับมีอาหารมากมายหลายอย่างกว่า จากตัวอย่างในภาพที่ 13 เป็นภาพแสดงธรรมเนียมการตั้งเครื่องพระภระยาเสวยของพระมหาภัตtriy์จากพระราชนครินทร์ วัดกาลที่ 1 ซึ่งจะมีมหาเดล็กเป็นผู้เชิญภระยาหาร ลงตราประทับพระภระยาหารทุกอย่างแล้วนำเข้าสู่ห้องเสวย พระมหาภัตtriy์จะเป็นผู้ทำลายตราประทับก่อนเสวย และมีการชิมพระภระยาหารทุกจาน ต่อหน้าพระพักตร์¹

¹ อัมพรศรี พรพิทักษ์ดำรง, อาหารไทย: วัฒนธรรมการกินอาหารอย่างไทย, เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก http://culture.ssru.ac.th/images/download/Research_article/Thaifood.pdf

จากการศึกษาข้อมูลแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการห่อห้มที่ทำหน้าที่ปกป้องรักษาให้สิ่งที่อยู่ภายในคงอยู่อย่างสมบูรณ์และจะถูกเปิดออกโดยผู้ที่เหมาะสมในภาวะที่เหมาะสม เช่น

ภาพที่ 13 ธรรมเนียมการตั้งเครื่องพระกระยาเสวย เป็นการทำห้มสำรับอาหารหรือเครื่องเสวยด้วยผ้าและประทับตราครั้ง

จากการศึกษาข้อมูลจากภาคยนตร์เรื่อง พระศรีสุวิโยไท ซึ่งเป็นภาคยนตร์อิงประวัติศาสตร์ โดยเน้นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของตัวละครเอก คือ พระสุวิโยไท พระมเหสีของสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ พระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา กำกับโดย หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิมยุคล สร้างขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2544 มีความตอนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเชิญเครื่องเสวยให้สมเด็จพระไชยวราชาธิราช พระมหากษัตริย์พระองค์ที่ 13 แห่งกรุงศรีอยุธยาในสมัยราชวงศ์สุพรรณภูมิ ดังตัวอย่างในภาพที่ 14 นั้นจะเห็นได้ว่าอาหารหรือเครื่องเสวยทุกอย่างจะถูกจัดใส่ถาดวางบนพานอย่างเรียบร้อย แล้วครอบด้วยผ้าห่อห้มด้วยผ้า และมีการประทับตราครั้งจากเจ้าพนักงานเชิญเครื่อง ทำให้เห็นว่าการห่อห้มเป็นกระบวนการที่สำคัญในการปกปิด ปกป้องให้อาหารภายในคงอยู่อย่างปลอดภัย

ภาพที่ 14 การห่อหุ้มเครื่องเสวยของพระมหาภัชติริย์ด้วยผ้าและประทับตราครั้งจากเจ้าพนักงาน
เชิญเครื่อง

ที่มา: หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคคล, ผู้กำกับ, พระศรีสุริโยไท [ภาพยนตร์], กรุงเทพฯ: สมมงคลพิล์ม
อินเตอร์เนชันแนล, 2544.

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบวิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประยุกต์ใช้สอย
ทางสังคม

เทคนิค	วัสดุ	วิธีการ	รูปแบบ
1. การหุ้ม ภาชนะ	1. ใบตอง 2. เชื้อมหุ่ด	นำไปตองมาตัดเป็น ชิ้นเล็ก ๆ และมีความ ยาว จากนั้นนำมาหุ้ม ^{จานภาชนะ} บนภาชนะ หรือถ้วย ชามแล้วกลัดยึดด้วย เชื้อมหุ่ด	
2. การหุ้ม ภาชนะ ด้วยกลีบ ใบตอง	1. ใบตอง 2. เชื้ม ด้วย	นำไปตองมาตัดเป็น ชิ้นเล็ก ๆ และพับ จับ จีบ ซ้อนกันwangเรียงให้ เกิดจังหวะการซ้ำที่ สวยงาม	 ภาชนะใบตอง

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบวิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโภชน์ใช้สอยทางสังคม (ต่อ)

เทคนิค	วัสดุ	วิธีการ	รูปแบบ
3. การห่อหุ้มเครื่องเสวย	1. ผ้า 2. เชือก 3. ครัวง	นำเครื่องเสวยทุกอย่างจัดใส่ถุงวางบนพานอย่างเรียบร้อย แล้วครอบด้วยฝาจากนั้นห่อหุ้มผ้า ร่วนชายผ้าอย่างสวยงามแล้วมัดด้วยเชือกและมีการประทับตราครัวงจากเจ้าพนักงานเชญเครื่อง	

รูปเครื่องเสวย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโภชน์ใช้สอยทางสังคมทำให้เห็นว่าเป็นการห่อหุ้มที่มีวิธีการที่ช่วยยกระดับความพิเศษและความมีคุณค่าให้กับอาหารภายใน มีการสร้างสรรค์ให้เกิดความงามอันประณีต เพื่อแสดงออกให้เห็นว่าห่อหุ้มไว้เพื่อใช้กับบุคคลใด นอกจากนี้การห่อหุ้มยังเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมคุณค่าซึ่งกันและกันระหว่างอาหารภายในและการห่อหุ้มภายนอก เช่นอาหารที่ถูกปรุงแต่งอย่างพิถีพิถันจะได้รับการห่อหุ้มด้วยวิธีการที่ประณีต รายละเอียดภายนอกตกแต่งด้วยองค์ประกอบที่มากมายและซับซ้อนแสดงออกถึงค่านิยมของบุคคลชั้นสูงในสังคม วัสดุที่ใช้จะเป็นการนำไปตองมาประดิษฐ์ ประดอยอย่างสวยงามด้วยวิธีการที่ประณีต รูปแบบจะมีการซ้ำของรายละเอียดที่เกิดจากการพับ จับจีบ เกิดเป็นรูปทรงสูงในลักษณะของเด่นที่สุดเข้าหากันเป็นเด่นๆ ตามแนว

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์

1. วัตถุประสงค์ในการห่อหุ้มอาหาร

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์คือการห่อหุ้มที่มีสัญลักษณ์ແงออยู่เพื่อสื่อให้เห็นว่าอาหารบางอย่างถูกห่อหุ้มขึ้นเพื่อเฉพาะเจาะจงสำหรับใช้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น

พิธีกรรม ความหมายของพิธีกรรม คือ พิธี หมายถึง งานที่จัดขึ้นตามลัทธิเพื่อความคลังเป็นแบบอย่างธรรมเนียมหรือการทำหน้าที่ รวม หมายถึง การกระทำ การงานหรือกิจ ดังนั้น พิธีกรรมคือการกระทำที่เป็นประเพณีซึ่งมีรูปแบบเฉพาะสำหรับใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่นับถือกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์²

พิธีกรรมคือการกระทำที่เป็นสัญลักษณ์ มีพิธีการและจังหวะซึ่งใช้ช้าแล้วช้าอีกในโอกาสที่มีการเฉลิมฉลอง

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์คือการห่อหุ้มที่มีกระบวนการอันสะท้อนให้เห็นถึงความมีแบบแผนที่มนุษย์ได้อະแพบปฏิบัติกันมาอย่างมีภูมิเกณฑ์ อันเกิดขึ้นจากความเชื่อ อิทธิพลทางศาสนา และวิถีการดำเนินชีวิต ซึ่งการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์นี้จะมีรูปแบบ วิธีการ และวัสดุที่แตกต่างกันไปตามความเชื่อในแต่ละท้องถิ่น มักจะมีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมที่สำคัญในชีวิตที่ว่าด้วยการสักการะ บูชา และการห่อหุ้มที่ใช้ในวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น การห่อหุ้มในเชิงสัญลักษณ์เป็นการห่อหุ้มที่มีกระบวนการ ซึ่งมีรูปแบบที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสารหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เห็นอยู่รอบชาติ แทนความหมายของบางสิ่งที่เป็นนามธรรมที่มนุษย์สร้างสรรค์ ดังเช่นการทำบายศรีเพื่อจำลองภูมิจักรวาลในพิธีบายศรีสุขาวดี การห่อหุ้มพาณขันมากในพิธีกรรมการแต่งงานซึ่งเป็นการห่อหุ้มที่ช่วยยกระดับคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในให้มีคุณค่าทางความงามและเพิ่มความสมบูรณ์ของพิธีกรรม และเป็นการให้เกียรติบุคคลที่ร่วมพิธีกรรม ซึ่งการห่อหุ้มดังกล่าวเนี้ล้วนมีรูปแบบการห่อหุ้มที่วิจิตร งดงาม สะท้อนถึงความสัมพันธ์กันระหว่างคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในและคุณค่าของการห่อหุ้มภายนอก

2. วัสดุที่ใช้ในการห่อหุ้มอาหาร

ใบตองนับเป็นวัสดุหลักที่ถูกนำมาใช้ในการห่อหุ้มอาหารในวัฒนธรรมไทยไม่ว่าจะเป็นพิธีการต่าง ๆ ของสามัญชนจนถึงงานพราชาพิธีที่สำคัญของพระมหาภัตtriy เช่นการนำไปตองมาประดิษฐ์เป็นบายศรีใช้รับขวัญและเช่นสรวงบูชาในพิธีกรรมต่าง ๆ เนื่องจากใบตองมี

² สมปราษฎ์ อัมมานพันธุ์, ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย (กรุงเทพฯ: โอดียันส์โปรดิวส์, 2536).

คุณสมบัติพิเศษ คือ เป็นแผ่นเรียบ มีขนาดใหญ่ อ่อนนุ่ม สามารถสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ได้รวมไปถึงการพับ จับจีบ เพื่อให้เกิดเป็นรายละเอียดที่สวยงาม นอกจากรูปทรงแล้วยังมีการใช้รัศมีประเทษผ้า เช่น ผ้าทึบ ผ้าใบรองสำหรับการทำหุ่มอาหารในพิธีกรรมการหมั้นหรือการทำพานขันหมากนั้นเอง

3. วิธีการทำหุ่มอาหาร

การทำหุ่มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์เป็นการทำหุ่มที่มีสัญลักษณ์แห่งอยู่ในรูปแบบที่สื่อให้เห็นว่าอาหารบางอย่างถูกห่อหุ่ม เพื่อเฉพาะเจาะจงสำหรับใช้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้นดังนั้นจึงมีวิธีการทำหุ่มหลายขั้นตอนรูปแบบและความสำคัญของพิธีกรรม

จากตัวอย่างในภาพที่ 15 จะเห็นได้ว่าวิธีการทำหุ่มพานขันหมากในพิธีแต่งงานนั้นมีการรับเอาวิธีการ รูปลักษณ์ของการห่อหุ่มเครื่องเสวยของชนชั้นสูงในอดีตมาใช้ คือการพับ จับจีบ แล้วยึดประกอบด้วยการกลัดหรือการเย็บ หลังจากการจัดพานขันหมากเสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการทำฝาครอบพานขันหมากโดยมีลักษณะเป็นฝากรวยเป๊ะตองมาตรฐานหุ่มปิดเข้าไว้อย่างสวยงามและมีการทำหุ่มด้านนอกด้วยผ้าอีกครั้ง การห่อหุ่มพานขันหมากเป็นการทำหุ่มเพื่อยกกระดับของสิ่งที่อยู่ภายใน เป็นการยกกระดับและให้เกียรติพิธีกรรมที่เป็นวันสำคัญและมีคุณค่าทางใจของมนุษย์

ภาพที่ 15 การพับจับจีบใบตองเพื่อห่อหุ่มพานขันหมาก

ที่มา: Go To Know, กระทรวงดอกรไม้, เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/252208>

ส่วนวิธีการทำขันหมากด้านนอกด้วยผ้านั้น เป็นวิธีการนำผ้าทึบหรือผ้าใบรองมาหุ่มพานขันหมากและรับชายผ้าเข้าหากันจากนั้นผูกด้วยเชือกหรือริบบินอย่างสวยงาม

ในตัวอย่างภาพที่ 16 เป็นวิธีการห่อหุ่มเพื่อสร้างบายศรี เป็นวิธีการนำใบตองมาพับ
จับจีบ ซ้อนชั้นแล้วประกอบเข้าด้วยกันโดยใช้การลัดหรือการเย็บด้วยความประณีตเช่นเดียวกับ
การทำหุ่มภาชนะอาหารเพื่อใช้กับบุคคลชั้นสูง วิธีการจึงมีความสลับซับซ้อนด้วยการนำใบตองมา
ประกอบกันเพื่อทำเป็นโครงสร้างเพื่อจำลองเป็นภูมิจักรวาลสำหรับใช้ในการบูชาเทพสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์

ภาพที่ 16 วิธีการพับ จับจีบใบตองเพื่อประกอบเป็นบายศรี
ที่มา: แสงจันทร์ เจริญศาสตร์, ตัวแทนแบบบรรหนก, เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้
จาก <http://www.videomix.cz/video/sBTnwyZ95MA/>

4. รูปแบบการทำหุ่มอาหาร

รูปแบบการทำหุ่มพานขันมาก จะมีรูปลักษณะของการห่อหุ่มที่วิจิตร ดังนั้น ด้วย
วิธีการทำหุ่มโดยอ่อน จะเห็นได้จากตัวอย่างในภาพที่ 17 เป็นภาพที่แสดงถึงรูปแบบที่รับเอา
แนวคิดและวิธีการของการห่อหุ่มแบบชาววังมาใช้ โดยผู้ห่อจะต้องมีทักษะและความประณีตได้
กระทำสืบทอดกันมาอย่างมีแบบแผน กล้ายเป็นการทำหุ่มที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อสำหรับใช้ในพิธี
หมั้นเพียงเท่านั้น การห่อขันมากนั้นจึงเป็นมากกว่าการปกป้องวัตถุเพื่อประโยชน์ใช้สอย แต่เป็น
การทำหุ่มเพื่อยกระดับคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายใน เป็นการยกระดับและให้เกียรติพิธีรวมอันสำคัญ
รวมไปถึงการแสดงความเคารพญาติผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่าย

ภาพที่ 17 รูปแบบการห่อหุ่มภาชนะด้วยใบตองในการตกแต่งชุดพานขันหมากที่รับอิทธิพลด้านรูปแบบมาจากกราฟห่อหุ่มภาชนะอาหารของชาววัง

รูปแบบการห่อขันหมากแบบชาวบ้านสามัญชนในอดีต จากภาพที่ 18 จะเห็นว่าในยุคสมัยก่อนนิยมใช้ผ้าที่มีความทึบ มีลวดลายสวยงามมาห่อหุ่มโดยการหุ่มรวบภายนอกของพานปกปิดไม่ให้มองเห็นวัตถุภายใน โดยมากใช้ผ้าสีแดงเพื่อความเป็นสิริมงคลและบริเวณส่วนยอดมีการพับจีบ ผูกด้วยเชือกหรือริบบินอย่างสวยงาม

ภาพที่ 18 รูปแบบการห่อหุ่มชุดพานขันหมากด้วยผ้าในอดีต

ซึ่งในยุคปัจจุบันการห่อหุ่มพานขันหมากด้วยผ้ามีรูปแบบที่หลากหลาย มีการออกแบบตกแต่งอย่างสวยงามมีทั้งการห่อด้วยผ้าทึบและผ้าใบปุง นิยมใช้ผ้าสีทอง หรือสีชมพู จากตัวอย่างในภาพที่ 19 จะเห็นว่าพานขันหมากจะนิยมห่อหุ่มด้วยผ้าใบปุงเพื่อการระบายอากาศ

และให้สามารถมองเห็นความงามของสิ่งที่อยู่ภายในได้ การห่อหุ้มพานขันมากด้วยผ้าในปัจจุบัน มีการทำโครงลวดໄวด้านในเพื่อสร้างรูปทรงที่อ่อนช้อยให้กับพานขันมาก

ภาพที่ 19 รูปแบบการห่อหุ้มชุดพานขันมากในยุคปัจจุบันด้วยผ้าทึบและผ้าโกร่ง

ที่มา: Phouse Wedding Studio, ชุดพานขันมาก, เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://phouseweddingstudio.th.in.html>

รูปแบบการห่อหุ้มในงานพิธีบ่ายศรีสุขวัณ พิธีบ่ายศรีสุขวัณเป็นพิธีเก่าแก่ของชาวนครไทยที่มีมาตั้งแต่โบราณ จัดขึ้นเพื่อแสดงถึงความมั่นคงแข็งแรงของครอบครัว ความเชื่อในโชคชะตา และการขอพรให้ครอบครัวมีความสุขเจริญก้าวหน้า สำหรับพิธีนี้จะมีการห่อหุ้มของขวัญที่ได้จากการค้าขาย หรือของที่มีความสำคัญ เช่น ทองคำเงินทอง ฯลฯ ให้กับบุตรหลาน หรือญาติ戚友 ที่มาร่วมงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการบ่ายศรีสุขวัณ ที่แสดงถึงความมั่นคงแข็งแรงของครอบครัว

ในพิธีบ่ายศรีสุขวัณ จะมีการห่อหุ้มเพื่อจัดให้บ่ายศรีเป็นสัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ ใช้รับขวัญและเช่นสรวงบูชาในพิธีกรรมต่าง ๆ เพื่อความเป็นสิริมงคลโดยจัดบายศรีขึ้นมาจำลองเป็นภูมิจ กรา ล กรา ล หรือส่วนสูงตรงกลางจำลองเข้าไกรลาส แมงดา หมายถึงปลาใหญ่หัว 4 หนุนแผ่นดิน การห่อหุ้มในลักษณะของบายศรีนั้นเป็นการกระทำในเชิงสัญลักษณ์ เพื่อยกระดับความสมบูรณ์ของพิธีกรรมเพื่อเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่มนุษย์ใช้ได้เหนี่ยวจิตใจ การห่อหุ้มจึงมีรูปแบบแห่งความเป็นแบบแผนที่ชาววังยึดถือหรือนำเอามาดมคติของชนชั้นสูงมาใช้ เนื่องจากเชื่อว่ากษัตริย์เป็นสมมุติเทพ จากตัวอย่างในภาพที่ 20 ถึงภาพที่ 22 เป็น

ภาพที่ 20 แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของบаяยศรีที่จะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับรูปแบบของพิธีกรรมและลักษณะของการบูชา มีตั้งแต่บаяยศรีปากชาม บаяยศรีเทพ บаяยศรีพรหม บаяยศรีต้นไปจนถึงบаяยศรีหลวง

ภาพที่ 20 บаяยศรีปากชาม

ภาพที่ 21 บаяยศรีพรหม

ภาพที่ 22 บายศรีต้นสำหรับพระมหาภัตตริย์

ที่มา: ภูเตศวร, บายศรี 2, เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.dhamma5minutes.com/webboard.php?id>

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบวิธีการและรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์

เทคนิค	วัสดุ	วิธีการ	รูปแบบ
1. การหุ้มภาชนะด้วยกลีบใบตอง	1. ใบตอง ² . เชือม ด้าย	นำใบตองมาตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วพับ จับจีบ เช่น พับ เป็น ก ลี บ หัวขوان กลีบกุหลาบ แม้ม ซ้อนกันกว้างเรียงให้เกิดจังหวะการซ้ำที่สวยงาม	 <p>พานขันหมาก</p>

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบวิธีการและรูปแบบของการห่อหัมที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์
(ต่อ)

เทคนิค	วัสดุ	วิธีการ	รูปแบบ
2. การห่อหัม ภายนอก พาน ขันมาก	1. ผ้า 2. เชือกหรือ ริบบิน	นำผ้าทึบหรือผ้า ไปร่วงมาหัมพาน ขันมากและรวบ ชายผ้าจากนั้นผูก ด้วยเชือกหรือริบบิน อย่างสวยงาม	 ห่อขันมาก
3. การจัด บายศรี	1. ใบตอง 2. ดอกไม้ 3. ไม้กลัด 4. ด้าย	นำไปตองมาตัดเป็น ชิ้นเล็ก ๆ แล้วพับ จับจีบ สร้างเป็นทรง กรวย และพับกลีบ ข้อนกันเป็นแมงดาเม่ การทำเป็นนิ้ววาง ข้อนกันอย่าง สวยงาม และ ประกอบกันเป็น โครงสร้างตามหลัก ความเชื่อ	 บายศรี

เมื่อศึกษารูปแบบและองค์ประกอบของบายศรีจะเห็นได้ว่าเป็นการห่อหัมเครื่องสังเวยที่สมพนธ์กับความเชื่อในภูมิจักรวาล ที่มีเข้าพระสุเมรุเป็นศูนย์กลางแวดล้อมด้วยทิวเขา สำคัญ การห่อหัมภาชนะรองรับอาหารประเภทบะยศรีนี้เป็นการห่อหัมที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ โดยใช้อาหารเช่น ไข่ยอดบายศรีและภาชนะเป็นเสมือนสถาปัตยกรรมหรือวิหารขึ้นเป็นที่สูติของเทพ

จากการศึกษาข้อมูลการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ที่สื่อให้เห็นว่าอาหารบางอย่างถูกห่อหุ้มเพื่อเฉพาะเจาะจงสำหรับใช้ในกิจกรรมไดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น ทำให้เห็นว่ามนุษย์ให้ความสำคัญต่อการยกเว้นค่าของอาหารด้วยการห่อหุ้ม เนื่องจากอาหารเหล่านี้มีคุณค่ามากกว่าการบริโภคแต่เป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้ถวายหรือสื่อสารกับสิ่งที่ตนสร้างสรรค์โดยใช้การห่อหุ้มเป็นสัญลักษณ์ มนุษย์จึงมีความผูกพันกับการทำห่อหุ้มมากกว่าเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน แต่การทำห่อหุ้มยังมีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อและพิธีกรรมที่สำคัญของมนุษย์ที่ยึดถือปฏิบัติกันมาอย่างมีภูมิเกณฑ์ตามประเพณีไทยดังเดิม

จากการสำรวจข้อมูลของการห่อหุ้มอาหารไทยโดยอาศัยโครงสร้างจากหน้าที่การใช้งาน อันได้แก่ หน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง หน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม และหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ทำให้เห็นถึงคุณค่าของการห่อหุ้มซึ่งเป็นกระบวนการที่แฝงอยู่ในวิถีชีวิตของมนุษย์โดยมีความผูกพันและพัฒนามาพร้อมกับชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ถึงแม้ว่าการทำห่อหุ้มจะมีรูปแบบ วิธีการ วัสดุ และหน้าที่ใช้สอยที่แตกต่างกันออกไป แต่วัตถุประสงค์ขั้นสำคัญที่มีอยู่ในการห่อหุ้มทุกรูปแบบนั้นคือเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้เห็นว่าวัตถุภายในนั้นคุ้มครอง ต่อการถูกยกระดับให้สูงค่า ควรได้รับการปกป้อง ดูแลรักษา โดยอุ่นให้รูปทรงของวัตถุภายในมีคุณค่าทางด้านรูปทรงและเนื้อหา สาระอย่างสมบูรณ์ โดยสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายในนั้นจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เป็นการเชื่อมโยงวัตถุภายในที่มีคุณค่าถูกเผยแพร่องค์และปรากฏตัวเมื่อถึงวาระที่พิเศษและเหมาะสมเสมอ

จากคุณค่าของการห่อหุ้มอาหารของไทย ข้าพเจ้าจึงต้องการนำมาเป็นแนวความคิดในการสร้างผลงานออกแบบสู่วิถีใหม่แห่งเครื่องประดับให้มีความแตกต่างไปจากรูปลักษณ์ของงานเครื่องประดับทั่วไปซึ่งโดยปกติแล้วมักกับความงาม รูปร่าง รูปสัญลักษณ์ตัวยั่งยืนอย่างตรงไปตรงมาแบบไม่ซ่อนเร้น โดยข้าพเจ้าต้องการออกแบบเครื่องประดับที่รองรับการปรากฏตัว เพื่อเผยแพร่คุณค่าความงามที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในวาระที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ ซึ่งเป็นการเผยแพร่คุณค่าทางความงามที่อยู่ภายในได้คดิ้งกางห่อหุ้ม

ผลงานของศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องในการออกแบบ

การทำห่อหุ้มเป็นกระบวนการสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายใน เป็นการยกเว้นค่าให้เห็นว่าสิ่งที่อยู่ภายในนั้นได้รับการห่วง保障จากผู้ที่เป็นเจ้าของและต้องการปกป้อง ณ ตอนให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร แนวคิดอันน่าสนใจคือการห่อหุ้มลักษณะที่เป็นรูปแบบที่มีความหลากหลาย เช่นรูปแบบคลื่นลาม รูปแบบที่มีเส้นสายที่ต่อเนื่องกัน รูปแบบที่มีความซับซ้อน รูปแบบที่มีความน่าสนใจในรายละเอียด ฯลฯ นักออกแบบสามารถนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบห่อหุ้ม ทำให้ห่อหุ้มมีความน่าสนใจและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

นำมาใช้ในงานออกแบบและงานศิลปะโดยศิลปินได้นำเสนอแนวความคิดที่น่าสนใจผ่านผลงานดังนี้

การห่อหุ้มในรูปแบบของบรรจุภัณฑ์

1. ผลงานของ Patrick Sung ที่มีชื่อผลงานว่า Ingenious Cardboard Packaging Folds To Fit Parcels of Any Shape เป็นการออกแบบบรรจุภัณฑ์กระดาษแข็งที่มีการออกแบบอย่างแยกย่อย จากตัวอย่างในภาพที่ 23 จะเห็นได้ว่าศิลปินดังกล่าวนำเสนอแนวทางในการออกแบบและ การผลิตด้วยการปั๊ว การพับให้โค้งอไปรอบ ๆ เป็นรูปแบบการห่อหุ้มที่พอเหมาะสมพอเด็กบูรุ่งร่า งรูปทรงของพัสดุภัณฑ์ต่างๆ ใน บรรจุภัณฑ์กระดาษแข็งนี้มีแนวคิดในการออกแบบที่ไม่ได้กำหนด ตายตัวว่าจะใช้ในการห่อหุ้มสิ่งของใดแต่สามารถปรับให้สอดคล้องกับรูปทรงของวัตถุภายในได ๆ นั่นได้อย่างแยกย่อยตามที่ชี้ในภาพนี้ Patrick Sung ได้ตรวจสอบว่า UPACKS (Universal Packaging System) หรือระบบบรรจุภัณฑ์สากล ที่มีความน่าสนใจโดยสามารถ ปรับเปลี่ยนรูปทรงได้ไม่ยาก ต่อให้เกิดการเกี้ยวหมุนกันระหว่างวัสดุภายในแล้วก็ยัง

ภาพที่ 23 ผลงาน Ingenious Cardboard Packaging Folds To Fit Parcels of Any Shape
ที่มา: Inhabitat, [Ingenious Cardboard Packaging Folds to Fit Parcels of Any Shape](#),

Accessed March 18, 2015, available from <http://inhabitat.com/ingenious-cardboard-packaging-folds-to-fit-any-shape/>

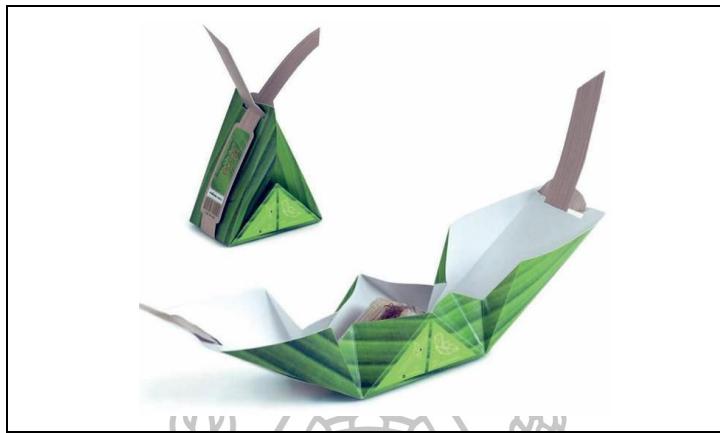
2. ผลงานของ Anni Nykänen ในปี 2008 คือ Origami Microwave Popcorn Design โดยใช้เทคนิคการพับกระดาษซึ่งมีที่มาจากการพับกระดาษญี่ปุ่น (Origami) การออกแบบในครั้งนี้นักออกแบบมีเป้าหมาย คือการเปลี่ยนແเพ่นกระดาษที่มีความแบน ให้สามารถสร้างรูปทรงและสามารถจัดการให้เกิดโครงสร้างได้ด้วยการพับ โดยออกแบบเป็นบรรจุภัณฑ์ข้าวโพดคั่วที่มีรูปทรงเรียบง่าย ห่อหุ้มแบบชิดกับเมล็ดข้าวโพด เมื่อนำบรรจุภัณฑ์นี้ไปเข้าไมโครเวฟแล้วสามารถเกิดเป็นรูปทรง รูปทรงที่มีมิติ เปลี่ยนแปลงไปทั้งขนาด สัดส่วน พื้นที่ว่าง และประโยชน์ใช้สอย จากตัวอย่างในภาพที่ 24 จะเห็นว่าเมื่อบรรจุภัณฑ์เปลี่ยนรูปทรงไปจากเดิมแล้วยังทำหน้าที่เป็นภาชนะเพื่อรองรับข้าวโพดที่ขยายตัวใหญ่ขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ งานออกแบบบรรจุภัณฑ์ชนิดนี้มีความน่าสนใจในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงขนาด รูปทรง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายในออก เพื่อให้สอดคล้องกับขนาดที่เปลี่ยนไปของสิ่งที่อยู่ภายใน

ภาพที่ 24 ผลงาน Origami Microwave Popcorn Design

ที่มา: Lovely Package, Pop-Up Popcorn, accessed March10, 2015, available from <http://lovelypackage.com/pop-up-popcorn/>

3. ผลงานของชัยวัฒน์ คลังรัตน์ ผลงานชื่อ อนุรักษ์ไทย ให้ใบคง เป็นผลงานออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากขนมใส่ได้ของไทย เนื่องจากเป็นขนมที่มีรูปทรงน่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ จากตัวอย่างในภาพที่ 25 เห็นได้ว่านักออกแบบได้เลือกใช้วัสดุที่เป็นกระดาษพิมพ์ลายเลียนแบบลายและสีของใบคงโดยมีหน้าที่การใช้งานสำหรับบรรจุอาหารที่เป็นข้าวและกับข้าว โดยมีร่องปิดห่อที่สะดวก ง่ายต่อการใช้งาน ผลงานชิ้นนี้ได้รับรางวัลผลงานโนดิจิทัลคัดสรรเน้นให้ดีที่สุด 2012 ผลงานชิ้นนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทยและมุ่งเน้นด้านประโยชน์ใช้สอย

ภาพที่ 25 ผลงานอนุรักษ์ไทย ใช้ใบตอง

ที่มา: Awesome Thai packaging, accessed March 15, 2015, available from
<https://www.pinterest.com/pin/572449802609640498/>

การห่อห้มในรูปแบบของงานศิลปะ

1. ผลงานศิลปะการห่อห้มของ Christo & Jeanne-Claude ในยุคแรกช่วงปี 1960 เป็นการนำสิ่งของมาห่อเพื่อทำให้เกิดรูปทรงที่แตกต่างไปจากเดิมหรือถึงขนาดที่จำกันไม่ได้เลยว่า สิ่งนั้นคืออะไร จากดัดอย่างในภาพที่ 26 และภาพที่ 27 จะเห็นว่าการห่อห้มสิ่งของของคริสต์โตร์ได้เป็นไปตามมาตรฐานของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ทั่วไป แต่เป็นการลงมือทำขึ้นในสถานการณ์จริง สูญทรีบะของตัวงานเกิดจากการอยู่นิ่งและเงื่อนที่หมวดเป็นปมตามเค้าโครงอันเปลกประหลาดของพื้นผิวของสิ่งของ ด้วยการใช้วิธีการจับผ้าคลุมสิ่งของต่าง ๆ เองและจัดให้มีส่วนโค้งมนก่อนที่จะใช้เชือกหมวดเป็นปมด้วยพันรอบ ๆ สิ่งของนั้น หลังจากนั้น Christo & Jeanne-Claude ได้เริ่มสร้างผลงานขนาดใหญ่จนไม่สามารถติดตั้งบนผนังของพิพิธภัณฑ์หรือห้องแสดงงานได้และเริ่มมองสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติในเมืองต่าง ๆ การสร้างผลงานที่ยิ่งใหญ่ของเขานับเป็นการห่อห้มสิ่งต่าง ๆ ด้วยวัสดุที่อ่อนนุ่มดูแล้วสร้างความรู้สึกขัดแย้งกันระหว่างสองสิ่ง Christo ไม่เคยหยุดนิ่งในการสร้างผลงานเพื่อให้คนดูเกิดความงงงง ซึ่งงานของเขามีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ศิลปะ และสิ่งแวดล้อม

ผลงานของ Christo เป็นการบูรณาการระหว่างเทคนิคที่ก้าวหน้าในศตวรรษที่ 20 ในยุคของอุตสาหกรรมและยุคหลังอุตสาหกรรม กับศิลปินผู้กระหายความงามจากธรรมชาติ เขายังคงความจริงในโลกนี้ขึ้นมาใหม่ และแสดงให้เห็นว่าศิลปะมีค่าสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตัวมันเอง

เข้าสามารถสร้างความงาม ความน่าประหลาดใจให้กับเมือง ประเทศ ป่าเข้า ทุ่งนา สวนสาธารณะ ทะเล และหน้าผา

ภาพที่ 26 ศิลปะแนวห่อหุ้ม: Christo & Jeanne-Claude (1)

ภาพที่ 27 ศิลปะแนวห่อหุ้ม: Christo & Jeanne-Claude (2)

2. ผลงานของ Gerry Stecca ที่มีชื่อผลงานว่า Tree Wrap V ผลงานศิลปะการหุ้มต้นไม้ชุดนี้เกิดจากศิลปินคันพบริการนำเสนอความงามที่แตกต่างไปจากเดิม โดยมองเห็นว่าศิลปะไม่ได้ถูกกำหนดตายตัวหรือไม่จำเป็นต้องแสดงความงามอย่างตรงไปตรงมาด้วยการระบายสี หรือการสร้างผลงานประดิษฐกรรม แต่ศิลปินคันพบร่วมศิลปะคือการสร้างสรรค์ใหม่ที่สามารถอยู่ร่วมกันได้หรือมีการเชื่อมต่อกันกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยผลงานนี้เป็นศิลปินได้ใช้ไม้หนีบเป็นวัสดุหลักนำมาต่อประกอบกันขึ้น ห่อหุ้มบริเวณลำต้นของต้นไม้ จากตัวอย่างในภาพที่ 28 และภาพที่ 29 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและบริมาณการซ้ำของไม้หนีบที่เป็นตัวประทับความรู้สึกของผู้ชม สามารถสร้างความประหลาดใจ และความประทับใจให้กับผู้ชมเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 28 ผลงาน Tree Wrap V

ที่มา: Cityoflafayette, Tree Wrap V, accessed March 15, 2015, available from
<http://www.cityoflafayette.com/index.aspx?NID=736>

นอกเหนือจากการใช้ไม้หนีบห่อหุ้มต้นไม้แล้วศิลปินยังทำการห่อหุ้มเป็นชิ้นงานประดิษฐกรรมที่นำเสนอในด้านรูปทรง รูปท่วง และแนวคิดที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติอีกด้วย

ภาพที่ 29 ผลงาน Clothespins Sculpture

ที่มา: Ointerest, Clothespins Sculpture, accessed March 16, 2015, available from
<https://www.pinterest.com/pin/41236152812638644/>

3. ผลงานการห่อหุ้มก้อนหิน Crochet on Rocks ของ Susanna Bauer โดยศิลปินสร้างสรรค์ผลงานจากวัสดุที่ผู้อื่นอาจมองข้าม แต่เขานำสิ่งเหล่านั้นมาสร้างคุณค่าด้วยวิธีการห่อหุ้มด้วยการถักโครเชต์ ทำให้ก้อนหินธรรมดากลายเป็นประติมากรรมขนาดเล็กที่มีคุณค่า โดยได้เลือกใช้เทคนิคการถักโครเชต์มาห่อหุ้มก้อนหิน จากภาพที่ 30 จะเห็นได้ว่าศิลปินมีแนวคิดในการผสมผสานระหว่างความโปรดปราน บอบบางของเด่นไปเข้ากับความแข็งแรงและความทึบตันของก้อนหิน เกิดเป็นการผสมผสานไปสู่การสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรมขนาดเล็กที่ให้ความรู้สึกอ่อนโยนและสงบนิ่ง

ภาพที่ 30 Crochet Stones

ที่มา: Susanna Bauer, Climbing Pebbles, accessed March 15, 2015, available from <https://www.pinterest.com/pin/175147872979111844/>

การห่อหุ้มในรูปแบบของงานเครื่องประดับ

1. ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยของ Melissa Walter ศิลปินได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบทางหรือความใกล้ชิดระหว่างผู้คนและพื้นที่ทางอารมณ์ เห็นได้จากการที่ 31 ที่ศิลปินได้สร้างสรรค์เป็นงานเครื่องประดับด้วยการใช้กระดาษที่บอบบางมาหุ้มโครงลวดเพื่อกำรต้านการรับรู้ของผู้ชมในลักษณะของความตึงเครียด สร้างความคุ้มครองทางอารมณ์ที่รับรู้ได้ถึงของที่อยู่ภายในแต่ไม่สามารถมองเห็นมันได้

ภาพที่ 31 ผลงานเครื่องประดับ Abaca Brooch

ที่มา: Melissa Walter, *Jewelerpapermaker*, accessed March 20, 2015, available from <http://melissawalter.us/thesis>

2. ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยของ Eun Yeong Jeong ที่ได้รับรางบันดาลใจจากธรรมชาติอันเป็นต้นกำเนิดที่ลึกลับที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ศิลปินนักออกแบบผู้นี้จึงสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ถูกปกคลุม ห่อหุ้มไว้ด้วยเส้นใยธรรมชาติเพื่อทำให้มีความสามารถมองเห็นรายละเอียดภายในของชิ้นงานได้อย่างชัดเจน ดังตัวอย่างในภาพที่ 32 จะเห็นว่าความนำสนใจของงานเครื่องประดับชิ้นนี้คือความงามภายในที่ถูกปกคลุม ซุกซ่อนไว้อย่างลึกลับให้ผู้ชมเกิดความสงสัยหรืออยากรู้ในสิ่งที่มองเห็นไม่ชัดเจน

ภาพที่ 32 ผลงานเครื่องประดับ About her hand

ที่มา: Dailyartmuse, *Niche Award Winner*, accessed March 20, 2015, available from <http://www.dailyartmuse.com/2009/04/23/eun-yeong-jeong-niche-award-winner/>

3. ผลงานเครื่องประดับของ Mariko Kusumoto ที่นำเส้นใยไฟเบอร์มาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับได้อย่างน่าสนใจ ผลงานของเขามีความสำคัญกับการนำเส้นใยมาขึ้นรูป กันให้เกิดมิติ โดยนำผ้าไฟเบอร์ และเส้นใยโพลีเอสเตอร์มาขึ้นรูปด้วยความร้อนห่อหุ้มรายละเอียด ที่นำเสนอเจ้าวิภาณใน เห็นได้จากตัวอย่างในภาพที่ 33 ว่าศิลปินต้องการสร้างความคลุมเครือและซึ้ง เชิงในการแสดงตัวของงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 33 ผลงานเครื่องประดับ fiber Jewelry design

ที่มา: Mariko Kusumoto, Fiber, accessed March 21, 2015, available from <http://www.marikokusumoto.com/#!fiber/cby5>

หลังจากที่ได้ศึกษาผลงานของศิลปินและนักออกแบบที่นำแนวคิดของการห่อหุ้ม มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน สามารถวิเคราะห์แนวคิดจากการห่อหุ้ม ผลงานของศิลปิน และนักออกแบบโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. แนวคิดด้านการห่อหุ้มในรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ เป็นแนวความคิดที่มีการผลิต ระหว่างการใช้เหตุผลที่มุ่งเน้นด้านประโยชน์ใช้สอยและความงาม คือการค้นหาวิธีการ รูปแบบที่ เหมาะสมในการห่อหุ้มเพื่อให้สามารถปักป้ายสิ่งที่ตนเองให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร และ ผนวกเข้ากับการใช้จินตนาการและหลักสุนทรียภาพ เช่น ผลงานของ Patrick Sung ที่ออกแบบให้ การห่อหุ้มสิ่งของสามารถปรับขนาดให้เหมาะสมกับวัตถุที่มนุษย์อย่างปกป้องได้อย่างไร หรือ จำกัด บนกระดาษแข็งเพียงแผ่นเดียว และยังคงคุณค่าทางความงามไว้ได้อย่างสมบูรณ์ การห่อหุ้มใน รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ เป็นสิ่งที่สอนให้เห็นว่ามนุษย์ให้ความสำคัญกับการห่อหุ้ม มีการดำเนิน ชีวิตที่ผูกพันกับความคิดต่างความงาม และศิลปะช่วยนำพาจิตใจ ชีวิต ไปสู่ความดีงามได้

2. แนวคิดด้านการห่อหุ้มในรูปแบบของงานศิลปะ เป็นแนวคิดที่นำเสนอความงามเพื่อให้ผลงานส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึกของผู้ชม เช่น ผลงานของ Christo และผลงานของ Gerry Stecca เป็นงานศิลปะการห่อหุ้มที่สร้างสุนทรียภาพผ่านพื้นที่และเวลาที่ไม่ปกติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความประหลาดใจ และความประทับใจให้กับผู้ชม อีกทั้งยังสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในโลกแห่งความจริงกับศิลปะโดยใช้การห่อหุ้มเป็นการสร้างความหมายใหม่ให้กับพื้นที่เก่าที่มนุษย์คุ้นเคย และการห่อหุ้มนี้จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

3. แนวคิดด้านการห่อหุ้มในรูปแบบของงานเครื่องประดับ เป็นการนำเสนอแนวคิดที่กระตุ้นความรู้สึกของผู้ชมหรือผู้สวมใส่ด้วยรูปแบบที่สร้างความสนเทห์ให้กับสิ่งที่อยู่ภายใน ให้เกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่อยู่ภายในนั้นน่าค้นหาและเป็นสิ่งที่มีค่า คุ้คราต่อการได้รับการหงเหน เช่น ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยของ Eun Yeong Jeong ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติอันลึกลับที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ศิลปินนักออกแบบผู้นี้จึงสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ถูกปกคลุม หุ้มไว้ด้วยเส้นใยธรรมชาติ เพื่อทำให้มีความสามารถของเห็นรายละเอียดภายในของชิ้นงานได้อย่างชัดเจน ความน่าสนใจของงานเครื่องประดับชนิดนี้คือความงดงามภายในที่ถูกปกคลุมเอาไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การห่อหุ้มอาหารไทยเป็นการสร้างสุนทรียะอย่างมีกระบวนการโดยมีการผลิตและกระบวนการที่มีคุณค่าทางความงามและคุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย การห่อหุ้มเป็นการปกปิด ปกป้องรักษาให้อาหารภายในสามารถคงอยู่ได้อย่างสมบูรณ์ในเวลาอันควร และยังเป็นกระบวนการที่สร้างคุณค่า ยกระดับความพิเศษของอาหารนั้น ๆ ด้วยการใช้วัสดุธรรมชาติมาจัดการด้วยวิธีการที่ประณีต จนเกิดเป็นรูปแบบที่สวยงาม การห่อหุ้มจึงแสดงนัยยะให้เห็นว่าสิ่งที่อยู่ภายในมีคุณค่า มีความสำคัญและคุณค่าของวัตถุที่ถูกห่อหุ้มนั้นจะปรากฏตัวในเวลาที่เหมาะสมเสมอ

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการห่อหุ้มอาหาร

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง เป็นการห่อหุ้มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการปกปิด ปกป้อง ถนอม รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควรอย่างมีกระบวนการ เน้นประโยชน์ใช้สอยและความงามที่เรียบง่ายตามวิถีชีวิตประจำวันของมนุษย์ เช่น การห่ออาหารคาว อาหารหวานทั่วไป

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม เป็นการยกระดับคุณค่า สร้างความพิเศษและความสำคัญของอาหารที่อยู่ภายในอย่างมีกระบวนการเพื่อใช้แบ่งแยกชนชั้นทางสังคม และแสดงให้เห็นว่าห่อหุ้มนั้นกระทำไว้เพื่อใช้กับบุคคลใด เป็นรูปแบบการห่อหุ้มที่มีการประดิษฐ์ ประดอย ปูรุ่งแต่งด้วยองค์ประกอบที่มากมายและซับซ้อนมากกว่าการห่อหุ้มเพื่อการใช้สอยทั่วไป โดยการห่อหุ้มที่มากด้วยรายละเอียดดังกล่าวจะทำให้ห่อหุ้มมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น ยกระดับคุณค่าให้อาหารเป็นมากกว่าการรับประทานเพื่อประโยชน์ทางกายแต่เป็นการตกแต่งเพื่อความงามส่งผลไปสู่คุณค่าทางด้านจิตใจ เช่น การห่อหุ้มสำหรับอาหารของชาววัง

การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ คือ การห่อหุ้มที่มีสัญลักษณ์แห่งอยู่ในเพื่อสื่อให้เห็นว่าอาหารบางอย่างถูกห่อหุ้ม เพื่อเฉพาะเจาะจงสำหรับใช้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น เป็นการห่อหุ้มที่มีกระบวนการ มีรูปแบบที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสารหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เหนือธรรมชาติ แทนความหมายของบางสิ่งที่เป็นนามธรรม การห่อหุ้มที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมนั้น

จึงเป็นกระบวนการที่ช่วยยกระดับคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายใน มีคุณค่าทางความงามและเพิ่มความสมบูรณ์ของพิธีกรรมด้วยรูปแบบการห่อหัมที่วิจิตร ดงงาม รวมทั้งส่งเสริมด้านประโภชน์ให้สวยงาม ด้วยการปกปิด ปกป้องวัตถุภายในให้คงอยู่ในเวลาอันสมควร เช่น การห่อหัมในพิธีกรรมการแต่งงาน การบายศรีสุขวัญ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการห่อหัมทั้ง 3 หน้าที่การใช้งานในข้างต้น สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบเพื่อค้นหาวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการห่อหัมได้ด้วยตารางที่ 5 ดังนี้

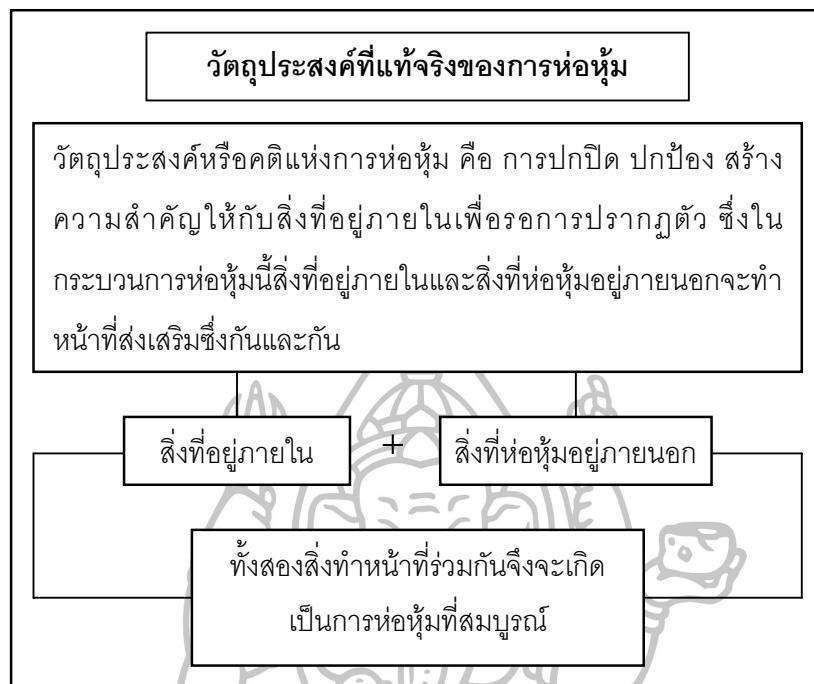
ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ของการห่อหัม

การห่อหัมอาหารและหน้าที่ใช้สอย	วัตถุประสงค์ของการห่อหัม
<p>1. การห่อหัมที่มีหน้าที่ด้านประโภชน์ใช้สอยโดยตรง</p> <p>2. การห่อหัมที่มีหน้าที่ด้านประโภชน์ใช้สอยทางสังคม</p>	<p>1. เป็นการสร้างรูปทรงต่าง ๆ ให้กับอาหารเพื่อประโภชน์ใช้สอย และความงาม</p> <p>2. ปกปิด ปกป้อง ถนอม รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร</p> <p>3. สร้างคุณค่าและความพิเศษให้กับอาหารอย่างมีกระบวนการ</p> <p>4. รอการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมเพื่อเผยแพร่ความงามและการนำไปใช้สอย</p>
	<p>1. ยกระดับคุณค่า สร้างความพิเศษและความสำคัญของอาหารที่อยู่ภายในอย่างมีกระบวนการเพื่อใช้แบ่งแยกชนชั้นทางสังคม และแสดงให้เห็นว่าห่อหัมไว้เพื่อใช้กับบุคลากร</p> <p>2. ปกปิด ปกป้อง ถนอม รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร</p> <p>3. รอการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมเพื่อเผยแพร่ความงามและการนำไปใช้สอย</p>

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ของการห่อหุ้ม (ต่อ)

การห่อหุ้มอาหารและหน้าที่ใช้สอย	วัตถุประสงค์ของการห่อหุ้ม
3. การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์	<ol style="list-style-type: none"> รูปแบบของการห่อหุ้มเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสารหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เหนือธรรมชาติ แทนความหมายของบางสิ่งที่เป็นนามธรรม เป็นกระบวนการที่ช่วยยกระดับคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายใน มีคุณค่าทางความงามและเพิ่มความสมบูรณ์ของพิธีกรรม ปกปิด ปกป้อง ถนอม รักษาให้อาหารภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร รอการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมเพื่อเผยความงามและการนำไปใช้สอย

จากตารางการวิเคราะห์ข้อมูลที่ 5 เพื่อการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ของการห่อหุ้ม โดยมีหน้าที่ใช้สอยที่แตกต่างกันทั้ง 3 ประการในข้างต้น ฉันได้แก่ หน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอย โดยตรง หน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม และหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ ทำให้เห็นได้ว่าการห่อหุ้มไม่ว่าจะมีหน้าที่ใดเด่นไปในด้านใดก็ตาม สุดท้ายแล้ววัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการห่อหุ้มคือการปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญให้กับสิ่งที่อยู่ภายในเพื่อรักษาไว้ ซึ่งในกระบวนการห่อหุ้มนั้น สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่นอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ข้อสรุปดังกล่าวสามารถอธิบายด้วยภาพที่ 34 เพื่อให้เกิดความชัดเจนด้านแนวคิดที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้ม ซึ่งประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ของการห่อหุ้มและความสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก

ภาพที่ 34 วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการห่อห้ม

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการห่อห้มอาหาร

การห่อห้มอาหารไทยเป็นการสร้างสุนทรียะอย่างมีกระบวนการ เป็นขั้นตอนในการสร้างรูปทรงต่าง ๆ ให้กับอาหารเพื่อความงามและประโยชน์ใช้สอย รวมถึงห่อห้มเพื่อการปักปิด ปักป่อง ถนอมให้อาหารเหล่านั้นคงอยู่ในเวลาอันสมควร และเป็นการยกเว้นดับคุณค่าของอาหารนั้น ๆ ด้วยวิธีการอันประณีต และรอการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมเพื่อเผยแพร่ความงามและการนำไปใช้สอย ซึ่งในวัฒนธรรมการห่อห้มอาหารของไทยจะเห็นได้วานิยมนำส่วนใบของพืชมาใช้ในการห่อห้มจะมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม การบริโภคอาหารของคนในแต่ละท้องถิ่น

จากการศึกษาข้อมูลของการห่อห้มอาหารไทยโดยแบ่งแยกตามโครงสร้างของหน้าที่การใช้งานทำให้สามารถวิเคราะห์และสรุปข้อมูลด้านวัสดุที่ปรากฎอยู่อย่างเด่นชัดในวัฒนธรรมการห่อห้มอาหารไทยได้ ซึ่งจากตารางที่ 6 ทำให้เห็นว่ามีการนำไปตองซึ่งเป็นวัสดุธรรมชาติมาห่อห้มอาหารมากที่สุด เนื่องจากไปตองมีคุณสมบัติที่พิเศษสำหรับการนำมาห่อห้ม ดังนี้

1. การห่อห้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง จะใช้ไปตองกลิ้วยน้ำว้า ซึ่งมีความเประแต่สามารถสร้างกลิ่นหอมให้กับอาหารได้ เช่น ใช้ห่อห้มอาหารความหลากหลาย

2. การห่อห้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม และหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ ใช้เบต่องกล้ายตามีด้วยมีคุณสมบัติคือ มีความเหนียวแน่น ไม่เประ ไม่ฉีกขาดง่าย มีความหนาและความบางที่พอดีเหมาะสม ใบตองกล้ายตามีเมื่อยมันนำมาห่ออาหารหวานเนื้องจากมีรสชาติออกขม แต่เมื่อยมันนำมาห่อห้มภาชนะจะใส่อาหาร พานขันหมาก และบายศรี เป็นต้น

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการห่อห้มอาหาร

รูปแบบของการห่อห้มอาหาร	สรุปวัสดุหลักที่ใช้
<p>1. การห่อห้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง</p> 	<p>ใบตอง</p>
<p>2. การห่อห้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม</p> 	<p>ใบตอง</p>

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ในการห่อห้มอาหาร (ต่อ)

รูปแบบของการห่อห้มอาหาร	สรุปวัสดุหลักที่ใช้
<p>3. การห่อห้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยในเชิงสัญลักษณ์</p> 	<p>ใบตอง</p>

ข้าพเจ้าสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ว่าในกระบวนการห่อห้มอาหาร ใบตอง เป็นวัสดุที่สามารถปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญให้กับอาหารที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ ช่วย ส่งเสริมให้อาหารภายในปราศจากตัวและถูกนำไปใช้ได้ในเวลาที่เหมาะสม แต่เนื่องด้วยวัตถุประสงค์ ของโครงการวิจัย คือ ต้องการสร้างผลงานเครื่องประดับที่รองรับการประภากลาง เผยคุณค่าความงามที่ แท้จริงในเวลาที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่เป็นการแสดงคุณค่าทางความงามที่อยู่ภายใต้คติแห่งการ ห่อห้ม ใบตองจึงเป็นวัสดุที่จะถูกนำมาใช้เป็นบรรทัดฐานด้านคุณสมบัติในการห่อห้ม เพื่อใช้ใน การทดลองเพื่อค้นหาวัสดุที่เหมาะสมสำหรับสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับต่อไป

การวิเคราะห์วิธีการในการห่อห้มอาหาร

การห่อห้มอาหารเป็นกระบวนการรักษาอาหารไม่ให้เกิดความเสียหาย ตลอดจนเป็น กระบวนการระดับความมีคุณค่าให้กับอาหารที่อยู่ภายใน ซึ่งมีหลากหลายวิธีการด้วยกัน เช่น การห่อห้ม ด้วยการพับ การม้วน หรือการเย็บและการรวมแล้วมัดหรือกลัดซึ่งวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้จะ 适合คล่องกับโครงสร้างและคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาห่อ ลักษณะทางกายภาพของอาหาร และ วิธีการปฐุงอาหารรวมไปถึงหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยที่แตกต่างกัน เช่นการรับประทาน การขน

ข้อย ภารนำ้าไปใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถวิเคราะห์และสรุปวิธีการห่อหัมรวมถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนข้อดีของวิธีการนั้น ๆ ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์วิธีการในการห่อหัมอาหาร

วิธีการห่อหัม	ผลลัพธ์ที่ได้	ข้อดี
1. การห่อแล้วพับ	ทำให้อาหารภายในเกิดเป็นรูปทรงตามต้องการ และเป็นวิธีการที่สามารถปกปิดรักษาสภาพของอาหารภายในได้เป็นอย่างดี	สะดวก ง่ายต่อการห่อและง่ายต่อการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสม
2. ห่อแล้วกลัด	ช่วยให้อาหารมีความมั่นคงขึ้น และมีความสวยงาม และเป็นวิธีการที่สามารถปกปิด รักษาสภาพของอาหารภายในได้เป็นอย่างดีรวมไปถึงสามารถใช้จำนวนของไม้กลัดเพื่อเป็นตัวบอกรหินดูของอาหารภายใน	สะดวก ง่ายต่อการห่อและง่ายต่อการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสม
3. ห่อแล้วมัด	ช่วยให้อาหารมีความมั่นคงขึ้น ทำให้อาหารภายในเกิดเป็นรูปทรงตามต้องการ และเป็นวิธีการที่สามารถปกปิดรักษาสภาพของอาหารภายในได้เป็นอย่างดี	1. สะดวก ง่ายต่อการห่อ และง่ายต่อการเปิดออกในเวลาที่เหมาะสม 2. สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย
4. พับ จับจีบแล้วห่อยีดติดกันด้วยการเย็บหรือกลัด	ช่วยยึดตับคุณค่าและเพิ่มความพิเศษให้กับอาหารภายใน และช่วยให้พิธีกรรมเกิดความสมบูรณ์	สวยงาม เป็นคุณค่าทางภูมิปัญญา

จากการวิเคราะห์วิธีการต่าง ๆ ใน การห่อหัมอาหาร ทำให้เห็นว่า วิธีการมีส่วนช่วยให้ห่อของอาหารมีความมั่นคงขึ้น ทำให้อาหารภายในเกิดเป็นรูปทรงตามต้องการ และวิธีการต่าง ๆ เหล่านั้นล้วนมุ่งเน้นเพื่อการปกปิด ปกป่อง สร้างความสำคัญและความพิเศษให้กับอาหารที่อยู่ภายใน

การวิเคราะห์ด้านรูปแบบของการห่อหุ้ม

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการห่อหุ้มอาหารทำให้เห็นถึงภูมิปัญญาของมนุษย์ที่ได้คิดค้นวัสดุและวิธีการต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญและความพิเศษให้กับอาหารที่อยู่ภายใน ซึ่งในกระบวนการห่อหุ้มนี้ลิ้งที่อยู่ภายในและลิ้งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมชี้งกันและกันเพื่อให้มีความสดคงคล่องกันหน้าที่ใช้สอยด้านต่าง ๆ

การห่อหุ้มเป็นลิ้งที่มนุษย์ได้คิดค้นขึ้นอย่างมีกระบวนการ โดยรูปแบบของการห่อหุ้มสามารถสังท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและความพิเศษของอาหารที่อยู่ภายในได้ รวมไปถึงสามารถแสดงคุณค่าของรูปแบบการห่อหุ้มที่อยู่ภายนอกได้เป็นอย่างดี เพราะการห่อหุ้มที่สมบูรณ์นั้นลิ้งที่อยู่ภายในและลิ้งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมชี้งกันและกัน ดังนี้

1. คุณค่าของลิ้งที่อยู่ภายในในส่วนผลต่อรูปแบบการห่อหุ้มภายนอก
2. ปริมาณและพื้นที่ว่างของลิ้งที่อยู่ภายในและลิ้งที่ห่อหุ้มภายนอกมีความสัมพันธ์กัน
3. ปริมาณและพื้นที่ว่างของลิ้งที่อยู่ภายในและลิ้งที่ห่อหุ้มภายนอกมีความขัดแย้งกัน แต่สามารถส่งเสริมการห่อหุ้มเพื่อปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญให้กับลิ้งที่อยู่ภายในเพื่อรักษาความสดใหม่
4. สิ่งที่ส่งเสริมรูปแบบของการห่อหุ้มภายนอกเป็นตัวขับเน้นให้เห็นว่าลิ้งที่อยู่ภายในยังมีคุณค่า

รูปแบบของการห่อหุ้มที่มีการส่งเสริมชี้งกันและกันระหว่างภายนอกและภายนอกจนเกิดเป็นรูปแบบการห่อหุ้มที่สมบูรณ์สามารถวิเคราะห์และสรุปข้อมูลได้ดังในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ด้านรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีการส่งเสริมชี้งกันและกันระหว่างภาษาในภาษาไทย

องค์ประกอบที่สำคัญของ การห่อหุ้ม	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ด้านประยุกต์ใช้สอย โดยตรง	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ด้านประยุกต์ใช้สอย ทางสังคม	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ในเชิงสัญลักษณ์
1. คุณค่าของสิ่งที่ อุ่นภายในส่งผล ต่อรูปแบบของ การห่อหุ้ม ภาษาไทย	(ภาษาไทย) เป็นอาหารที่ปูรุจจาก วัตถุดิบรวมดาวัสดุ และมีขั้นตอนที่ไม่ ซับซ้อน ทำหน้าที่เพื่อ การบริโภคโดยตรง	(ภาษาไทย) เป็นอาหารที่ปูรุจจาก วัตถุดิบชั้นดี ผ่าน ขั้นตอนที่ประณีตและ ซับซ้อนทำหน้าที่เพื่อ การบริโภคโดยตรง นำกับสร้างคุณค่า ทางจิตใจจากการส่ง ความหมายจากรูปแบบ ของอาหาร	(ภาษาไทย) เป็นอาหารที่ถูกน้ำมาก ใช้แทนความหมาย ชี้เกี่ยวกับความเชื่อ ของมนุษย์เพื่อใช้ใน การประกอบพิธีกรรม
	(ภาษาไทย) มีรูปแบบการห่อหุ้มที่ เรียบง่าย ให้ความ สำคัญต่อหน้าที่ด้านใช้ สอยมากกว่าความ ประณีต เน้นการสร้าง องค์ประกอบที่น้อย ง่ายต่อการห่อหุ้ม และง่ายต่อการเปิด ออก	(ภาษาไทย) มีรูปแบบการห่อหุ้มที่ ผ่านการประดิษฐ์ ประดอย ปูรุจแต่งด้วย องค์ประกอบที่ หลากหลายและซับซ้อน เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริม ความหมายให้อาหารมี คุณค่าทั้งทางด้าน ร่างกายและจิตใจของ ผู้ที่รับประทาน	(ภาษาไทย) มีรูปแบบการห่อหุ้มที่ ผ่านการประดิษฐ์ ประดอย ปูรุจแต่งด้วย องค์ประกอบที่ หลากหลายและซับซ้อน เพื่อทำหน้าที่เป็น สัญลักษณ์ใช้ร่วมกัน กับอาหารเพื่อให้ พิธีกรรมเกิดความ สมบูรณ์

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ด้านรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภาษาในภายนอก (ต่อ)

องค์ประกอบ ที่สำคัญของ การห่อหุ้ม	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ด้านประยุชนைச் சோய โดยตรง	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ด้านประยุชนைச் சோய ทางสังคม	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ ในเชิงสัญลักษณ์
2. ปริมาณและ พื้นที่ว่างของ สิ่งที่อยู่ ภายในและ สิ่งที่ห่อหุ้ม ภายนอก มี ความสัมพันธ์ กัน	(ภายใน) อาหารหรือสิ่งที่อยู่ ภายในมีเพียงหนึ่งชิ้น มีรูปทรงและขนาดที่ พอดีคำ ส่วนประกอบ ของอาหารถูกจัดวาง ให้อยู่ภายในชิ้น เดียว กัน เมื่อเปิดห่อ ออกจะเกิดพื้นที่ว่าง โดยรอบ	(ภายใน) อาหารภายในมีจำนวน มาก มีองค์ประกอบ ของอาหารมากมาย ขนาดและรูปทรงที่ ต่างกันสิ่งเหล่านี้ถูกจัด วางอยู่เต็มพื้นที่ ไม่มี พื้นที่ว่าง	(ภายใน) อาหารภายในมีจำนวน มาก มีองค์ประกอบ ของอาหารมากมายถูกจัด วางอยู่เต็มพื้นที่อย่างมี ระดับชั้นลดหลั่นกัน
			
	(ภายนอก) ให้ความสำคัญกับ ^{พื้นที่ว่าง} และความ เรียบง่าย ไม่เน้น ^{รายละเอียด} เป็นการ ห่อจากวัสดุเพียงชิ้น เดียวคือใบตอง 1 ชิ้น	(ภายนอก) การห่อหุ้มภายนอก ตกแต่งด้วยองค์ประกอบ ที่มากมายและซับซ้อน เป็นค่า尼ยมของบุคคล ชั้นสูงในสังคม เป็น ^{รูปแบบการปฏิเสธ} พื้นที่ ว่างเป็นการห่อจากวาร นำวัสดุคือใบตองหลาย ชิ้นมาประกอบกัน	(ภายนอก) รูปแบบการห่อหุ้ม ^{ภายนอก} ตกแต่งด้วย ^{องค์ประกอบ} ที่ซับซ้อน มีรูปแบบที่ยึดเคารุณ คติของชนชั้นสูงมา ^{เป็นต้นแบบ} เป็นการ ห่อจากใบตองหลาย ชิ้นประกอบกัน
			

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ด้านรูปแบบของการห่อหุ้มที่มีการส่งเสริมชี้งกันและกันระหว่างภาษาในภาษาอังกฤษ (ต่อ)

องค์ประกอบที่สำคัญของ การห่อหุ้ม	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอย โดยตรง	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอย ทางสังคม	การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์
3. บริมาณและพื้นที่ ว่างของสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ ห่อหุ้มภายนอกมี ความขัดแย้งกัน แต่สามารถ ส่งเสริมการห่อหุ้ม เพื่อปกปิด ปกป้อง สร้าง ความสำคัญ ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในเพื่อรักษา ปราภูตไว้ได้ อย่างสมบูรณ์	-	(ภาษาไทย) อาหารภายในมีจำนวนchein ที่มาก มีองค์ประกอบของ อาหารมากมาย ขนาด และรูปทรงที่ต่างกัน สิ่ง เหล่านี้ถูกจัดวางอยู่ด้วย พื้นที่ไม่มีพื้นที่ว่าง	(ภาษาไทย) เป็นอาหารที่ถูก นำมารีซึ่งกัน ความหมาย ซึ่ง เกี่ยวกับความเชื่อของ มนุษย์ เพื่อใช้ในการ ประกอบพิธีกรรม
		(ภาษาไทย) มีการตกแต่งด้วย องค์ประกอบที่น้อยกว่า ให้ความสำคัญกับพื้นที่ ว่างและความเรียบง่าย ไม่นำรายละเอียด	(ภาษาอังกฤษ) มีการตกแต่งด้วย องค์ประกอบที่น้อย กว่าให้ความสำคัญกับ พื้นที่ว่างและความ เรียบง่าย ไม่นำ รายละเอียด

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ด้านรูปแบบของการห่อหุ่มที่มีการส่งเสริมชี้งกันและกันระหว่างภาษาในภายนอก (ต่อ)

องค์ประกอบ ที่สำคัญของ การห่อหุ่ม	การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ ด้านประ祐ชนใช้สอย โดยตรง	การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ ด้านประ祐ชนใช้สอย ทางสังคม	การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ ในเชิงสัญลักษณ์
4. สิ่งที่ส่งเสริมรูปแบบของการห่อหุ่มภายนอก และเป็นตัวขับเน้นให้เห็นว่าสิ่งที่อยู่ภายในยังมีคุณค่า	สิ่งที่ส่งเสริมการห่อหุ่มในกลุ่มนี้เป็นการส่งเสริมด้านประ祐ชนใช้สอยเป็นหลัก เช่น เชือกที่นำมาร้อยมาไว้ การกลัด หรือการผูกเตี้ยวที่ช่วยให้ห่อของอาหารมีความมั่นคงขึ้น และทำหน้าที่บอกรายละเอียดของอาหาร	สิ่งที่ส่งเสริมรูปแบบการห่อหุ่มภายนอกที่แสดงถึงชนชั้นทางสังคมคือการประดับตกแต่งเสริมความงาม เช่นนำกลีบดอกไม้มาประกอบ	สิ่งที่ส่งเสริมการห่อหุ่มที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ คือ การใช้ของที่เป็นมงคล เช่น ตอกไม้มงคล พวงมาลัยมาประดับตกแต่งในเชิงการสักการะในพิธีกรรม

จากการวิเคราะห์รูปแบบของการห่อหุ่มอาหารทำให้สรุปได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นการห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง การห่อหุ่มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคม และการห่อหุ่มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ล้วนแล้วแต่มีรูปแบบที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการเกื้อหนุนชึ่งกันและกันระหว่างอาหารที่อยู่ภายใต้รูปแบบการห่อหุ่มภายนอกโดยสรุปได้ว่าการห่อหุ่มที่สมบูรณ์นั้นสิ่งที่อยู่ภายใต้รูปแบบการห่อหุ่มจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน

กระบวนการทดลองวัสดุ

ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการทดลองเพื่อค้นหาวัสดุที่สามารถสะท้อนแนวคิดของอาหารห่อหุ่มได้เหมาะสมกว่าไปตอง เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัย เนื่องจากไปตองมีจุดเด่นหรือข้อจำกัดเรื่องของเวลาในการสูญเสียและไม่สามารถนำมาสร้างเป็นชิ้นงานขนาดเล็กในฐานะงานเครื่องประดับได้ แต่ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าได้เลือกสมบัติที่ดีของไปตองนำมาเป็นบรรทัดฐานในการบูรณาการทดลอง เพื่อค้นหาวัสดุที่เหมาะสมสำหรับการสร้างงานเครื่องประดับร่วมสมัยในครั้งนี้ ดังนี้ คือไปตองมีความสามารถในการสร้างรูปทรงเพื่อการห่อหุ่ม สามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายใต้รูปแบบสมบูรณ์ รวมไปถึงสามารถพับ จับ จีบ สร้างให้เกิดความงามด้านความคมชัดของเหลี่ยมและมุม โดยการทดลองวัสดุในครั้งนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้กระดาษซึ่งเป็นวัสดุที่สามารถพับเพื่อสร้างรูปทรงได้ง่ายและยังคงรูปทรงและพื้นผิวที่เป็นธรรมชาติ มีความเหมาะสมมากกว่าผ้าหรือพลาสติกชนิดบาง

การทดลองวัสดุโดยการใช้วิธีการและรูปแบบดังเดิมของการห่อหุ่มอาหารไทย

ในเบื้องต้นข้าพเจ้าเริ่มศึกษา ทดลองการห่อหุ่มอาหารด้วยตนเองโดยการใช้ไปตองเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสมบัติของไปตองซึ่งเป็นวัสดุดั้งเดิม จากภาพที่ 35 เป็นผลการทดลองห่อหุ่มอาหารด้วยวิธีการห่อแล้วพับ ห่อแล้วกลัด ห่อแล้วมัด และการพับจับจีบแล้วประกอบกันด้วยการเย็บ เพื่อนำไปเป็นรูปแบบที่ใช้ในการทดลองค้นหาวัสดุต่อไปดังเห็นในตารางที่ 9 - 14

ภาพที่ 35 การทดลองห่ออาหารจากไปตองด้วยวิธีการต่าง ๆ

ตารางที่ 9 แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษสาสีขาว

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคิดชัด ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ สาสีขาว		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ ^{สิ่งที่อยู่ภายในได้} ไม่เด่น กดแล้วไม่มี มูลค่า	กระดาษสาสร้าง ความคิดชัดของ เหลี่ยมและมุม ^{ได้ไม่เด่น}
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ ^{สิ่งที่อยู่ภายในได้} ไม่เด่น กดแล้วไม่มี มูลค่า	กระดาษสาสร้าง ความคิดชัดของ เหลี่ยมและมุม ^{ได้ไม่เด่น}
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ ^{สิ่งที่อยู่ภายในได้} ไม่เด่น กดแล้วไม่มี มูลค่า	กระดาษสาสร้าง ความคิดชัดของ เหลี่ยมและมุม ^{ได้ไม่เด่น}
				กระดาษสาสร้าง ความคิดชัดของ เหลี่ยมและมุม ^{ได้ไม่เด่น}
				กระดาษสาสร้าง ความคิดชัดของ เหลี่ยมและมุม ^{ได้ไม่เด่น}
หมายเหตุ: กระดาษสาสีขาวสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ไม่เด่น กดแล้วไม่มีมูลค่า และความหนาของกระดาษทำให้เกิดความคิดชัดของเหลี่ยมมุมได้ยาก				

ตารางที่ 10 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษสาแบบบางสีน้ำตาลอ่อน

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การทำหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคมชัด ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษสา แบบบาง สีน้ำตาล อ่อน	การห่อทรงสูงแบบกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย		กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การห่อทรงเตี้ยแบบพับ	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ ^{สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มี มูลค่า}	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การห่อทรงเตี้ยแบบมัด			
	การพับกลีบการเวก			กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การพับกลีบหัวขوان			กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
หมายเหตุ: กระดาษสาแบบบางสีน้ำตาลอ่อนสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ไม่ดีนัก ดูแล้ว ไม่มีมูลค่า แต่ด้วยความบางของกระดาษทำให้สามารถพับ จับจีบให้เกิดความงามด้านความ คมชัดของเหลี่ยมและมุมได้				

ตารางที่ 11 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษห่อพัสดุ

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคอมชัด ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ ห่อพัสดุ	การห่อทรงสูงแบบกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ [●] สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มี มูลค่า	
	การห่อทรงตี้ยบแบบพับ	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ [●] สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มี มูลค่า	
	การห่อทรงตี้ยบแบบมัด		สร้างคุณค่าให้กับ [●] สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มี มูลค่า	
	การพับกลีบการเรก			● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การพับกลีบหัวขوان			● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
หมายเหตุ: กระดาษสีน้ำตาลห่อพัสดุเป็นกระดาษที่จัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคอมชัด ของเหลี่ยม มุมได้ง่ายแต่สร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ไม่ดีนัก เพราะดูแล้วไม่มีมูลค่า				

ตารางที่ 12 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษ LQ สีครีม

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถในด้านการสร้างรูปทรงเพื่อการห่อหุ้ม	สร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์	สามารถสร้างให้เกิดความคอมฟอร์ตของเหลี่ยมและมุม
กระดาษ LQ สีครีม	การห่อทรงสูงแบบกลัด	● ลดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย	●	กระดาษมีความบาง พับ จับจีบได้ง่าย
	การห่อทรงเตี้ยแบบพับ	● ลดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย	●	กระดาษมีความบาง พับ จับจีบได้ง่าย
	การห่อทรงเตี้ยแบบมัด	● ลดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย	กระดาษบาง ยับง่าย	
	การพับกลีบการเฉพาะ			● กระดาษมีความบาง พับ จับจีบได้ง่าย
	การพับกลีบหัวขوان			● กระดาษมีความบาง พับ จับจีบได้ง่าย
หมายเหตุ: กระดาษ LQ สีครีมสามารถจัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคอมฟอร์ตของเหลี่ยมมุมได้ง่าย สีและเนื้อกระดาษสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์แต่ความบางของกระดาษทำให้ยับง่าย				

ตารางที่ 13 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษ ACQ สีงาช้าง

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคอมพัก ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ ACQ สีงาช้าง	 การห่อทรงสูงแบบกลัด	● ลดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	 การห่อทรงเตี้ยแบบพับ	● ลดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	 การห่อทรงเตี้ยแบบมัด		กระดาษบาง ยืด ง่าย	
	 การพับกลีบการเวก		●	● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	 การพับกลีบหัวขوان			● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
หมายเหตุ: กระดาษ ACQ สีงาช้างสามารถจัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคอมพักของ เหลี่ยม มุมได้ง่าย สีและเนื้อกระดาษสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ แต่กระดาษยังง่ายเนื่องจากมีความบาง				

ตารางที่ 14 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษไข่สีเหลืองอ่อน

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคมชัด ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษไข่ สีเหลือง อ่อน	การห่อทรงสูงแบบกลัด	● ลดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การห่อทรงเตี้ยแบบพับ	● ลดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การห่อทรงเตี้ยแบบมัด		กระดาษบาง ยืดง่าย	
	การพับกลีบการเวก		●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
	การพับกลีบหัวขวาน		●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย
หมายเหตุ : กระดาษไข่สีเหลืองอ่อนสามารถจัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคมชัดของ เหลี่ยม มุมได้ง่าย สีและเนื้อกระดาษสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ รวมไปถึงความโปร่งแสงของกระดาษไข่ยังสามารถเชือเชิญให้เกิดความรู้สึกอย่างมองเห็นวัตถุ หรือสิ่งที่ถูกห่อหุ้มไว้ภายใน				

การทดลองวัสดุในตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 20 เป็นการทดลองเชิงได้พัฒนาวิธีการและสร้างสรรค์รูปแบบเพื่อเชื่อมโยงสู่การออกแบบเครื่องประดับต่อไป

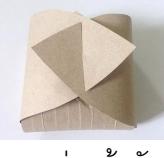
ตารางที่ 15 แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษสาสีขาว

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถในการสร้างรูปทรงเพื่อการห่อหุ้ม	สร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์	สามารถสร้างให้เกิดความชัดของเหลี่ยมและมุมได้ไม่ดีนัก
กระดาษสาสีขาว	การพับเป็นห่อ	● จัดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย		กระดาษสาสร้างความคุณชัดของเหลี่ยมและมุมได้ไม่ดีนัก
	การห่อแล้วกลัด	● จัดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้มีดีนัก ดูแล้วเงี่ยม มูลค่า	● กระดาษมีความบางพับง่าย
	การห่อแล้วมัดและกลัด	● จัดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย		
	ห่อแล้วขัด	● จัดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย		กระดาษสาสร้างความคุณชัดของเหลี่ยมและมุมได้ไม่ดีนัก
	การพับให้เกิดลวดลาย			กระดาษสาสร้างความคุณชัดของเหลี่ยมและมุมได้ไม่ดีนัก
หมายเหตุ: กระดาษสาสีขาวสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มีมูลค่า และความหนาของกระดาษทำให้เกิดความคุณชัดของเหลี่ยม มุมได้ยาก				

ตารางที่ 16 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษสาแบบบางสีน้ำตาลอ่อน

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการ สร้างรูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่าให้กับ สิ่งที่อยู่ภายในได้ อย่างสมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคอมชัด ของเหลี่ยมและมุม
กระดาษ สาแบบ บางสี น้ำตาล อ่อน		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย		●
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ ^{สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มี มูลค่า}	
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ ^{สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มี มูลค่า}	
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย		●
				กระดาษมีความบาง พับ จับจีบได้ง่าย
หมายเหตุ: กระดาษสาแบบบางสีน้ำตาลอ่อนสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ไม่ดีนัก ดูแล้วไม่มีมูลค่า แต่ด้วยความบางของกระดาษทำให้สามารถพับ จับจีบให้เกิดความงามด้านความคอมชัดของเหลี่ยมและมุมได้				

ตารางที่ 17 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษห่อพัสดุ

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคอมชัด ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ ห่อพัสดุ	 การพับเป็นห่อ	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ [●] สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก คูแล้วไม่มี มูลค่า	●
	 การห่อแล้วกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ [●] สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก คูแล้วไม่มี มูลค่า	●
	 การห่อแล้วมัดและกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	สร้างคุณค่าให้กับ [●] สิ่งที่อยู่ภายในได้ ไม่ดีนัก คูแล้วไม่มี มูลค่า	
	 การห่อแล้วขัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย		●
	 การพับให้เกิดลวดลาย		●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย

หมายเหตุ: กระดาษสีน้ำตาลห่อพัสดุเป็นกระดาษที่จัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคอมชัด
ของเหลี่ยม มุมได้ง่าย แต่สร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ไม่ดีนัก เพราะคูแล้วไม่มีมูลค่า

ตารางที่ 18 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษ LQ สีครีม

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคอมชัด ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ LQ สีครีม		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	●
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย		
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	● กระดาษบาง ยับ ^{ง่าย}	
		● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	
			●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย

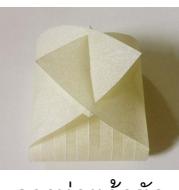
หมายเหตุ: กระดาษ LQ สีครีมสามารถจัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคอมชัดของเหลี่ยม
มุมได้ง่าย สีและเนื้อกระดาษสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ แต่
กระดาษมีความบาง ยับง่าย

ตารางที่ 19 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษ ACQ สีงาช้าง

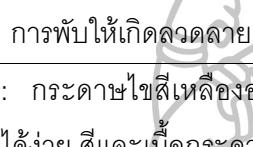
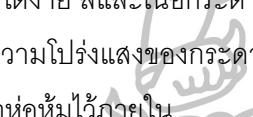
วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคอมพัก ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ ACQ สีงาช้าง	 การพับเป็นห่อ	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	●
	 การห่อแล้วกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	กระดาษบาง ยับง่าย	
	 การห่อแล้วมัดและกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	กระดาษบาง ยับง่าย	
	 การห่อแล้วขัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	●
	 การพับให้เกิดลวดลาย		●	กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบ ได้ง่าย

หมายเหตุ : กระดาษ ACQ สีงาช้างสามารถจัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคอมพักของเหลี่ยม มุมได้ง่าย สีและเนื้อกระดาษสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ แต่กระดาษยับง่ายเนื่องจากมีความบาง

ตารางที่ 20 แสดงการทดลองของวัสดุโดยใช้กระดาษไข่สีเหลืองอ่อน

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถ ในด้านการสร้าง รูปทรงเพื่อ ¹ การห่อหุ้ม	สร้างคุณค่า ² ให้กับสิ่งที่อยู่ ภายในได้อย่าง สมบูรณ์	สามารถสร้างให้ เกิดความคมชัด ³ ของเหลี่ยม และมุม
กระดาษ ไข่ สีเหลือง อ่อน	 การพับเป็นห่อ	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	● ความคงที่ทนทาน ของวัสดุ สร้างความ น่าสนใจให้กับ ⁴ ของภายใน	● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบได้ ง่าย
	 การห่อแล้วกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย		● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบได้ ง่าย
	 การห่อแล้วมัดและกลัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	
	 การห่อแล้วขัด	● จัดการให้เกิด รูปทรงได้ง่าย	●	● กระดาษมีความ บาง พับ จับจีบได้ ง่าย

ตารางที่ 20 แสดงการทดลองวัสดุโดยใช้กระดาษไข่สีเหลืองอ่อน (ต่อ)

วัสดุ	ผลการทดลอง	ความสามารถในด้านการสร้างรูปทรงเพื่อการห่อหุ้ม	สร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์	สามารถสร้างให้เกิดความคมชัดของเหลี่ยมและมุม
	 การพับให้เกิดลวดลาย			 สามารถพับง่ายๆ

หมายเหตุ : กระดาษไข่สีเหลืองอ่อนสามารถจัดการให้เกิดรูปทรงและสร้างความคมชัดของเหลี่ยม มุมได้ง่าย สีเหลืองจะสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์รวมไปถึงความโปร่งแสงของกระดาษไข่ยังสามารถเชือกเชิญให้เกิดความรู้สึกอย่างมองเห็นวัตถุหรือสิ่งที่ถูกห่อหุ้มไว้ภายใน

สรุปผลการทดลองวัสดุ

จากการบวนการทดลองเพื่อค้นหาวัสดุที่เหมาะสมสำหรับการสร้างงานเครื่องประดับร่วมสมัย โดยใช้ สมบัติที่ดีของใบตองมาเป็นบรรทัดฐาน ด้วยการเลือกวัสดุที่เป็นกระดาษ 6 ชนิด คือกระดาษสาแบบหนาสาข้าว กระดาษสาสีน้ำตาลอ่อน กระดาษสีน้ำตาลอ้อฟสัต กระดาษLQ สีครีม กระดาษ ACQสีน้ำข้าว และกระดาษไข่สีเหลืองอ่อน มาทำการทดลองห่อด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อดูผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น จึงสามารถสรุปได้ว่ากระดาษไข่สีเหลืองอ่อนสามารถสะท้อนแนวคิดของ การห่อหุ้มได้เหมาะสมมากกว่าใบตอง เพื่อนำไปสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับร่วมสมัยดังนี้

1. ความสามารถในด้านการสร้างรูปทรงเพื่อการห่อหุ้ม กระดาษไข่เป็นวัสดุที่มีความบางและเนียนยวาวซึ่งสามารถนำมาพับได้ง่าย จัดการให้เกิดรูปทรงได้ง่าย และมีความคงทนไม่ยับง่าย จึงสามารถห่อหุ้มเพื่อปกปิด ปกป้องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้

2. การสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ กระดาษไข่มีสีเหลืองนวล ละมุนละไมให้ความรู้สึกที่อ่อนโยน ดูมีมูลค่าได้ด้วยตัวของวัสดุเอง เมื่อนำมาผ่านกระบวนการสร้างรูปทรงที่สวยงามยิ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกได้ว่าสิ่งที่ถูกห่อหุ้มอยู่ภายในนั้นมีคุณค่าและมี

ความพิเศษ รวมไปถึงความโปรดเมตตาของกระดาษไขยังสามารถเชื่อมให้เกิดความรู้สึกอย่างมองเห็นวัตถุหรือสิ่งที่ถูกห่อหุ้มไว้ภายใน

3. สามารถพับ จับจีบ สร้างให้เกิดความคมชัดของเหลี่ยมและมุมได้ เนื่องจากกระดาษไขเป็นวัสดุที่มีความบาง เรียบ จึงทำให้สามารถพับให้เกิดลวดลายที่สวยงามมีแบบแผนได้ง่าย อีกทั้งความกึ่งทึบกึ่งใสของกระดาษไขยังทำให้เห็นมิติของการซ่อนซันกันของลวดลายได้อย่างสวยงาม สามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์

สรุปผลจากการทดลองห่อหุ้มด้วยวิธีการต่าง ๆ

ในเบื้องต้นข้าพเจ้าเริ่มศึกษา ทดลองการห่อหุ้มอาหาร ด้วยวิธีการห่อแล้วพับ ห่อแล้วกลัด ห่อแล้วมัด และการพับจับจีบแล้วประกอบกันด้วยการเย็บแบบดังเดิมเพื่อคุณลักษณะที่เกิดขึ้นต่อมาจึงมีการพัฒนาวิธีการห่อหุ้มเพื่อให้มีความสอดคล้องกับสมบัติของวัสดุที่เป็นกระดาษซึ่งมีความบาง เรียบ โดยมีการพับเป็นห่อ ห่อแล้วกลัด ห่อแล้วมัด รวมไปถึงการห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน ทำให้ทราบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและสามารถค้นพบวิธีการที่เหมาะสมหรือวิธีการที่ห่อหุ้นแล้วสามารถส่งเสริมให้เกิดรูปทรงที่สวยงามและยังเป็นวิธีการที่ปกปิด ปักป่อง และสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ ดังนี้

1. การพับเป็นห่อ สามารถสร้างรูปทรงได้อย่างสวยงาม ทำหน้าที่ในการห่อหุ้มเพื่อปกปิด ปักป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้

2. การห่อแล้วกลัด สามารถสร้างรูปทรงได้อย่างสวยงาม ห่อหุ้มเพื่อปกปิด ปักป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้

3. การห่อแล้วมัด สามารถห่อหุ้มเพื่อปกปิด ปักป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้ แต่รูปทรงของห่อไม่สวยงามนักเนื่องจากเป็นวิธีการที่ทำให้กระดาษยับ

4. การห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน สามารถสร้างรูปได้อย่างสวยงาม และทำหน้าที่ห่อหุ้มเพื่อปกปิด ปักป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้รวมถึงง่ายต่อการเปิดออกเพื่อเผยคุณค่าความงามของสิ่งที่อยู่ภายใน

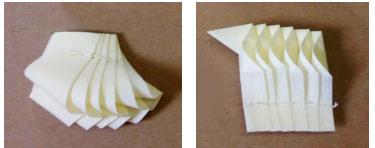
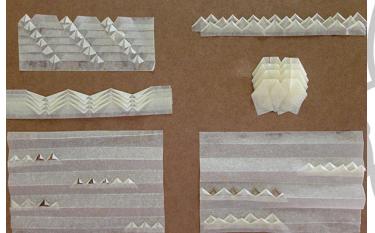
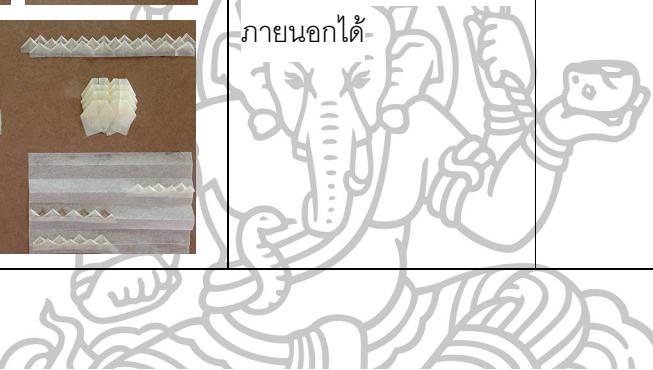
5. วิธีการพับให้เกิดลวดลาย สามารถสร้างคุณค่าให้กับวัสดุที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ รวมไปถึงสร้างคุณค่าให้กับวัสดุที่อยู่ภายนอกได้

ในตารางที่ 21 สามารถเห็นได้ว่าผลของการทดลองห่อหุ้มด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยการใช้กระดาษไขสีเหลืองอ่อนและสามารถสรุปข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้นได้ ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงการสรุปผลจากการทดลองห่อห้มด้วยกระดาษไข่สีเหลืองอ่อนด้วยวิธีการต่างๆ

วิธีการและรูปแบบของการห่อห้มจากกระดาษไข่สีเหลืองอ่อน	ข้อดี	ข้อเสีย
1. การห่อแล้วพับ	สามารถสร้างรูปทรงได้อย่างสวยงาม ห่อห้มเพื่อปกปิด ปกป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้	การห่อห้มให้กระดาษไข่แบบชิดกับสิ่งที่อยู่ภายในทำให้กระดาษเป็นรอยยับ
2. การห่อแล้วกลัด	สามารถสร้างรูปทรงได้อย่างสวยงาม ห่อห้มเพื่อปกปิด ปกป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้	
3. การห่อแล้วมัด	ห่อห้มเพื่อปกปิด ปกป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้	รูปทรงของห่อไม่สวยงาม นักเนื้องจากเป็นวิธีการทำให้กระดาษยับ
4. การห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน	สามารถสร้างรูปได้อย่างสวยงาม ห่อห้มเพื่อปกปิด ปกป่องสิ่งที่อยู่ภายในให้คงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ได้ รวมถึงง่ายต่อการเปิดออกเพื่อเผยแพร่ความงามของสิ่งที่อยู่ภายใน	

ตารางที่ 21 แสดงการสรุปผลจากการทดลองห่อห้มด้วยกระดาษไข่โดยใช้วิธีการต่าง ๆ (ต่อ)

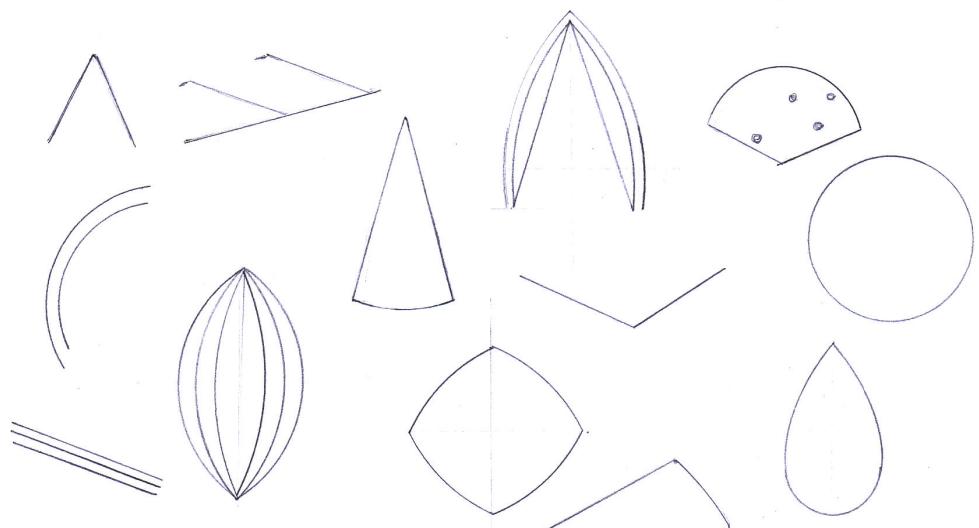
วิธีการและรูปแบบของการห่อห้มจากกระดาษไข่สีเหลืองอ่อน	ข้อดี	ข้อเสีย
<p>5. การพับ จับจีบ ให้เกิดลวดลาย</p> 	<p>สามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ รวมไปถึงสร้างคุณค่าให้กับวัสดุที่อยู่ภายนอกได้</p> 	

การวิเคราะห์รูปแบบของการห่อห้มอาหารสู่ทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์

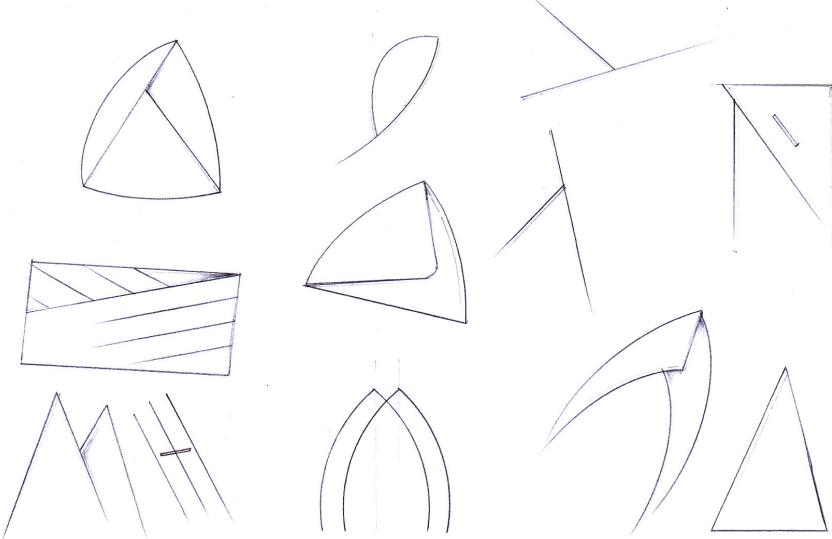
รูปแบบของการห่อห้มอาหารสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและความพิเศษของสิ่งที่อยู่ภายในรวมไปถึงคุณค่าของรูปแบบการห่อห้มภายนอกที่มุ่งเน้นให้คิดถึงขึ้นอย่างมีกระบวนการ เพราะการห่อห้มที่สมบูรณ์นั้นสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อห้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านรูปร่าง รูปทรง พื้นที่ว่างของสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อห้มภายนอกที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสามารถวิเคราะห์รูปแบบของการห่อห้มอาหารสู่ทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์และนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อห้มได้ดังนี้

ทัศนธาตุของการห่อห้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยโดยตรง

ตารางที่ 22 ทัศนธาตุของสิ่งที่ถูกห่อห้มอยู่ภายใน (การห่อห้มที่มีประโยชน์ใช้สอยโดยตรง)

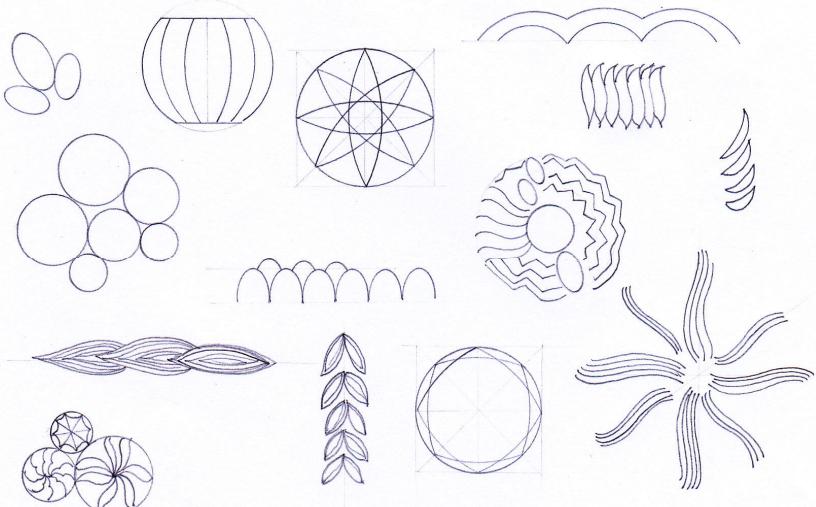
รูปแบบของทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์	
	
รูปรวม <ol style="list-style-type: none"> โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นรูปทรงเรขาคณิต เช่น รูปทรงกรวย ทรงพิระมิด มีความสมมาตรของรูปทรง ทิศทางของเส้นเชื่อมที่สอบเข้าหากัน มีพื้นที่ว่าง 	นามธรรม <ol style="list-style-type: none"> ให้ความรู้สึกมั่นคง สงบ lobล้อมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เรียบง่าย กลมกลืน
ทัศนธาตุ: เส้น นำ ไป สู่ การสร้างรูปทรง	
	

ตารางที่ 23 ทัศนธาตุของสิ่งที่ห่อห้มอยู่ภายนอก (ภาชนะห้มที่มีประโยชน์ใช้สอยโดยตรง)

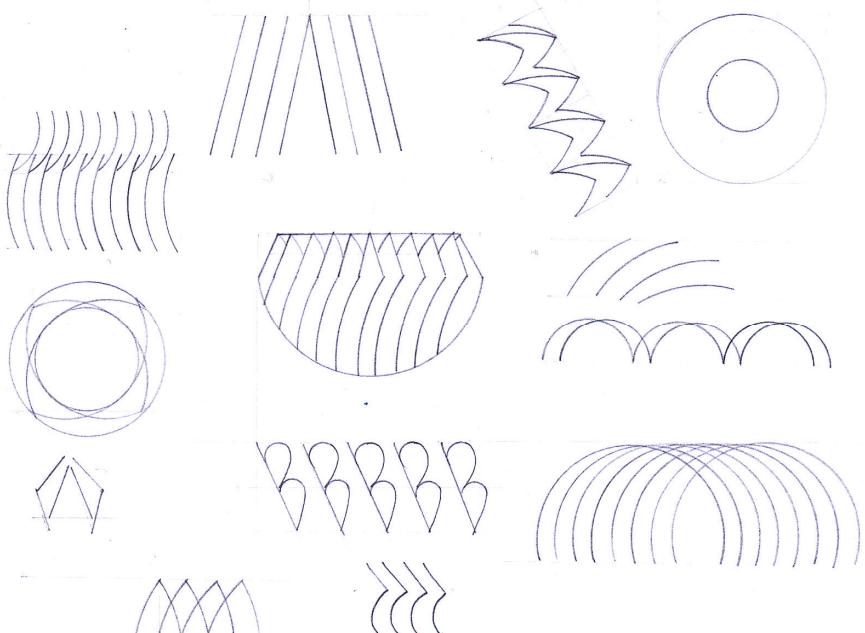
รูปแบบของทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์	
	
	
<p><u>รูปรวม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นรูปทรงเรขาคณิต มีความสมมาตรของรูปทรง ทิศทางของเดินเชียงที่สอบเข้าหากัน มียอดแหลม มีรายละเอียดที่น้อย ไม่ซับซ้อน มีพื้นที่ว่าง ลักษณะของห่อมีความทึบตัน และมิดชิด 	<p><u>นามธรรม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ให้ความรู้สึกมั่นคง สงบ โอบล้อมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เรียบง่าย กลมกลืน
<p>ทัศนธาตุ: เส้น นำไปสู่การสร้างรูปร่าง</p> 	

ทัศนธาตุของการห่อหุ้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโภชน์ใช้สอยทางสังคม

ตารางที่ 24 ทัศนธาตุของสิ่งที่ถูกห่อหุ้มอยู่ภายใน (การห่อหุ้มที่มีประโภชน์ใช้สอยทางสังคม)

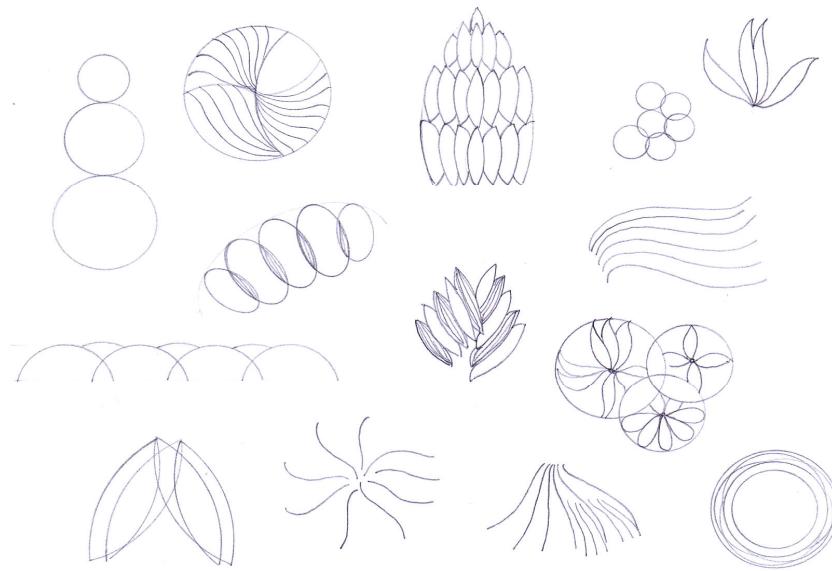
รูปแบบของทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์	
	
<u>ข้อบ่งชี้</u> 1. โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นการเลียนแบบธรรมชาติ 2. จังหวะของเส้นที่เรียงตัวไปในทิศทางเดียวกัน มีการซ้ำของเส้นและรูปทรง 3. มีรายละเอียดมาก มีการซ่อนซ้อน 4. การจัดวางที่กระจายออกจากกันอย่างกว้าง	<u>แนวความคิด</u> 1. รู้สึกถึงการเจริญเติบโต รุ่งเรือง เป่งบาน 2. ความมีระเบียบแบบแผน ความเท่าเทียม 3. ขับข้อง ละเอียดอ่อน
ทัศนธาตุ: เส้น นำไปสู่การสร้างรูปร่างและรูปทรง	
	

ตารางที่ 25 ทัศนธาตุของสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอก (ภาชนะที่มีประโยชน์ใช้สอยทางสังคม)

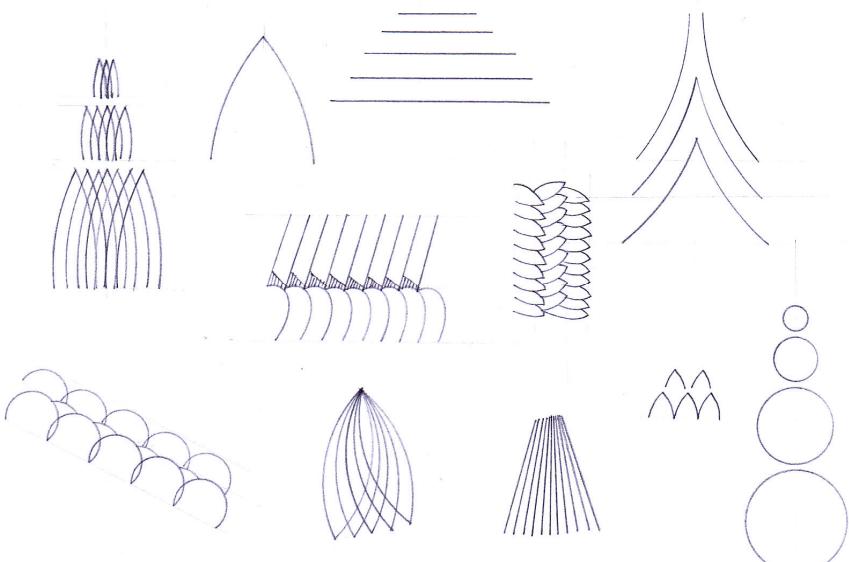
รูปแบบของทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์	
  	
รูปธรรม <ol style="list-style-type: none"> มีความสมมาตรของรูปทรง จังหวะของเส้นที่เรียงตัวไปในทิศทางเดียวกัน รูปทรงของห่อที่มียอดแหลม มีรายละเอียดมาก มีการซ้อนชั้น มีการซ้ำของเส้นและรูปทรง 	นามธรรม <ol style="list-style-type: none"> รูปถักถึงการเจริญเติบโต รุ่งเรือง เป่งบาน ความมีระเบียบแบบแผน ความเท่าเทียม ซับซ้อน ละเอียดอ่อน
ทัศนธาตุ: เส้น แสดงการซ้ำและจังหวะที่เป็นระเบียบ 	

ทัศนธาตุของการห่อห้มอาหารที่มีหน้าที่ด้านประโภชน์ใช้สอยในเชิงสัญลักษณ์

ตารางที่ 26 ทัศนธาตุของสิ่งที่ถูกห่อห้มอยู่ภายใน (การห่อห้มที่มีประโภชน์ใช้สอยเชิงสัญลักษณ์)

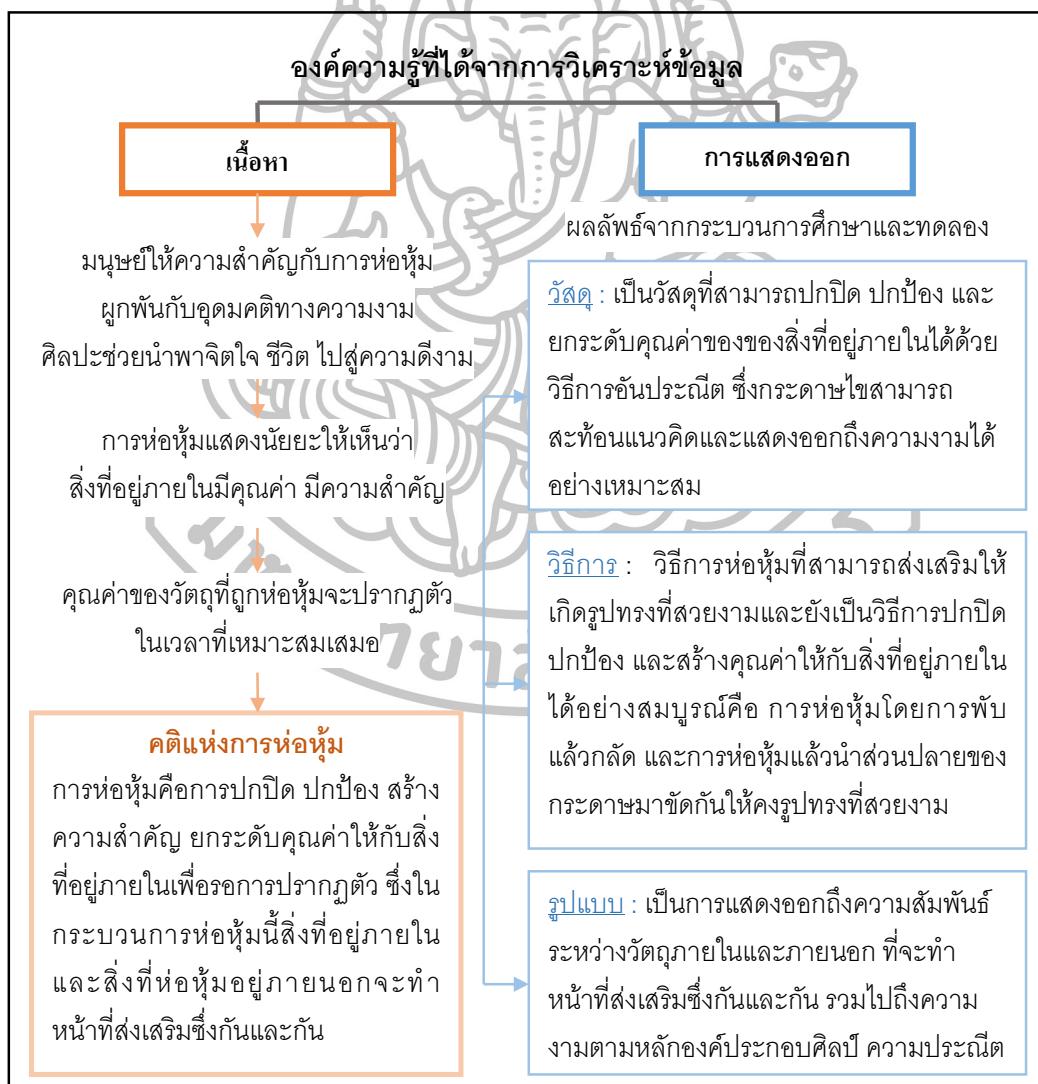
รูปแบบของทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์	
	
<u>รูปธรรม</u> 1. จังหวะของเส้นที่เรียงตัวไปในทิศทางเดียวกัน มีการซ้ำของเส้นและรูปทรง 2. มีรายละเอียดมาก มีการข้อนขัน 3. การจัดวางที่กระจายออกจากจุดศูนย์กลาง	<u>รูปธรรม</u> 1. รูสีกึ่งการเจริญเติบโต รุ่งเรือง เป่งบาน 2. ความนิรจับเบบแน่น ความเท่าเทียม 3. ขับข่อน ละเอียดอ่อน
ทัศนธาตุ: เส้น นำไปสู่การสร้างรูปร่าง รูปทรงและการข้อนขัน	
	

ตารางที่ 27 ทัศนธาตุของสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอก (ภาห่อหุ้มที่มีประเพิญนี้ใช้สอยเชิงสัญลักษณ์)

รูปแบบของทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์	
   	
รูปธรรม <ol style="list-style-type: none"> มีความสมมาตรของรูปทรง จังหวะของเส้นที่เรียงตัวไปในทิศทางเดียวกัน มีการซ้ำของเส้นและรูปทรง ทิศทางของเส้นที่สอดเข้าหากันเป็นเส้นๆ ๆ กัน ที่มียอดแหลม มีรายละเอียดมากด้วยเส้น และตี มีการซ้อนชั้น เกิดการลดหลั่นของขนาด 	นามธรรม <ol style="list-style-type: none"> ให้ความรู้สึกสวัสดิ์ สง่างาม จิตใจที่สูง รู้สึกถึงการเจริญเติบโต รุ่งเรือง เป่งบาน ความมีระเบียบแบบแผน ความเท่าเทียม ซับซ้อน ละเอียดอ่อน
<p>ทัศนธาตุ: เส้น แสดงการซ้ำ การซ้อนชั้น และจังหวะที่เป็นระเบียบ</p> 	

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาข้อมูลทำให้เห็นถึงคุณค่าของการห่อหุ้มซึ่งเป็นกระบวนการที่แฝงอยู่ในวิถีชีวิตของมนุษย์โดยมีความผูกพันและพัฒนาภาพรวมกับชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ดังที่สรุปในภาพตัวอย่างที่ 36 อันแสดงให้เห็นว่าการห่อหุ้มเป็นกระบวนการที่แสดงออกถึงคุณค่าทั้งทางด้านแนวความคิดในเรื่องของการปกปิด ปกป้องสร้างความสำคัญให้กับสิ่งที่อยู่ภายในเพื่อรองรับภัยตัวในระหว่างที่เหมาะสม รวมไปถึงคุณค่าทางด้านการแสดงออกในเรื่องของวัสดุ วิธีการ และรูปแบบที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก จนเกิดเป็นการห่อหุ้มที่สมบูรณ์

ภาพที่ 36 แสดงองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

แนวทางการออกแบบ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ค้นพบองค์ความรู้ที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการทำหุ่ม ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าคติแห่งการทำหุ่มคือการปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญ ยกระดับคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในเพื่อรองรับภาระภัยตัว ซึ่งในกระบวนการการทำหุ่มนี้สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ่มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงทำการทดลองวัสดุจนสามารถค้นพบว่า กระดาษไขสีเหลืองอ่อนเป็นวัสดุที่สามารถตอบสนองคุณค่าทางความงามในฐานะงานเครื่องประดับได้เหมาะสมกว่าใบทอง และสมบูติของกระดาษไขยังสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการทำหุ่มได้ อันประกอบไปด้วยความสามารถในด้านการสร้างรูปทรงเพื่อการปกปิด ปกป้องสิ่งที่อยู่ภายในและสามารถสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้อย่างสมบูรณ์ รวมไปถึง เป็นวัสดุที่มีความบาง เรียบ จึงทำให้สามารถพับให้เกิดลวดลายที่สวยงามอย่างมีแบบแผน อีกทั้งความโปร่งแสงของกระดาษไขยังสามารถเชือกเชิญให้เกิดความรู้สึกอย่างมองเห็นวัตถุหรือสิ่งที่ถูกห่อหุ่มไว้ภายนอก จากนั้นข้าพเจ้าจึงทำการวิเคราะห์รูปแบบของการห่อหุ่มและสังเคราะห์ข้อมูลเป็นทัศนธาตุเพื่อเข้าสู่กระบวนการออกแบบเครื่องประดับร่วมสมัย ที่มีความแตกต่างไปจากรูปลักษณ์ของงานเครื่องประดับทั่วไปซึ่งโดยปกติแล้วมักเผยแพร่ความงาม รูปร่าง รูปลักษณ์ด้วยตัวเองอย่างตรงไปตรงมาแบบไม่ซ่อนเร้น โดยข้าพเจ้าต้องการออกแบบเครื่องประดับที่ร่วมกับภาระ เพื่อเผยแพร่คุณค่าความงามที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในภาวะที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ ซึ่งเป็นการเผยแพร่คุณค่าทางความงามที่อยู่ภายนอกหัวหุ่มให้คติแห่งการทำหุ่ม

การออกแบบเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายนอกหุ่มภายนอก และการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายนอกหุ่ม

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของการห่อหุ่มอาหารสู่การสังเคราะห์เป็นทัศนธาตุ เพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์ ตัวอย่างในภาพที่ 37 ถึงภาพที่ 38 แสดงถึงการออกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่จะถูกห่อหุ่มอยู่ภายนอก โดยการนำทัศนธาตุที่ได้จากการวิเคราะห์ (ในบทที่ 3) มาพัฒนาเพื่อค้นหาความงามที่เหมาะสม และความลงตัวทางด้านองค์ประกอบศิลป์ เช่น รูปทรง

ขนาด สัดส่วน ด้วยการสร้างต้นแบบสามมิติ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เกิดความสัมพันธ์กัน ส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างวัตถุภายนอกและภายในอก

ภาพที่ 37 การออกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายใน (1)

ภาพที่ 38 การออกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายใน (2)

การอุกแบบรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอก

การห่อหุ้มเป็นกระบวนการปกปิด ปกป้องและสร้างคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายใน ดังนั้น ขั้นตอนการอุกแบบรูปทรงของห่อหุ้มอยู่ภายนอกจึงต้องให้มีความสัมพันธ์กัน ส่งเสริมซึ่งกันและกันกับรูปร่าง รูปทรงของสิ่งที่อยู่ภายใน ในกระบวนการกรองแบบรูปทรงต้องคำนึงถึงความต้องการปิดห่อให้มีความสอดคล้องกับรูปร่าง รูปทรงของห่อ ดังภาพที่ 39 เป็นการอุกแบบวิธีการปิดห่อในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การพับเป็นห่อ ห่อแล้วกลัด และการห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน ตามลำดับ

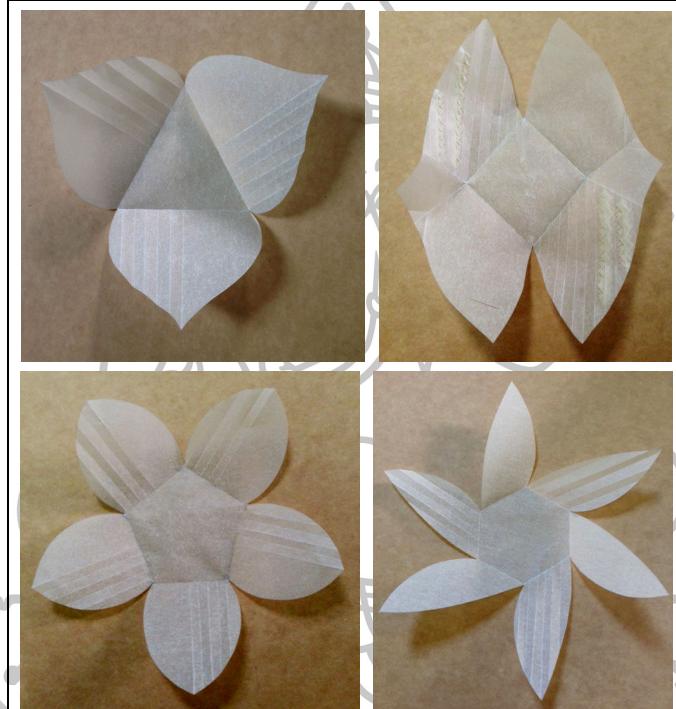
ภาพที่ 39 การอุกแบบวิธีการปิดห่อในรูปแบบต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังรวมไปถึงมีการพับกระดาษให้เกิดลวดลายที่ประณีต สวยงามเห็นได้จากตัวอย่างในภาพที่ 40 แสดงถึงการสร้างลวดลายเพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าความงามให้กับรูปแบบของห่อภายนอก และส่งผลสู่การยกกระดับคุณค่าให้กับสิ่งที่ถูกห่อหุ้มไว้ภายใน

ภาพที่ 40 การพับกระดาษให้เกิดลวดลายที่ประณีต สวยงาม

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสู่ทัศนธาตุเพื่อพัฒนาสู่องค์ประกอบศิลป์สามารถนำไปสู่การออกแบบรูปร่าง รูปทรงของห่อโดยการออกแบบให้มีความสมมาตรในเชิงเรขาคณิต ส่วนฐานของห่อแสดงออกถึงความมั่นคง อย่างมีแบบแผน เห็นได้จากการออกแบบห่อภายนอกในภาพที่ 41 ที่ประกอบด้วยฐานของห่อที่เป็นสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ห้าเหลี่ยมและหกเหลี่ยม ตามลำดับ

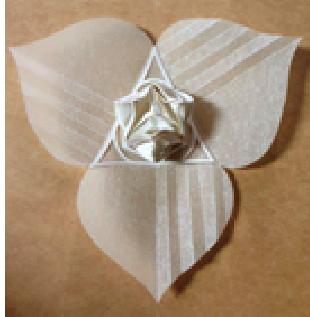
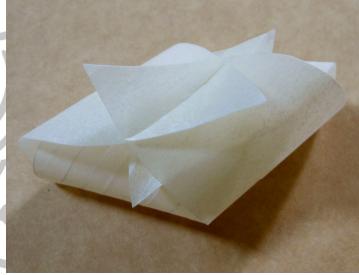

ภาพที่ 41 การออกแบบห่อภายนอกเป็นรูปทรงที่สมมาตรเชิงเรขาคณิต

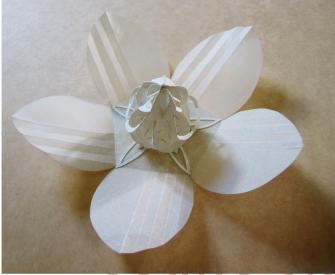
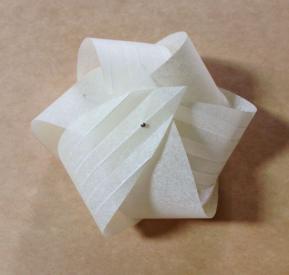
สรุปการออกแบบเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มภายนอก

ในกระบวนการห่อหุ้มสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงได้ทำการออกแบบให้รูปร่าง รูปทรง ขนาด สัดส่วนของสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอกให้มีความสอดคล้องกันโดยสามารถสรุปได้ด้วยตารางที่ 28 ดังนี้

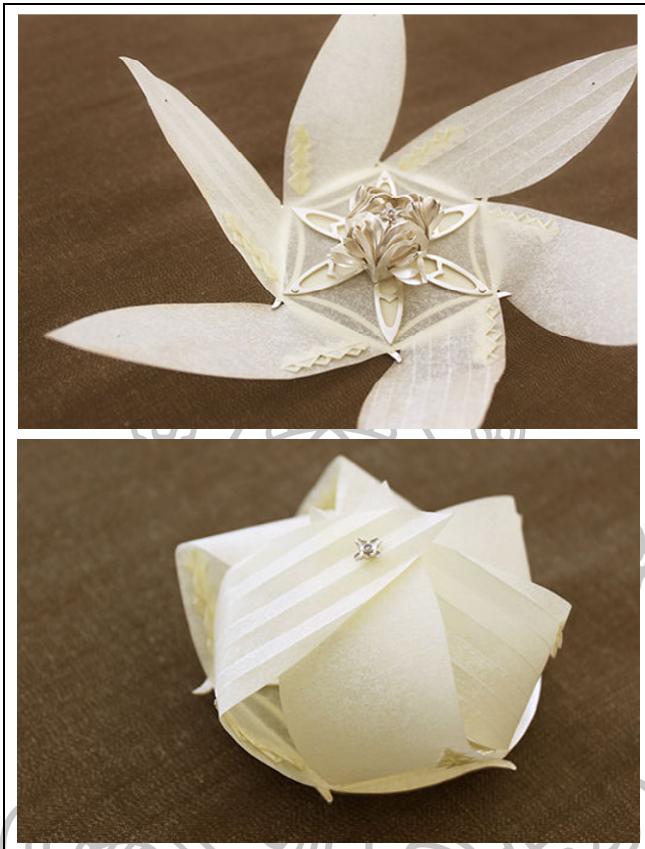
ตารางที่ 28 แสดงการสรุปรูปแบบที่มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภายนอก

รูปแบบที่มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภายนอก	รูปแบบและวิธีของการปิดห่อ
 รูปแบบการห่อฐานสามเหลี่ยม	 การห่อแล้วกลัด
 รูปแบบการห่อฐานสี่เหลี่ยม	 การห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน
 รูปแบบการห่อฐานสี่เหลี่ยม	 การห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน

ตารางที่ 28 แสดงการสรุปรูปแบบที่มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภาษาในและภายนอก (ต่อ)

รูปแบบที่มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภาษาในและภายนอก	รูปแบบและวิธีของการปิดห่อ
	
รูปแบบการห่อฐานสี่เหลี่ยม	การห่อแล้วพับ
	
รูปแบบการห่อฐานห้าเหลี่ยม	การห่อแล้วนำส่วนปลายของกระดาษมาขัดกัน
	
รูปแบบการห่อฐานหกเหลี่ยม	การห่อแล้วกลัด

หลังจากทำการออกแบบเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มภายนอกแล้ว จึงทำการทดลองสร้างต้นแบบ 3 มิติด้วยโลหะ ดังในตัวอย่างภาพที่ 42 แสดงถึงการทดลองเพื่อให้เห็นมิติที่ซัดเจนขึ้นในเรื่องของพื้นผิว แสงและเงา ที่เกิดขึ้นระหว่างกระดาษไขที่มีพื้นผิวด้านให้ความรู้สึกละเอียดไม่ กับพื้นผิวที่มีความมัน งานของโลหะเงิน ทำให้เห็นถึงมิติของ การสร้างคุณค่า ส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างภายในและภายนอก

ภาพที่ 42 การสร้างต้นแบบ 3 มิติด้วยโลหะ

จากการกระบวนการออกแบบเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห้อมภายนอกโดยการสร้างต้นแบบ 3 มิติทำให้สามารถมองเห็นมิติของการเกี้ยวนุนกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ วิธีการ หรือขนาด สัดส่วน ล้วนแล้วต่างทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน อีกทั้งเป็นการเอื้อให้เห็นว่าวัตถุภายในที่มีคุณค่าจะถูกเผยแพร่ออกและปรากฏตัวเมื่อถึงเวลาที่พิเศษและเหมาะสม

วาระในการเผยแพร่องค์เครื่องประดับที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ติดตั้งบนร่างกาย

เครื่องประดับเป็นวัตถุที่ใช้ประดับตกแต่งและเพิ่มคุณค่าในด้านความงามให้กับผู้สวมใส่ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งในเชิงนามธรรมเครื่องประดับเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความเชื่อมโยงระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณของมนุษย์เทียบได้กับเป็นสื่อทางปรัชญาและสุนทรียศาสตร์เพื่อที่จะสะท้อนความคิด และการรับรู้ผ่านผู้สวมใส่ การสวมใส่เครื่องประดับนั้นจะต้องคำนึงถึงผู้สภาพและประโยชน์ที่พึงจะมีในการสวมใส่ผลงาน การค้นหาความสัมพันธ์ระหว่าง

งานเครื่องประดับกับร่างกายเพื่อนำไปสู่การสร้างคุณค่าทางจิตใจในครั้งนี้จะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิทยานิพนธ์ คือข้าพเจ้าต้องการออกแบบเครื่องประดับที่รกราก ตัว เพื่อเผยแพร่คุณค่าความงามที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปในวาระที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ ซึ่งเป็นการเผยแพร่คุณค่าทางความงามที่อยู่ภายในได้โดยการห่อหุ้ม

จากคติแห่งการห่อหุ้มคือการปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญ และยกระดับคุณค่าให้กับสิ่งที่อยู่ภายในเพื่อรกรากตัว ซึ่งในกระบวนการห่อหุ้มนี้สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอกจะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ดังนั้นวาระในการปรากวิตัวจึงต้องมีความสัมพันธ์ กับตำแหน่งหรือพื้นที่บนร่างกายและสามารถเชื่อมโยงไปสู่ความรู้สึกที่พิเศษของผู้สวมใส่

1. วาระ เวลาในการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับ : มีบางอย่างเกิดขึ้นในวาระเวลาหนึ่งๆ เครื่องประดับจะจึงเผยแพร่คุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายกับงานเครื่องประดับ : เมื่อเครื่องประดับเผยแพร่คุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์บนพื้นที่ของร่างกาย เครื่องประดับจะสามารถเอื้อให้เห็นแก่นแท้ของพื้นที่บนร่างกายนั้นและนำพาไปสู่ความรู้สึกที่พิเศษ เชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องประดับ ร่างกายและจิตใจของผู้สวมใส่

การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้มนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำวาระ เวลา ความรู้สึกบางอย่างที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตประจำวันของมนุษย์มาเชื่อมโยงสู่การออกแบบ เพื่อให้เครื่องประดับเผยแพร่คุณค่าทางความงามอย่างแท้จริงในเวลาที่เหมาะสมและให้สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างร่างกาย จิตใจของมนุษย์กับงานเครื่องประดับได้โดยสามารถสูญเสีย เวลาในการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับ และความสัมพันธ์กับร่างกายและจิตใจของผู้สวมใส่ได้ 3 วาระ ซึ่งส่งผลให้ผู้สวมใส่เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและความรู้สึกสงบนิ่ง เมื่อเครื่องประดับเผยแพร่ความงามอย่างสมบูรณ์ ดังนี้

วาระที่ต้องการสร้างความภาคภูมิใจในหน้าที่การงานให้แก่ผู้สวมใส่:
เครื่องประดับเผยแพร่คุณค่าความงามที่ดำเนินไป

เนื่องจากในแต่ละวันคนเราต้องมีภาระหน้าที่ ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การทำงานจึงเปรียบเสมือนการแบกรับหน้าที่ที่เราต้องรับผิดชอบซึ่งอาจจะทำให้รู้สึกเหนื่อยล้า ห้อแท้ และในวาระเวลาที่เกิดความรู้สึกดังกล่าวหนึ่งเครื่องประดับจะถูกเผยแพร่ตัวผ่านผู้สวมใส่ในตำแหน่งของป้าซึ่งเป็นตำแหน่งแห่งการแบกรับภาระ การเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับในวาระเวลา และตำแหน่งดังกล่าวสามารถสื่อสารให้ผู้สวมใส่ตระหนักรู้ว่าหน้าที่ที่รับผิดชอบอยู่หนึ่นเป็นหน้าที่ที่มีเกียรติ นำพาไปสู่ความรู้สึกภาคภูมิใจในหน้าที่การงานหรือสิ่งที่ตนกำลังกระทำการอยู่

วาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่ผ่อนคลายจากอาการตื่นเต้น: เครื่องประดับเผยแพร่นค่าความงามที่ทำแห่งหน้าอกข้างข้าย (หัวใจ)

ในบางช่วงเวลาของชีวิตการต้องไปพบเจอกับบุคคลที่สำคัญ ซึ่งไม่เคยได้รู้จักกันมาก่อน ว่าจะในการพบเจอนี้จะสร้างความตื่นเต้น ประหม่า เกิดจังหวะการตื่นของหัวใจที่ไม่เป็นระบบระเบียบหรือใจเต้นแรง ในวาระที่มีความรู้สึกเหล่านั้นเกิดขึ้น เครื่องประดับจะถูกเผยแพร่ในทำแห่งของหน้าอกข้างข้าย(หัวใจ) เพราะเป็นทำแห่งที่สมผัสได้ถึงจังหวะการตื่นแรงของหัวใจ ดังนั้นการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับในวาระ เวลา และทำแห่งดังกล่าว จะช่วยให้ผู้สวมใส่เกิดความรู้สึกเมื่อตนได้รับการคุ้มครองอย่างอ่อนใบในแบบสบาย เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย คลายจากความตื่นเต้น ช่วยในการรับร่วมจิตใจให้นิ่งและกล้าเผยแพร่น้ำต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

วาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสงบนิ่ง คลายจากอารมณ์โกรธ: เครื่องประดับเผยแพร่นค่าความงามที่ทำแห่งของลำตัว

ความโกรธเป็นอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่มีผู้โดยยากให้เกิดขึ้น เพราะจะทำให้จิตใจเกิดความชุ่มน้ำ แต่เมื่อเกิดความรู้สึกโกรธโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การหลุดพ้นจากการมีความรู้สึกดังกล่าวควรจะเกิดขึ้นโดยเร็วที่สุด ดังนั้นมีถึงวาระ เวลาที่เกิดอารมณ์โกรธ เครื่องประดับจะถูกเผยแพร่ตัวผ่านผู้สวมใส่ในทำแห่งของลำตัว เพื่อต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสงบนิ่ง คลายจากอารมณ์โกรธด้วยการก้มหน้าลง เปิดเครื่องประดับเพื่อหลีกเลี่ยงการเผยแพร่น้ำ และเกิดความอดทน อดกลั้น เกิดการรับร่วมสติอารมณ์ นำพาไปสู่การกระดับจิตใจให้สูงขึ้น และให้เครื่องประดับเป็นส่วนช่วยให้คลายจากอารมณ์โกรธได้ในที่สุด

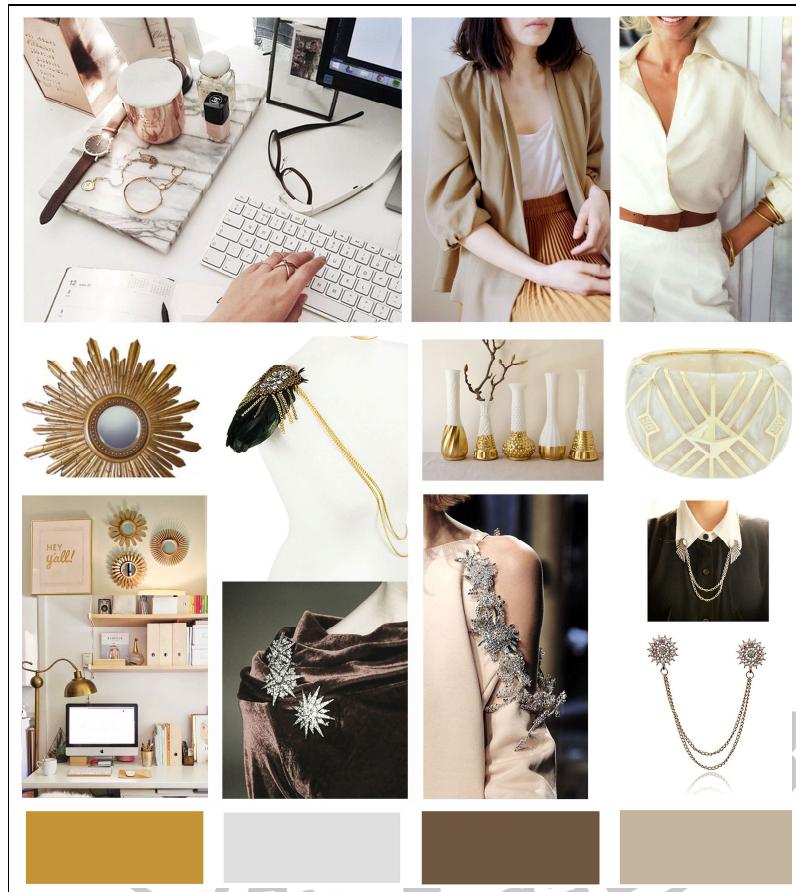
บรรยายการโดยรวมที่จะปรากฏในชั้นงานเครื่องประดับ

เนื่องจากการเผยแพร่นค่าความงามของเครื่องประดับในแต่ละวาระ แต่ละทำแห่งบนร่างกายส่งผลต่อกลไนท์ผู้สวมใส่แตกต่างกัน ดังนั้นในกระบวนการของการออกแบบจึงแบ่งออกเป็น 3 แนวทางเพื่อสร้างความสอดคล้องกันระหว่างวาระในการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับกับการเชื่อมโยงระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณของผู้สวมใส่

วาระที่ต้องการสร้างความภาคภูมิใจในหน้าที่การทำงาน : เครื่องประดับเผยแพร่นค่าความงามที่ทำแห่งบ่า

การออกแบบเครื่องประดับในทำแห่งบ่า จากภาพที่ 43 เป็นการนำเสนอบรรยายการที่สื่อถึงคนวัยทำงานที่ไม่มีการแต่งกายด้วยโทนสีอุ่น ดูไม่เป็นทางการมาก ของใช้ต่าง ๆ มีความเรียบแต่มีรายละเอียดเล็ก ๆ แฟงอยู่ มีการเลือกใช้โทนสีทองที่แสดงถึงคุณค่าและความสง่างาม โดยนำมาจากสีทองของเครื่องยศ เช่น เครื่องยศของข้าราชการที่แสดงออกถึงทำแห่ง หน้าที่อันมี

เกี่ยวติ มากสมกับสีขาวของโลหะเงินเพื่อความทันสมัย ซึ่งจะเป็นบรรยากาศโดยรวมที่ต้องการ นำมาออกแบบงานเครื่องประดับในตำแหน่งบ่าเพื่อให้ผู้สวมใส่มีความโดดเด่นและรู้สึกภาคภูมิใจ ในตำแหน่ง หน้าที่ที่ตนได้แบกรับ ไว้ว่าเป็นว่าเป็นภาระหน้าที่อันมีเกียรติ

ภาพที่ 43 บรรยากาศโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ : ตำแหน่งบ่า

ภาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่ผ่อนคลายจากการตื้นเต้น : เครื่องประดับเผยแพร่คุณค่าความงามที่ตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ)

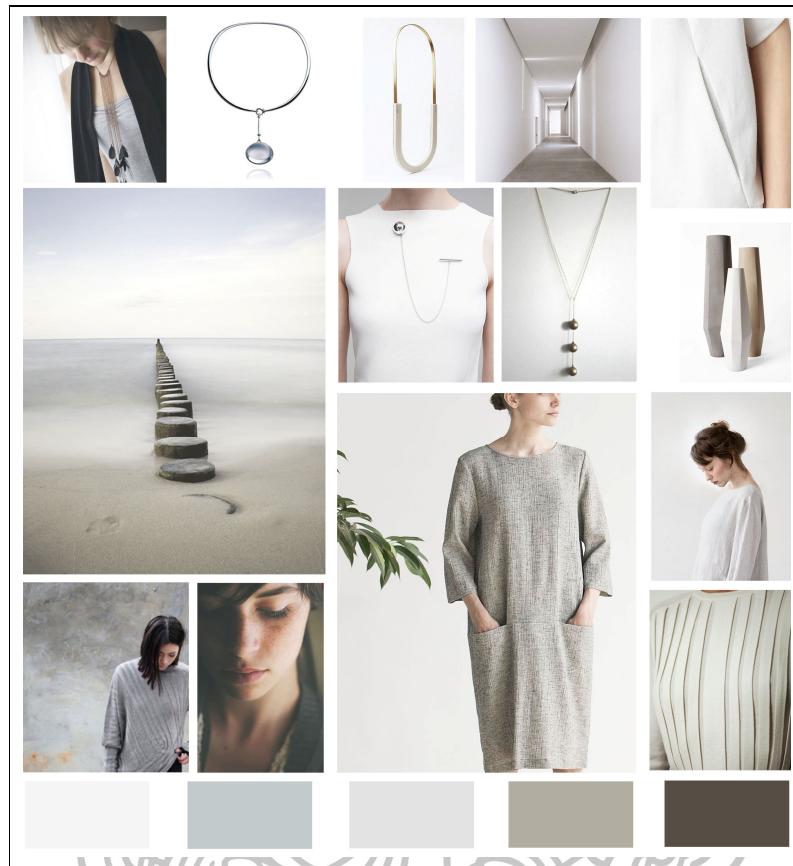
การออกแบบเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) จากตัวอย่างภาพที่ 44 จะ เป็นการนำเสนอบรรยากาศที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความผ่อนคลายจากการตื้นเต้น ภาระของงานจึงเลือกใช้สีฟ้าและเขียวเป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เบาสบาย สงบ และเป็นธรรมชาติ ผู้สวมใส่มีการแต่งกายและใช้สิ่งของที่มีรูปแบบเรียบง่าย แต่แฟชั่นไปด้วยรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่น่าสนใจ

ภาพที่ 44 บรรณาการโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ : ตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ)

วาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสนใจ คลายจากอารมณ์กรดร้อน : เครื่องประดับเผยแพร่คุณค่าความงามในตำแหน่งของลำตัว

การออกแบบเครื่องประดับในตำแหน่งของลำตัว เพื่อต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสนใจ คลายจากอารมณ์กรดร้อนด้วยการก้มหน้าลงเปิดเครื่องประดับเพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า และเกิดความอดทน อดกลั้น รวมรวมสติอารมณ์ จากภาพที่ 45 เป็นการนำเสนอภาพรวมของงาน จึงเลือกใช้สีและบรรณาการที่ดูสงบนิ่งด้วยโทนสีขาว เทา ที่มีรายละเอียดการข้าของเด่นและรูปทรงในจังหวะที่เท่า ๆ กัน ผู้สวมใส่มีการแต่งกายที่เรียบง่าย มีรายละเอียดของแพทเทิร์นที่เป็นระเบียบ นิ่ง สงบ

ภาพที่ 45 บรรยายการโดยรวมที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับ : ตำแหน่งของลำดับ

การค้นหาวัสดุและเทคนิคในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับภาระในการเผยแพร่ตัวของเครื่องประดับ และมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ติดตั้งบนร่างกาย

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับในตำแหน่งป่า แนวความคิดในการออกแบบเครื่องประดับในตำแหน่งบ่าเพื่อให้ผู้สวมใส่เกิดความภาคภูมิใจในหน้าที่การงาน จะมีการเลือกใช้โทนสีทองที่แสดงถึงคุณค่าและความสง่างามโดยนำมาจากสีทองของเครื่องยศ ข้าราชการที่แสดงออกถึงตำแหน่ง หน้าที่อันมีเกียรติ มาผสมกับสีขาวของโลหะเงิน เพื่อความทันสมัย จากตัวอย่างในภาพที่ 46 จะเป็นวัสดุที่ใช้ในการปักเครื่องยศของราชการ ประกอบไปด้วยดิน_lohn_siegen และสีทอง

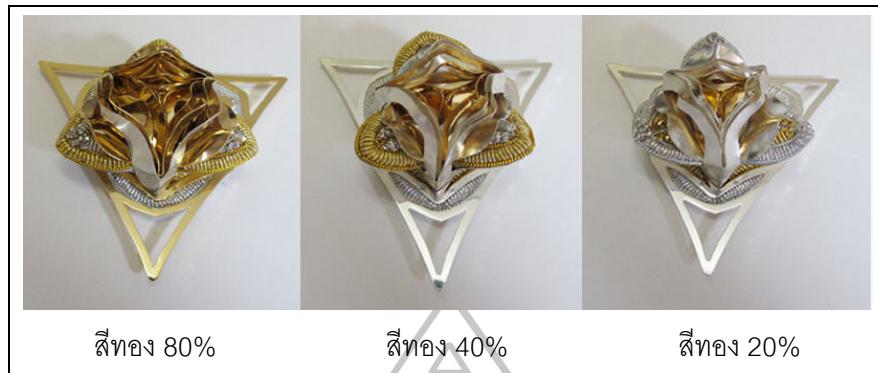

ภาพที่ 46 วัสดุที่ใช้ในการปักเครื่องศรของราชการ ประกอบไปด้วยดิ้นโลหะสีเงินและสีทอง

จากนั้นจึงนำดิ้นโลหะทั้งสีเงินและสีทองมาทดลองปักเข้าด้วยกันบนผ้าสักหลาดและนำมาประกอบกับโลหะสีเงินและทอง จากภาพที่ 47 ถึงภาพที่ 48 เป็นการทำทดลองปักดิ้นเพื่อค้นหาสัดส่วนของสีทองที่จะนำมาใช้ในการออกแบบผลงานเครื่องประดับต่อไป ซึ่งในขั้นตอนการทำทดลองนี้ได้มีการใช้สีทองประมาณ 80 % 40 % และ 20 % ตามลำดับ จนสามารถสรุปได้ว่า สัดส่วนของ การใช้สีทองโดยประมาณ 40 % นั้นเป็นสัดส่วนที่แสดงออกถึงองค์ประกอบทางความงามได้อย่างลงตัวที่สุด

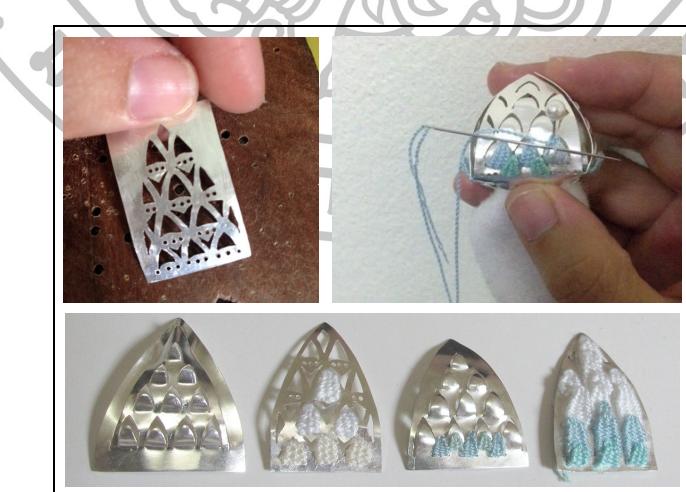
ภาพที่ 47 การทดลองปักดิ้นโลหะสีเงินและสีทองบนผ้าสักหลาด

ภาพที่ 48 การคันหาสัดส่วนของสีทองที่จะนำมาใช้ในการออกแบบผลงานเครื่องประดับ

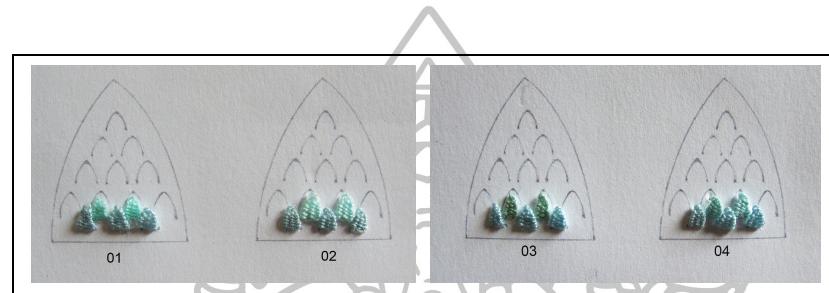
วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ)

แนวความคิดในการออกแบบเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้ายที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความผ่อนคลายจากการตื่นเต้น ภาพรวมของงานจึงเลือกใช้โลหะสีเงินที่ดูสะอาดตา และผสมผสานการถักเส้นใยครรภชาติสีฟ้าและสีเขียวเพื่อให้เกิดบริราษฎร์ที่ผ่อนคลาย เบาสบาย สงบ และเป็นธรรมชาติ เป็นการสร้างสรรค์ที่แบ่งไปด้วยรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่น่าสนใจ ตัวอย่างในภาพที่ 49 เป็นการทำลองนำเส้นใยครรภชาติสีฟ้าและสีเขียวมาถักเข้ากันกับโลหะสีเงิน ที่มีการฉลุลายให้เกิดเป็นรายละเอียดของชิ้นงาน

ภาพที่ 49 การทดลองนำเส้นใยครรภชาติสีฟ้าและสีเขียวมาถักเข้ากันกับโลหะสีเงิน

เมื่อคันพับวิธีการถักเส้นไข่เข้ากับโลหะเงินแล้วจากตัวอย่างในภาพที่ 50 จะแสดงถึง การคันหนาโคนสีที่แสดงความงามและให้ความรู้สึกผ่อนคลายอย่างลงตัวโดยการถักเส้นไข่ให้เกิด การไล่น้ำหนักของสีฟ้าและสีเขียวและสามารถสรุปได้ว่าโคนสีในหมายเลข 03 เป็นโคนสีที่แสดง ความงามได้ดีที่สุด วัสดุประเภทเส้นไข่ที่เลือกใช้คือเส้นไหม TM Soft สีฟ้าและเส้นไหม Olympus รหัส 201 สีเขียว

ภาพที่ 50 การคันหนาโคนสีที่แสดงความงามและให้ความรู้สึกผ่อนคลายอย่างลงตัว

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับในตัวแทนของ ลำตัว

แนวคิดในการออกแบบเครื่องประดับในตัวแทนของลำตัว เป็นการออกแบบเพื่อ ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสงบนิ่ง คลายจากความมืดมืดซึ่งเปรียบได้กับอารมณ์สีเทา จึง ออกแบบด้วยการให้ผู้สวมใส่ก้มหน้าลงเปิดเครื่องประดับเพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและเกิด ความอดทน อดกลั้น เพื่อรับรวมสติอารมณ์ วัสดุที่เลือกใช้จะเป็นโลหะสีเทา สีขาวด้านและสีขาว ที่มันเงา เพื่อต้องการนำมายัดดวงให้เกิดลำดับค่าของสีที่ค่อยๆ สว่างขึ้นเพื่อส่งผลต่อการรับรู้ของ ผู้สวมใส่ ดังเช่นในภาพที่ 51

ภาพที่ 51 การทดลองจัดวางสีเทาและสีขาวให้เกิดลำดับค่าของสีที่ค่อยๆ สว่าง

นอกจากทำการทดลองในเรื่องของสีที่จะปรากฏในชิ้นงานเครื่องประดับแล้ว จากตัวอย่างในภาพที่ 52 เป็นภาพที่แสดงถึงขั้นตอนของการทดลองสร้างมิติที่อยู่ภายในรูปทรงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปคือ จากสีเทาที่ทึบตันในชิ้นส่วนแรก ค่อย ๆ มีสีขาวปรากฏขึ้น และเกิดสีขาวที่ค่อย ๆ เป่งบานมากขึ้นในชิ้นตัดไป

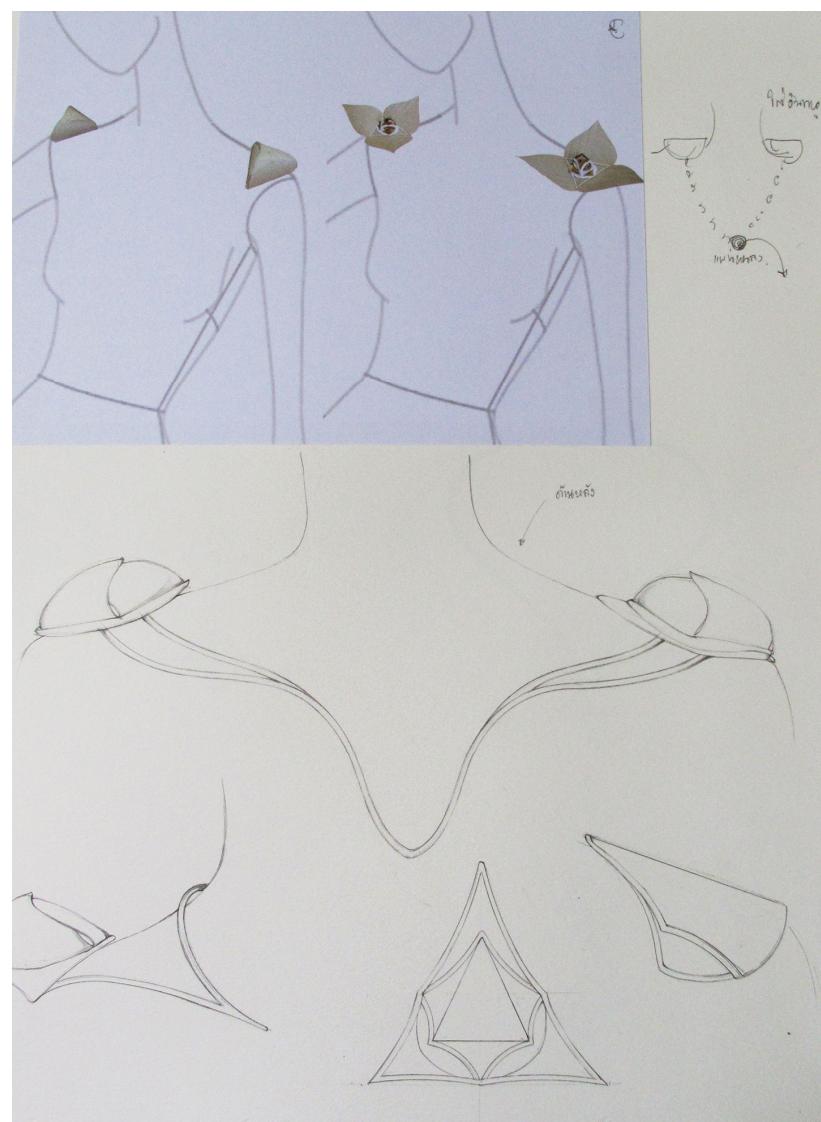

ภาพที่ 52 การทดลองสร้างมิติที่อยู่ภายในรูปทรงให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

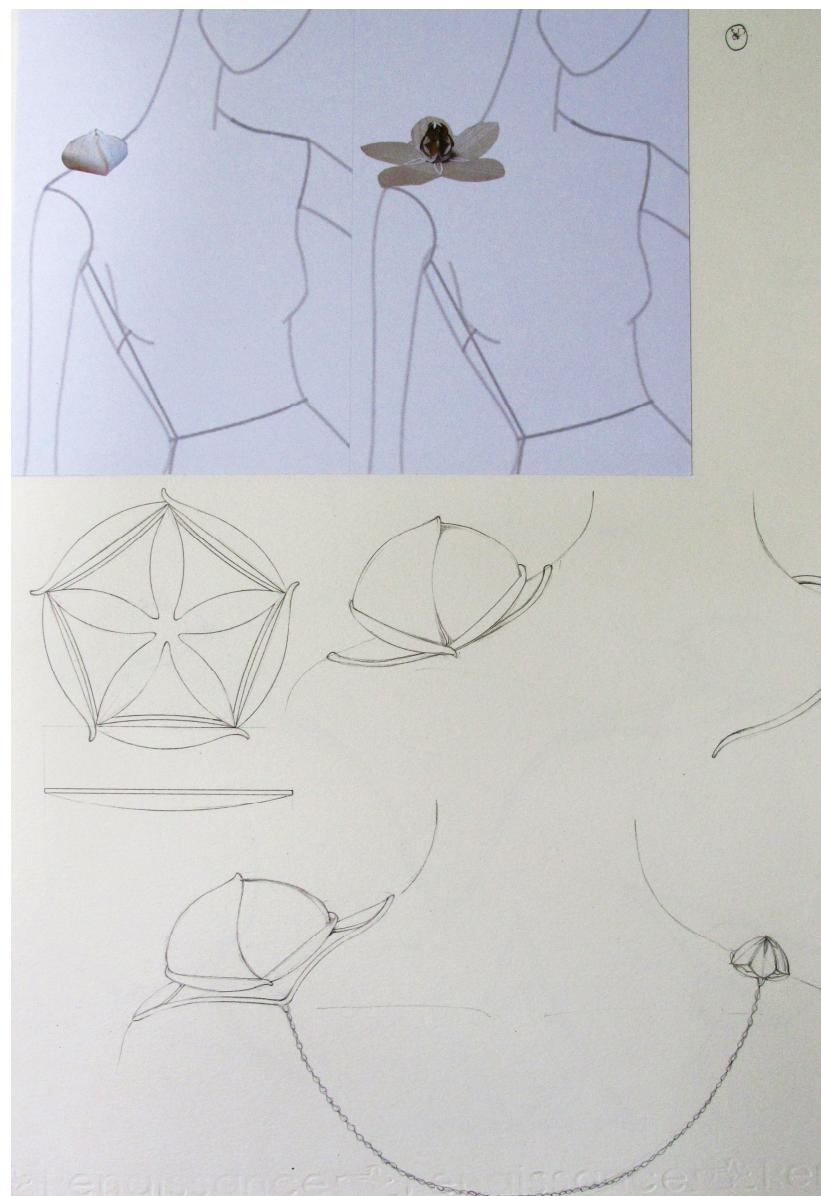
การออกแบบผลงานเครื่องประดับ

หลังจากการค้นหาวัสดุและเทคนิคในการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับเพื่อให้มีความสอดคล้องกับวาระในการเผยแพร่ของเครื่องประดับแล้ว จึงได้ทำการออกแบบผลงานเครื่องประดับให้มีความลึกพื้นที่ด้วยบันร่างกาย ซึ่งเป็นเครื่องประดับที่รือการปรากฏตัวในวาระที่เหมาะสม

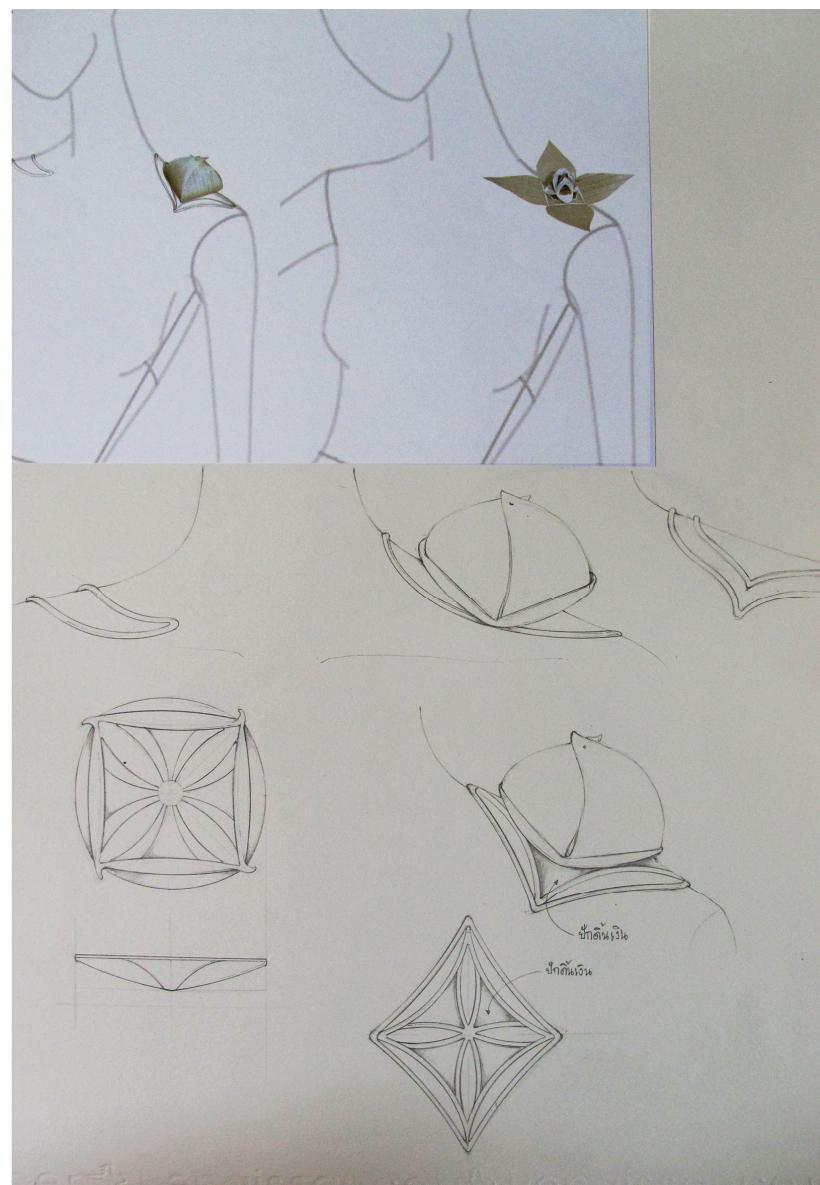
การออกแบบเครื่องประดับในตำแหน่งป่า: สำหรับวาระที่ต้องการสร้างความภาคภูมิใจในหน้าที่การงาน จากภาพที่ 53 ถึงภาพที่ 56 เป็นการออกแบบชิ้นงานเครื่องประดับให้ด้านในของห่อมีบรรยายกาศของสีทอง และติดตั้งอยู่ในตำแหน่งป่าโดยมีการออกแบบรายละเอียดของชิ้นงานพร้อมกับวิธีการสวมใส่ ออกแบบด้วยภาพร่าง 2 มิติและมีการทดลองสร้างต้นแบบ 3 มิติประกอบร่วมด้วย

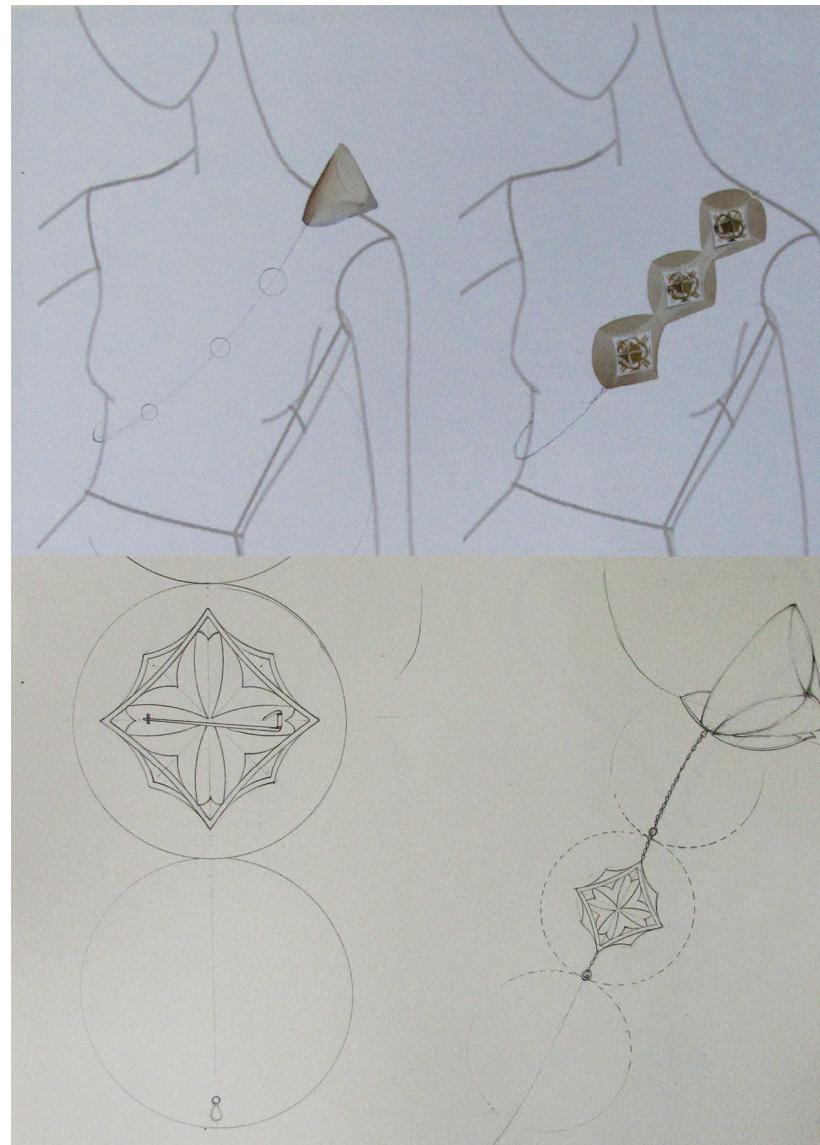
ภาพที่ 53 แบบร่างเครื่องประดับในทำแห่งบ่า ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 54 แบบร่างเครื่องประดับในตำแห่งบ่า ชั้นที่ 2

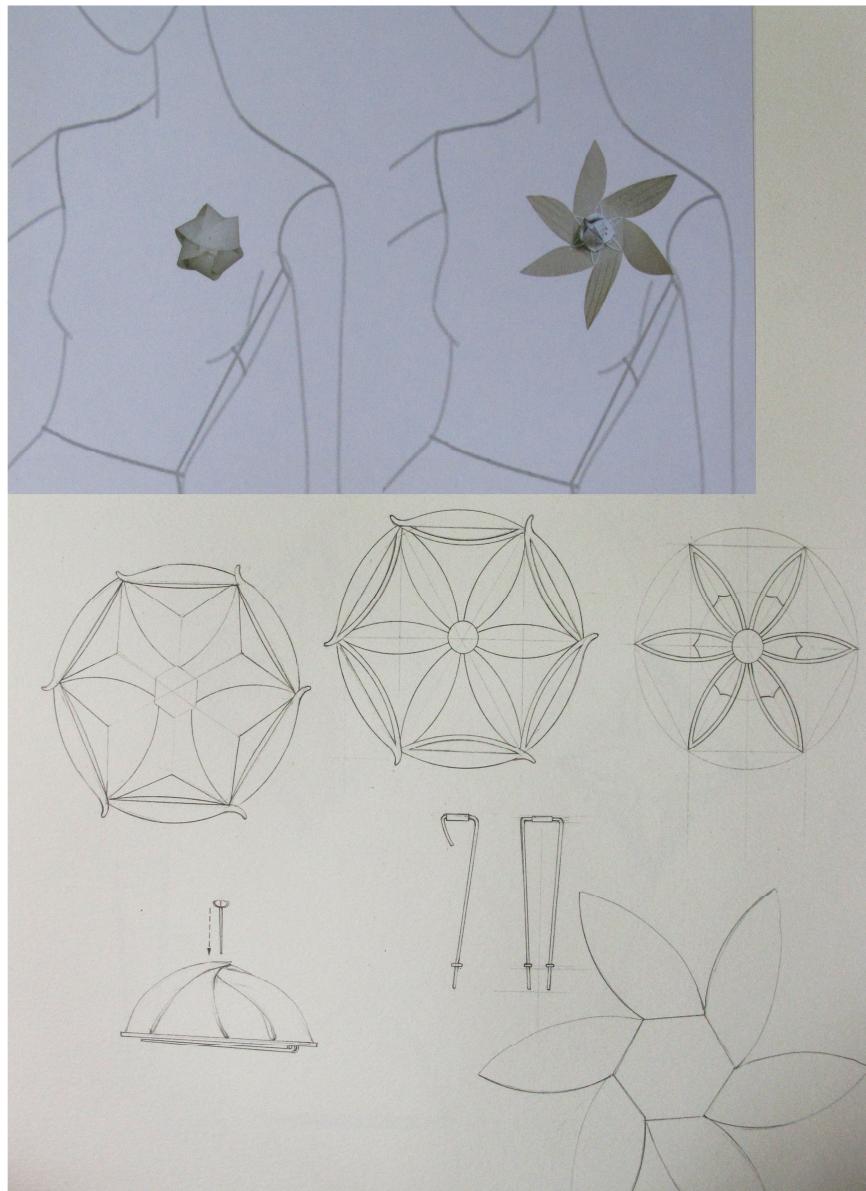

ภาพที่ 55 แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชิ้นที่ 3

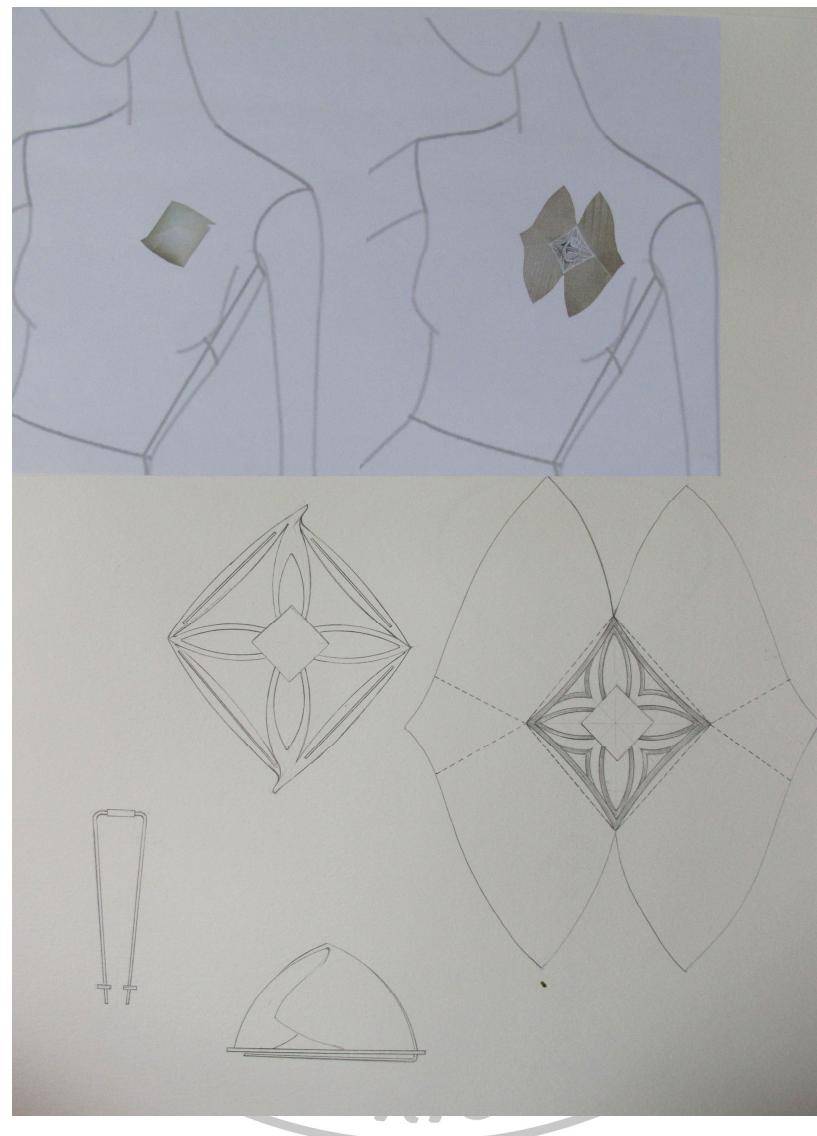

ภาพที่ 56 แบบร่างเครื่องประดับในตัวແໜ່ງປ່າ ชື້ນທີ 4

การออกแบบเครื่องประดับในตัวແໜ່ງຫນ້າອກຂ້າຍ(ຫວໄຈ): ສໍາຮັບວາระທີ່
ຕ້ອງການໃໝ່ສຸມໃສເກີດຄວາມຜ່ອນຄລາຍຈາກອາກາຮຕື່ນເຕັ້ນ ຈາກພາບທີ່ 57 ປຶ້ງພາບທີ່ 58 ເປັນການ
ອອກແບບໜີ້ນຳງານເຄື່ອງປະຕັບໃຫ້ດ້ານໃນຂອງທ່ອມມາຍລະເຄີຍດຂອງສີໜ້າແລະສີເຂີຍ ລວມໄປຄື່ງການ
ອອກແບບວິທີການຕິດຕັ້ງບັນຫຼາງກາຍໃນຮູບແບບຂອງເຂົ້ມກັດ ດ້ວຍພາບຈ່າງ 2 ມິຕີແລະມີກາວຄດລອງສ້າງ
ຕັ້ນແບບ 3 ມິຕີປະກອບຮ່ວມດ້ວຍ

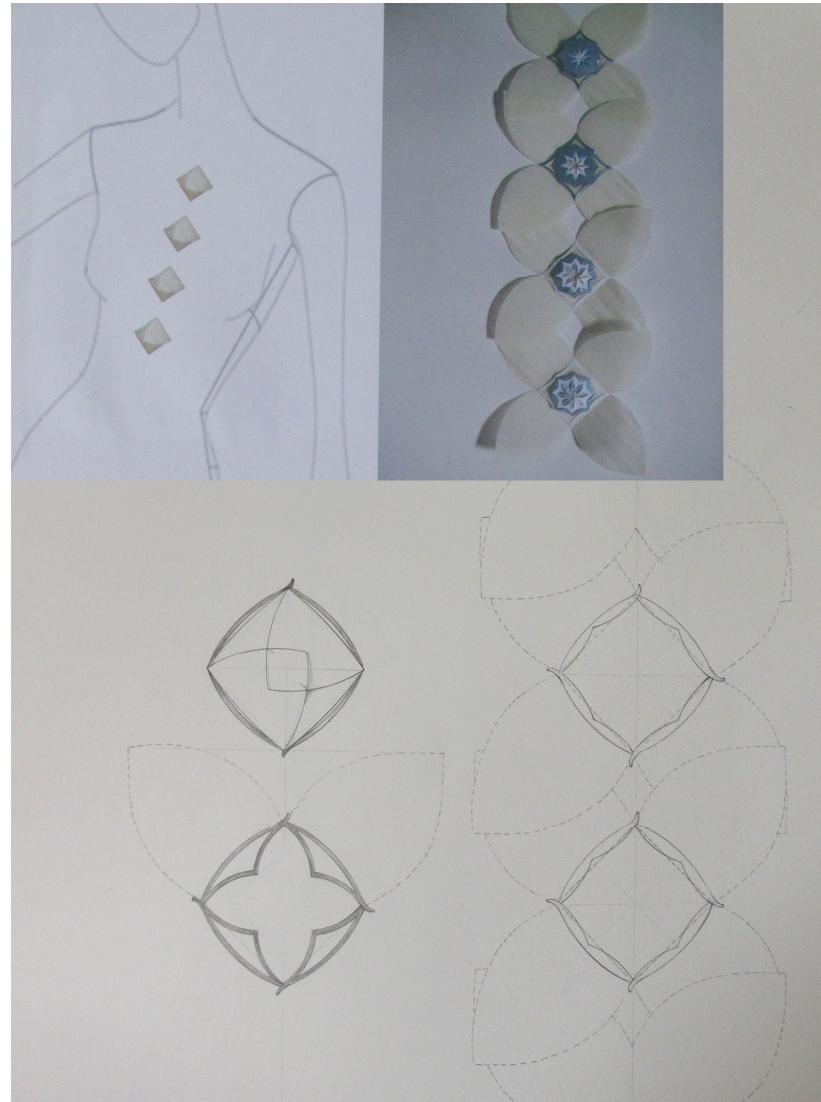
ภาพที่ 57 แบบร่างเครื่องประดับในตัวແນ่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชั้นที่ 1

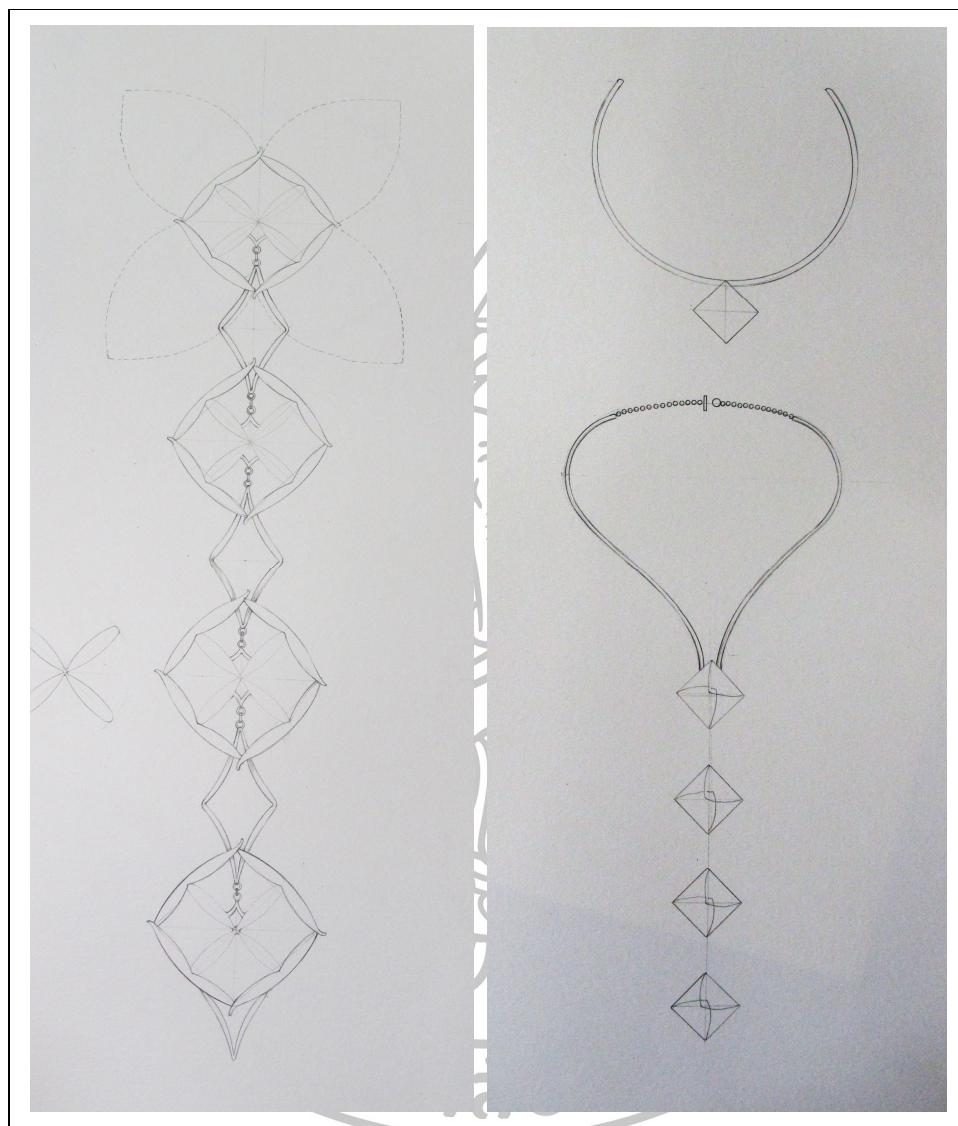
ภาพที่ 58 แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชิ้นที่ 2

การออกแบบเครื่องประดับในตำแหน่งของลำตัว: สำหรับวาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความสงบนิ่ง คลายจากความมืดมิด เครื่องประดับชุดนี้ถูกออกแบบให้อยู่ในรูปแบบของสร้อยคอยาว จากตัวอย่างในภาพที่ 59 ถึงภาพที่ 60 จะแสดงถึงการออกแบบรายละเอียดของตัวสร้อย การเรียงตัวของห่อ และการจัดวางสีเทาและสีขาว โดยออกแบบให้ห่อที่มีด้านในสีเทาเป็นห่อที่ถูกเปิดออกเป็นห่อแรก และผู้สวมใส่จึงค่อย ๆ เปิดห่อตัดไปแล้วเกิดการมองเห็นมิติ

ของสีเทาที่น้อยลงเรื่อยๆ เปรียบเสมือนอารมณ์โกรธที่ค่อยๆ จางหายไป เป็นการออกแบบด้วยภาพร่าง 2 มิติและมีการทดลองสร้างต้นแบบ 3 มิติประกอบรวมด้วย เพื่อให้เห็นมิติที่ซับซ้อนขึ้น

ภาพที่ 59 แบบร่างเครื่องประดับในตำแหน่งลำตัว ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 60 แบบร่างเครื่องประดับในทำแหน่งลำตัว ชิ้นที่ 2

บทที่ 5

กระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานเครื่องประดับ

จากขั้นตอนการออกแบบผลงานเครื่องประดับด้วยภาพร่าง 2 มิติ รวมไปถึงการสร้างต้นแบบ 3 มิติ เพื่อให้เห็นถึงขนาด และสัดส่วนที่ชัดเจนของชิ้นงาน ตลอดจนการออกแบบวิธีการสวมใส่เครื่องประดับด้วยวิธีการต่าง ๆ ทำให้ได้ผลของการออกแบบที่สมบูรณ์และสามารถสรุปแบบเพื่อผลิตเป็นชิ้นงานเครื่องประดับรวมทั้งหมด 6 ชิ้น ประกอบไปด้วย

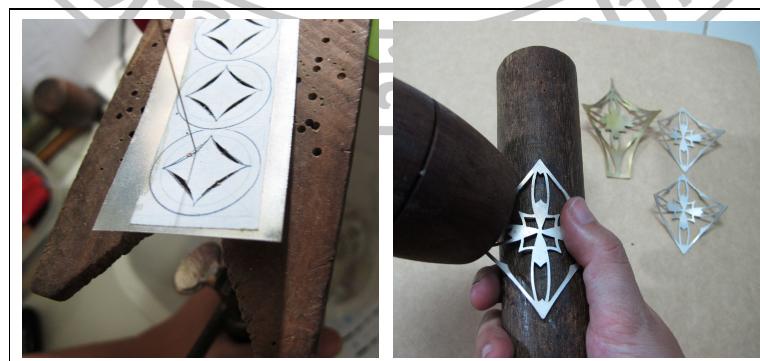
เครื่องประดับในตำแหน่งง่าม จำนวน 3 ชิ้น

เครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) จำนวน 2 ชิ้น

เครื่องประดับในตำแหน่งของลำตัว จำนวน 1 ชิ้น

ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในตำแหน่งง่าม สำหรับวาระที่ต้องการสร้างความภาคภูมิใจในหน้าที่การงาน

เครื่องประดับชุดนี้จะประกอบไปด้วยวัสดุที่เป็นโลหะสีเงิน ด้านโลหะสีเงินและสีทอง และกระดาษไขสีเหลืองอ่อนสำหรับใช้ในการห่อหุ้มภายนอก ภาพตัวอย่างที่ 61 ถึงภาพที่ 64 เป็นภาพแสดงการขึ้นรูปด้วยโลหะจนเกิดเป็นรูปทรง 3 มิติ

ภาพที่ 61 การขึ้นรูปตัวเรือนเครื่องประดับด้วยโลหะ

ภาพที่ 62 ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชุดที่ 1

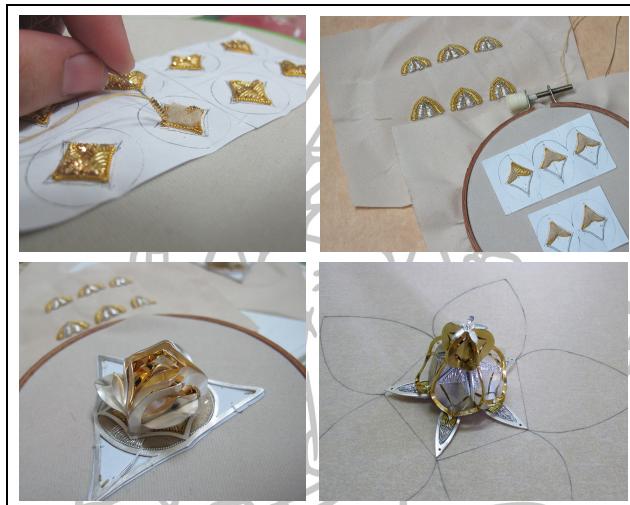

ภาพที่ 63 ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชุดที่ 2

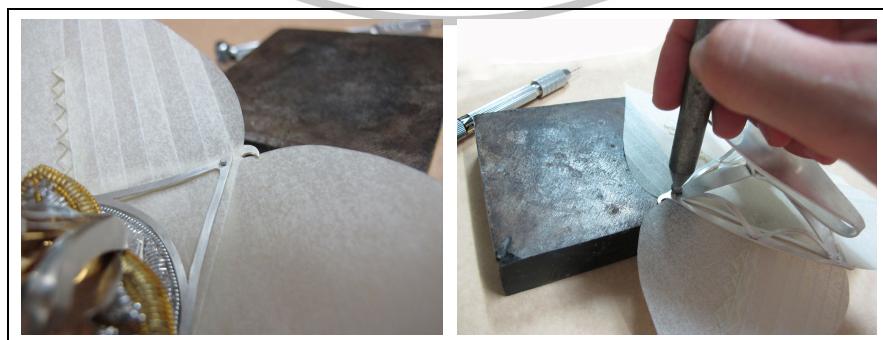
ภาพที่ 64 ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชุดที่ 3

เมื่อทำการผลิตชิ้นส่วนที่เป็นโลหะเรียบร้อยแล้ว เห็นได้จากตัวอย่างในภาพที่ 65 เป็นภาพแสดงการปักดิ้นโลหะสีเงินและสีทองบนผ้าสักหลาดและนำมาประกอบบนตัวชิ้นงาน 3 มิติที่เป็นโลหะ

ภาพที่ 65 ขั้นตอนการปักดิ้นโลหะสีเงินและสีทองบนผ้าสักหลาดและนำมาประกอบบนตัวชิ้นงานที่เป็นโลหะ

จากนั้นจึงนำส่วนต่าง ๆ ของชิ้นงานมาประกอบเข้ากับกระดาษไข่สีเหลืองอ่อนซึ่งเป็นชิ้นส่วนภายนอกที่ใช้ในการห่อหุ้ม จากตัวอย่างในภาพที่ 66 เป็นวิธีการตอกหมุดเพื่อยึดโลหะกับกระดาษเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 66 วิธีการตอกหมุดเพื่อยึดโลหะกับกระดาษเข้าด้วยกัน

เมื่อประกอบชิ้นงานส่วนที่เป็นโลหะเข้ากับกระดาษเรียบร้อยแล้ว จากตัวอย่างในภาพที่ 67 ถึงภาพที่ 72 ได้แสดงถึงชิ้นงานสำเร็จและวิธีการปิดห่อที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก

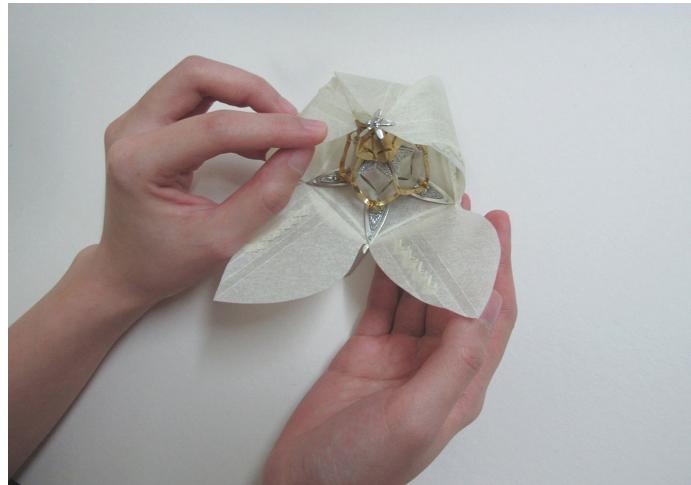
ภาพที่ 67 ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตำแหน่งบ่า (ชิ้นที่ 1)

ภาพที่ 68 วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า (ขั้นที่ 1)

ภาพที่ 69 ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตำแหน่งบ่า (ขั้นที่ 2)

ภาพที่ 70 วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในทำแห่งบ่า (ชิ้นที่ 2)

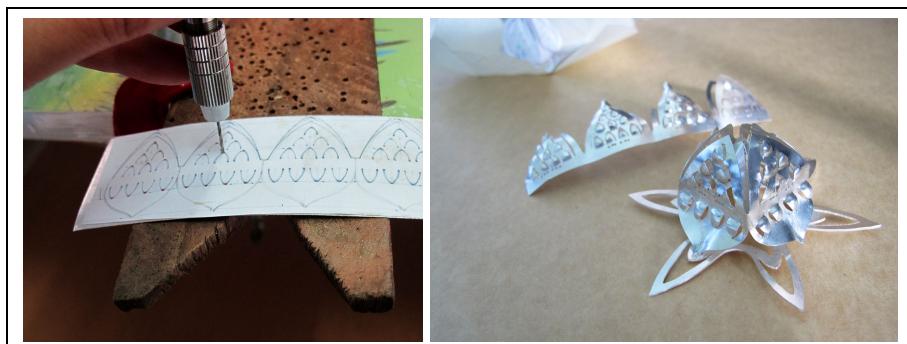
ภาพที่ 71 ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในทำแห่งบ่า (ชิ้นที่ 3)

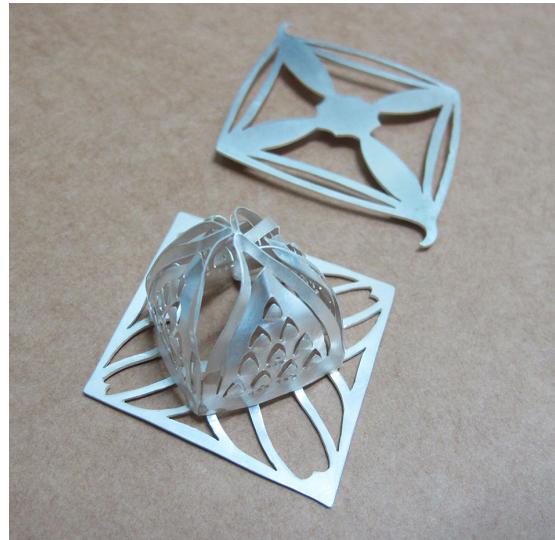
ภาพที่ 72 วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในตำแหน่งงบ่า (ชิ้นที่ 3)

ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในตำแหน่งหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) สำหรับวาระที่ต้องการให้ผู้สวมใส่เกิดความผ่อนคลายจากการตื่นเต้น

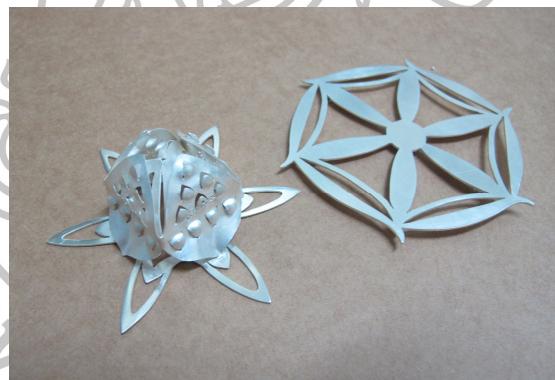
เครื่องประดับชุดนี้จะประกอบไปด้วยรัศมุกที่เป็นโลหะสีเงิน เส้นไนล์ฟ้าและสีเขียว และกระดาษไขสีเหลืองอ่อนสำหรับใช้ในการห่อหุ้มภายนอก ในขั้นตอนของการผลิตชิ้นงานนั้น จากภาพตัวอย่างที่ 73 ถึงภาพที่ 75 เป็นขั้นตอนการขึ้นรูปด้วยโลหะจนเกิดเป็นรูปทรง 3 มิติโดยมี การสร้างรายละเอียดของชิ้นงานด้วยการนล漉าย

ภาพที่ 73 การขึ้นรูปด้วยร่องเครื่องประดับด้วยโลหะ

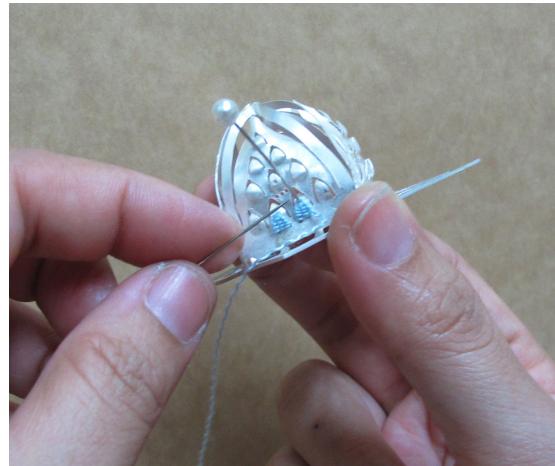

ภาพที่ 74 ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตัวแทนหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชุดที่ 1

ภาพที่ 75 ชิ้นส่วนเครื่องประดับในตัวแทนหน้าอกข้างซ้าย (หัวใจ) ชุดที่ 2

เมื่อทำการผลิตชิ้นส่วนที่เป็นโลหะเรียบร้อยแล้ว ตั้งตัวอย่างในภาพที่ 76 เป็นภาพแสดงการถักเลื่นไหมสีฟ้าและสีเขียวบนตัวชิ้นงานที่เป็นโลหะ

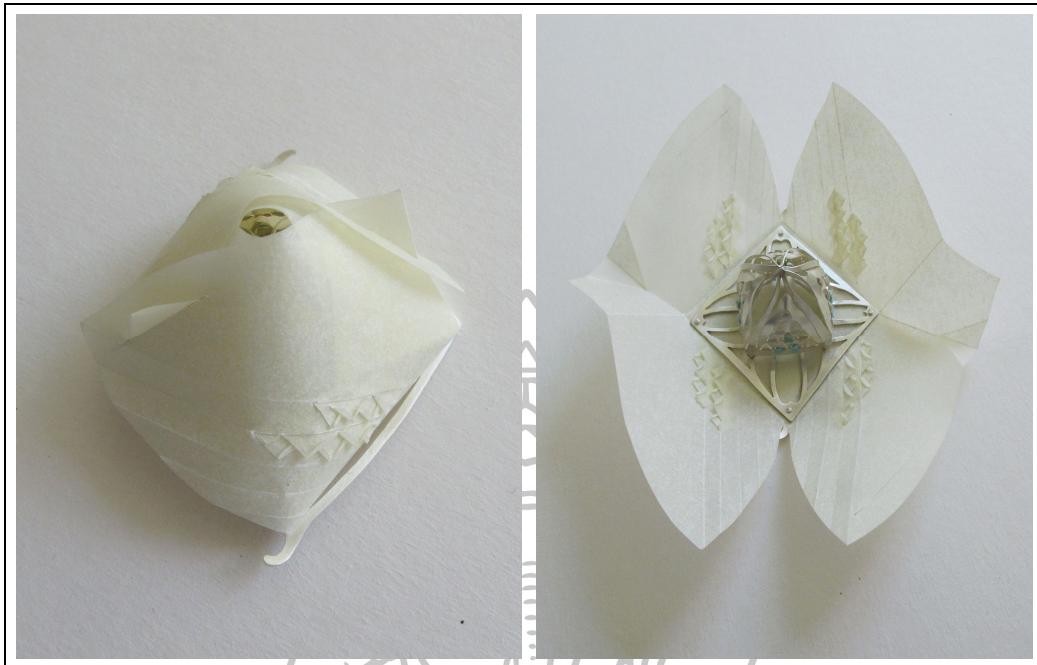
ภาพที่ 76 แสดงการถักเส้นไหมสีฟ้าและสีเขียวบนตัวชิ้นงานที่เป็นโลหะ

จากนั้นจึงนำส่วนต่าง ๆ ของชิ้นงานมาประกอบเข้ากับกระดาษไขสีเหลืองอ่อนซึ่งเป็นชิ้นส่วนภายนอกที่ใช้ในการห่อหุ้ม จากตัวอย่างในภาพที่ 77 เป็นวิธีการตอกหมุดเพื่อยึดโลหะและกระดาษเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 77 วิธีการตอกหมุดเพื่อยึดโลหะและกระดาษเข้าด้วยกัน

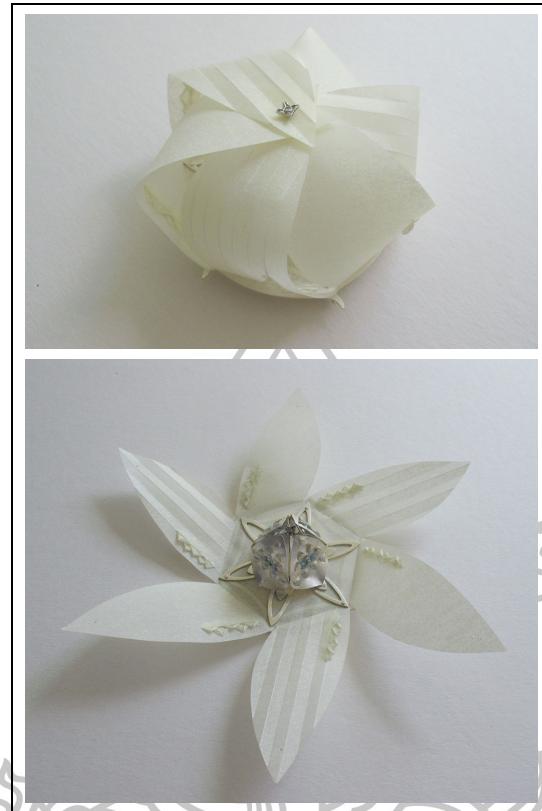
เมื่อประกอบชิ้นงานส่วนที่เป็นโลหะเข้ากับกระดาษเรียบร้อยแล้ว จากตัวอย่างในภาพที่ 78 ถึงภาพที่ 81 ได้แสดงถึงวิธีการปิดห่อที่สีอ่อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก

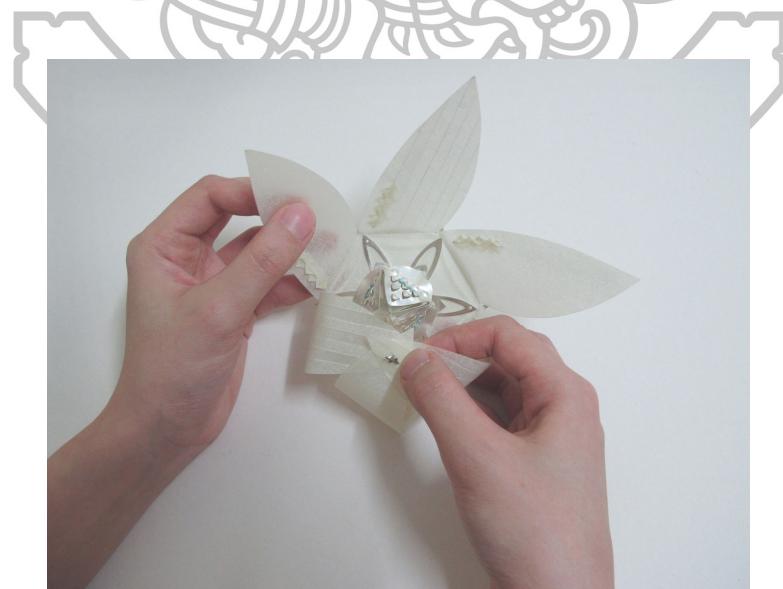
ภาพที่ 78 ชิ้นงานล้ำเริ่ด เครื่องประดับในตัวແນ່ງໜ້າອັກຂ້າງຂ້າຍ (ชິດທີ 1)

ภาพที่ 79 ວິທີການປຶດໜ້າຂອງເຄວົງປະຕັບໃນຕຳແໜ່ງໜ້າອັກຂ້າງຂ້າຍ (ຫຼື້ນທີ 1)

ภาพที่ 80 ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในตัวແහນ່າອກຂ້າງຂໍາຍ (ชື້ນທີ 2)

ภาพที่ 81 ວິທີການປັດຫ່ອຂອງເຄື່ອງປະຕັບໃນຕຳແໜ່ງໜ້າອກຂ້າງຂໍາຍ (ຈົ້ນທີ 2)

ขั้นตอนการผลิตชิ้นงานเครื่องประดับในตัวແໜ່ງຂອງລຳຕັວ ສໍາຮັບວາຮະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ສ່ວນໄສເກີດຄວາມສົງບົນິ້ງ ຄລາຍຈາກອາມນີໂກຣອ

ເຄື່ອງປະດັບຊຸດນີ້ຈະປະກອບໄປດ້ວຍວັສດູທີ່ເປັນໂລທະສີເຖາ ແລະສີເຈີນ ແລະກະຣະດາໝໄຊສີເໜື້ອງອ່ອນສໍາຮັບໃໝ່ໃນການທ່ອງທຸມກາຍນອກ ກາພຕ້ວອຍ່າງທີ່ 82 ເປັນກາພແສດງກາວີ້ນຈູ່ປໍ່ວຍໂລທະຈຸນເກີດເປັນຈູ່ປ່ຽນ 3 ມິຕີ

ກາພທີ່ 82 ຂຶ້ນສ່ວນເຄື່ອງປະດັບໃນຕໍາແໜ່ງຂອງລຳຕັວ

ຈາກນັ້ນຈຶ່ງນຳສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຂຶ້ນງານນາປະກອບເຂົ້າກັບກະຣະດາໝໄຊສີເໜື້ອງອ່ອນຕົ່ງເປັນຂຶ້ນສ່ວນກາຍນອກທີ່ໃໝ່ໃນການທ່ອງທຸມ ຈາກຕ້ວອຍ່າງໃນກາພທີ່ 83 ເປັນວິທີກາວຕອກໜຸດເພື່ອຢືດໂລທະກັບກະຣະດາໝເຂົ້າດ້ວຍກັນ

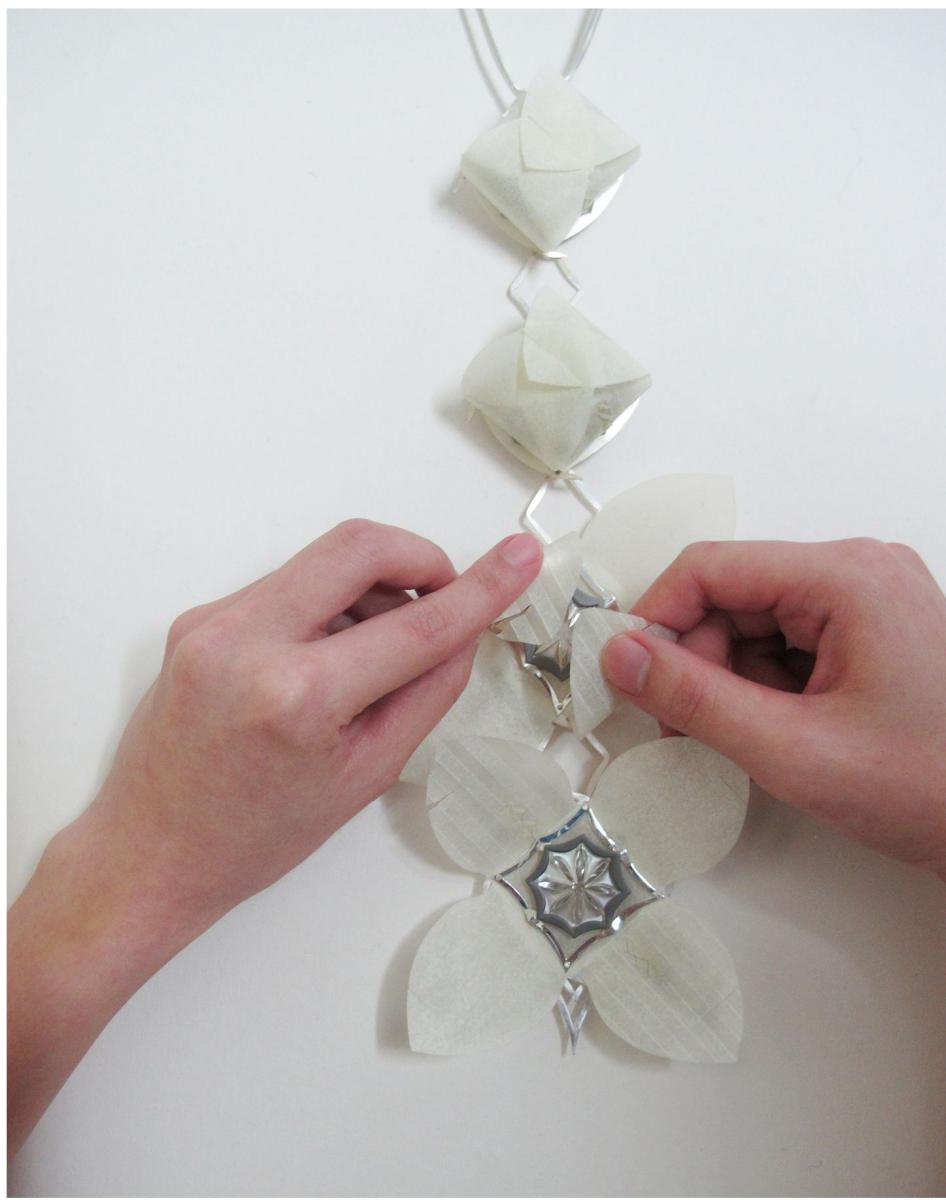

ภาพที่ 83 วิธีการหกหมุดเพื่อปิดโลหะกับกระดาษเข้าด้วยกัน

เมื่อประกอบชิ้นงานส่วนที่เป็นโลหะเข้ากับกระดาษเรียบร้อยแล้ว จากตัวอย่างในภาพที่ 84 ถึงภาพที่ 85 ได้แสดงถึงชิ้นงานสำเร็จและวิธีการปิดห่อที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก และแสดงถึงลักษณะของการเรียงตัวของห่อที่เป็นระเบียบ เมื่อห่อถูกเปิดออกส่วนปลายของห่อจะเรียงซ้อนกันอย่างสวยงามและเป็นระเบียบ

ภาพที่ 84 ชิ้นงานสำเร็จ เครื่องประดับในทำแห่งลำตัว

ภาพที่ 85 วิธีการปิดห่อของเครื่องประดับในทำแห่นงลำตัว

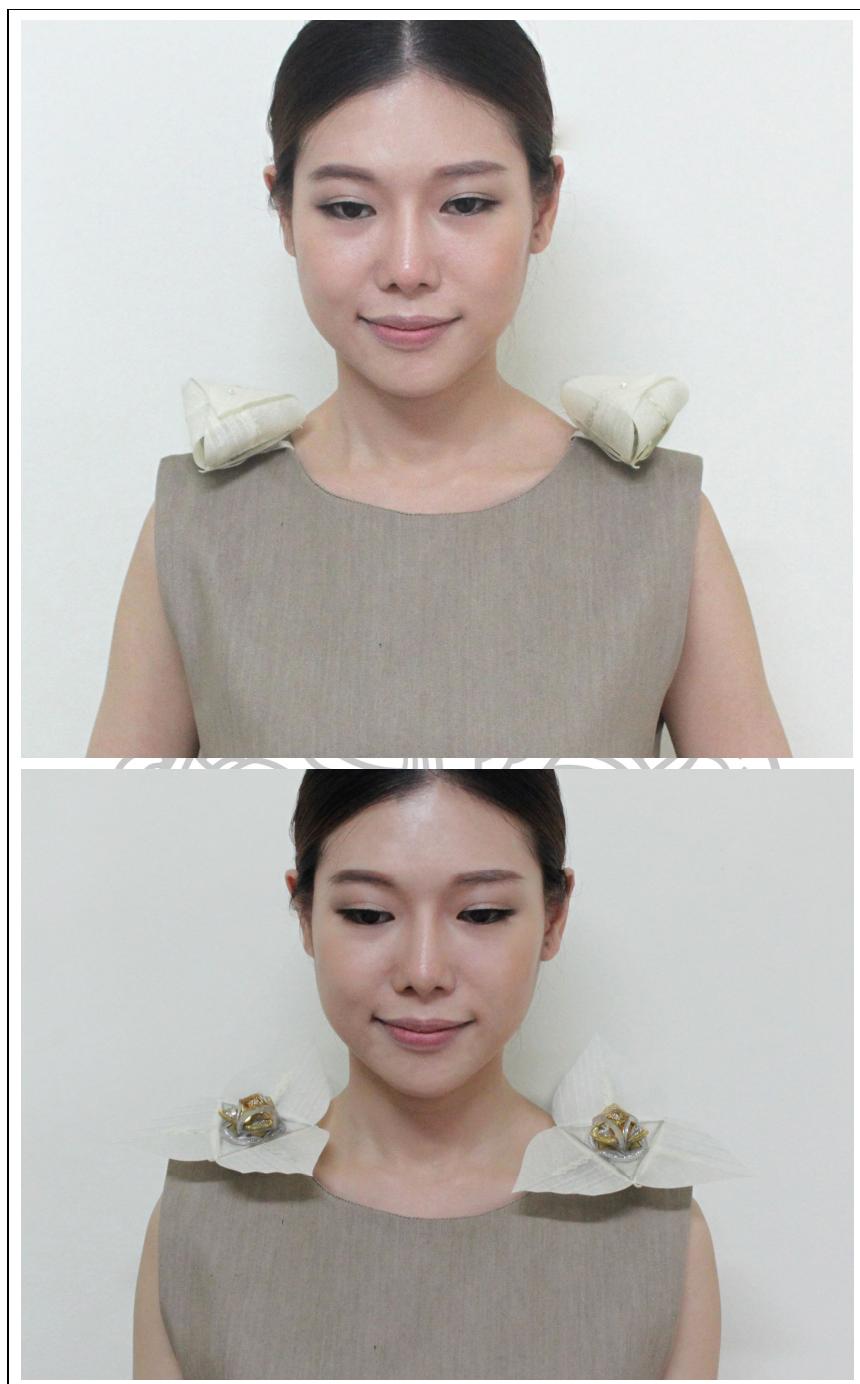
การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับ

ภาพที่ 86 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งบ่าชิ้นที่ 1 (1)

ภาพที่ 87 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตัวແහນ່ງປ່າ ชື້ນທີ 1 (2)

ภาพที่ 88 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตัวແเน່ງປ່າ ชື້ນທີ 1 (3)

ภาพที่ 89 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชิ้นที่ 2 (1)

ภาพที่ 90 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชิ้นที่ 2 (2)

ภาพที่ 91 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชิ้นที่ 3 (1)

ภาพที่ 92 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งบ่า ชิ้นที่ 3 (2)

ภาพที่ 93 การสมมิส์ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งอกด้านซ้ายชิ้นที่ 1 (1)

ภาพที่ 94 การสูมไส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งอกด้านซ้ายข้างที่ 1 (2)

ภาพที่ 95 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งอกด้านซ้ายชิ้นที่ 2

ภาพที่ 96 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งลำตัว (1)

ภาพที่ 97 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งลำตัว (2)

ภาพที่ 98 การสวมใส่ผลงานเครื่องประดับในตำแหน่งลำตัว (3)

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้ม ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้ดั่นพองค์ความรู้ที่สามารถนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเครื่องประดับได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้จาก การศึกษาข้อมูลและทำการทดลองต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจว่ามนุษย์ให้ความสำคัญ กับการห่อหุ้ม และผูกพันกับบุคคลดีทางความงามในการดำเนินชีวิตซึ่งศิลปะสามารถนำพาจิตใจ ชีวิต ไปสู่ความดีงามได้และการห่อหุ้มยังแสดงนัยยะให้เห็นว่าสิ่งที่อยู่ภายในมีคุณค่า มี ความสำคัญและคุณค่าของวัตถุที่ถูกห่อหุ้มอยู่ภายในนั้นจะปรากฏตัวในเวลาที่เหมาะสมเสมอ

องค์ความรู้ที่ได้นั้นเกิดจากการศึกษาและทดลองอย่างเป็นขั้นตอนโดยเริ่มต้นจากการ รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ที่ดูดีที่สุด ทำให้เห็นว่ามนุษย์ให้ความสำคัญกับการห่อหุ้มโดยปรากฏอยู่ใน หลายสิ่งหลายอย่างที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์โดยเฉพาะวัฒนธรรมการห่อหุ้ม อาหารของไทยที่มีรูปแบบเด่นชัดทั้งทางด้านเอกลักษณ์ในการใช้วัสดุ และวิธีการ โดยมีรูปแบบที่ บ่งบอกถึงหน้าที่ในการใช้งาน 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ การห่อหุ้มที่มีหน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอย โดยตรง คือการปกปิด คุ้มครอง ทนทาน รักษาให้วัตถุภายในคงอยู่ในเวลาอันสมควร การห่อหุ้มที่มี หน้าที่ด้านประโยชน์ใช้สอยทางสังคมหรือการห่อหุ้มเพื่อใช้แบ่งแยกชนชั้นทางสังคม คือการห่อหุ้ม ที่มีรูปแบบวิธีการและวัสดุที่ช่วยยกระดับความพิเศษและความมีคุณค่าให้กับวัตถุภายใน รวมไป ถึงแสดงให้เห็นว่าห่อหุ้มไม่เพื่อใช้กับบุคคลใด และการห่อหุ้มที่มีหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ คือ การ ห่อหุ้มที่มีสัญลักษณ์มีแรงอยู่ในรูปแบบที่เป็นสื่อให้เห็นว่าวัตถุบางอย่างถูกห่อหุ้มเพื่อเฉพาะเจาะจง สำหรับใช้ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น

ซึ่งสามารถสรุปการห่อหุ้มทั้ง 3 หน้าที่การใช้ เพื่อให้ได้มาซึ่งคติแห่งการห่อหุ้ม คือ การ ห่อหุ้มมีวัตถุประสงค์เพื่อการปกปิด ปกป้อง สร้างความสำคัญให้กับสิ่งที่อยู่ภายในเพื่อรักษา ประภูตัวในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งในกระบวนการห่อหุ้มนี้สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอก จะทำหน้าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน จึงได้มีการนำคติแห่งการห่อหุ้มดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการ ออกแบบผลงานเครื่องประดับที่รักษาประภูตัวเพื่อเผยแพร่คุณค่าความงามที่เปลี่ยนแปลงไปในวาระ ที่เหมาะสมผ่านผู้สวมใส่ อันเป็นความงามภายใต้คติแห่งการห่อหุ้ม โดยที่สูนทรียภาพของ เครื่องประดับที่ได้อยู่ภายในได้ความงามของการเก็บหุ้นซึ่งกันและกันระหว่างสิ่งที่อยู่ภายในและ ภายนอก

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจนค้นพบคติแห่งการห่อหุ้มแล้วจึงเข้าสู่กระบวนการศึกษาและทดลองเพื่อค้นหาวัสดุที่สามารถสะท้อนแนวคิดได้เหมาะสมกว่าใบทอง ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกกระดาษไข โดยเริ่มต้นจากการทดลองห่อหุ้มเลียนแบบการห่ออาหารไทยด้วยใบทองแบบตั้งเดิม และพัฒนาด้วยวิธีการสังเคราะห์ทัศนธาตุเพื่อแยกแยะเฉพาะความงามที่เหมาะสม หลังจากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการค้นหาความสอดคล้องกับพื้นที่ของร่างกายในฐานะงานเครื่องประดับ ผลที่ได้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานร่วมกันระหว่างงานเครื่องประดับ ร่างกายและจิตใจของผู้สวมใส่จนเกิดเป็นการสร้างผลงานเครื่องประดับที่สะท้อนแนวคิดของคติแห่งการห่อหุ้มได้

จากการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้มทำให้ได้ผลลัพธ์ขึ้นเป็นวิถีทางใหม่แห่งงานออกแบบเครื่องประดับที่แสดงถึงคุณค่าในเรื่องของวาระและการเปิดเผยตัวตน

1. วาระที่เครื่องประดับยังไม่เผยแพร่ความงามอย่างสมบูรณ์ เป็นวาระที่เครื่องประดับแสดงตนในฐานะวัตถุสำหรับใช้ประดับตกแต่งและเพิ่มคุณค่าทางความงามให้แก่ร่างกายของผู้สวมใส่ ด้วยรูปลักษณ์ที่สวยงามตามหลักองค์ประกอบศิลป์ รูปลักษณ์ของงานเครื่องประดับสามารถสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมและผู้สวมใส่ผ่านรูปร่าง รูปทรงที่มีลักษณะเป็นห่อที่สร้างสรรค์ขึ้นอย่างเบรเวนต์ เพื่อหุ้มวัตถุภายในไว้ด้วยวัสดุที่มีความโปร่งแสงสามารถสร้างความสนเท่ห์ให้กับสิ่งที่อยู่ภายในได้ เน้นได้จากตัวอย่างในภาพที่ 99 ที่แสดงถึงรูปลักษณ์ของงานเครื่องประดับที่มีความงามทั้งทางด้านรูปร่าง รูปทรงและวิธีการปิดห่อที่เชื่อมให้ผู้ชมอย่างมองเห็นลิ้งที่ถูกห่อหุ้มไว้ภายใน

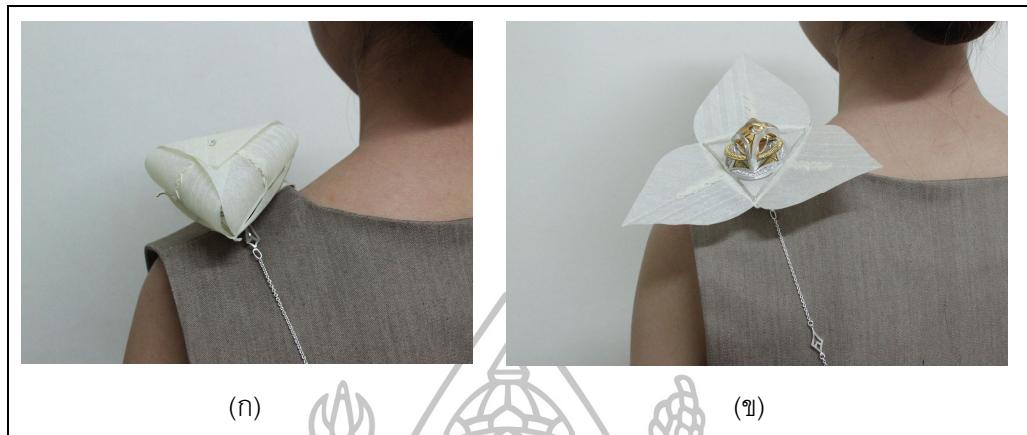

ภาพที่ 99 เครื่องประดับที่ยังไม่เผยแพร่ความงามอย่างสมบูรณ์

2. วาระที่เครื่องประดับเผยแพรณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์เมื่ออยู่บนร่างกาย เป็นวาระที่เครื่องประดับเปิดเผยตัวตนเพื่อแสดงคุณค่าที่เคยได้รับการปกปิด ปกป้องไว้ด้วยการห่อหุ้มอย่างมีกระบวนการ การ เพื่อทำหน้าที่เพิ่มคุณค่าทางความงามให้กับผู้สวมใส่ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจผ่านวาระ และพื้นที่บนร่างกายที่มีความหมาย ผ่านการสร้างสรรค์ให้รูปลักษณ์ของเครื่องประดับสามารถเป็นสื่อเชื่อมโยงระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณของผู้สวมใส่ได้ยกตัวอย่างเช่น เครื่องประดับในตำแหน่งบ่าซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีความหมายเชื่อมโยงกับการแบกรับภาระ หน้าที่ เมื่อเครื่องประดับเปิดเผยตัวตนในวาระที่เหนื่อยล้า ทศนธาตุในเรื่องของรูปร่าง รูปทรง สี และวัสดุ สามารถแสดงสุนทรียะผ่านการรับรู้ของผู้สวมใส่ส่งผลต่อการยกเว้นจิตใจให้ผู้สวมใส่เกิดความภาคภูมิใจในหน้าที่การทำงานของตนได้ งานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้มนี้ จึงเป็นเสน่ห์อนဆื่อทางปรัชญาและสุนทรียศาสตร์เพื่อสะท้อนความคิด และการรับรู้ผ่านผู้สวมใส่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวาระและการเปิดเผยตัวตนภายใต้คติแห่งการห่อหุ้ม

ภาพที่ 100 เครื่องประดับที่เผยแพรณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์เมื่ออยู่บนร่างกาย

ภาพที่ 101 เครื่องประดับที่เผยแพร่ค่าทางความงาม

(ก) เครื่องประดับที่ยังไม่เผยแพร่ความงามอย่างสมบูรณ์

(ข) เครื่องประดับที่เผยแพร่ความงามอย่างสมบูรณ์

การสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับในครั้งนี้ได้รับผลลัพธ์ที่มีความสดคัดล่อองกับองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสามารถสะท้อนแนวคิดภายนอกต่อการห่อหุ้มได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้เห็นถึงความห่อหุ้มเป็นการยกกระดับคุณค่าและความหมายให้กับสิ่งที่อยู่ภายในอย่างมีกระบวนการและคุณค่าของวัตถุที่ถูกห่อหุ้มจะปรากฏตัวในระหว่างที่เหมาะสมเสมอ แม้จะปรากฏตัวบนร่างกายของผู้สวมใส่เพื่อใช้งานในสังคมร่วมสมัยปัจจุบัน แต่สาระสำคัญยังสามารถเชื่อมโยงกับวาระและการเปิดเผยตัวตนของเนื้อหาแบบดั้งเดิมได้

เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้มนี้ได้นำเสนอในเครื่องประดับที่ส่งผลต่อจิตใจของผู้ที่สวมใส่ และการใช้จิตวิทยากับผู้ที่มองเห็นซึ่งนอกจากการเสนอรูปลักษณ์ใหม่แล้วยังกระตุ้นให้ผู้สวมใส่เกิดปัญญา และเข้าใจคติของการห่อหุ้มนั้นเป็นเครื่องประดับที่สอนให้เห็นคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในที่มีคุณค่าทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

ผลจากการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับและการจัดแสดงผลงานเพื่อนำเสนอต่อสาธารณะชนพบว่า ผลงานเครื่องประดับชุดนี้ได้กระตุ้นให้ผู้สวมใส่และผู้ชมเกิดความเข้าใจในคติของการห่อหุ้มที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ถูกห่อหุ้มอยู่ภายในนั้นมีคุณค่า มีความสำคัญคู่ควรต่อการถูกยกกระดับให้สูงค่าและสิ่งที่อยู่ภายในนั้นจะถูกเผยแพร่ออกและปรากฏตัวเมื่อถึงวาระที่พิเศษและเหมาะสม อีกทั้งการเลือกใช้วัสดุที่เป็นกระดาษไข้ยังสามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากกระดาษไขสามารถแสดงความงามได้มากกว่าที่ใบทองจะทำได้ ไม่ว่าจะเป็น

โภนสีที่อ่อนละมุนและการสร้างลดลายที่ลະเอียดอ่อน รวมไปถึงสามารถตอบสนองการห่อหุ้มในต้านการจัดการให้เกิดรูปทรงและทำหน้าที่เพื่อการปกปิด ปกป้องสิ่งที่อยู่ภายในไว้ได้อย่างสมบูรณ์ และในขณะเดียวกันความโปร่งแสงของกระดาษไขยังสามารถเชือเชิญให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกอย่างกรุ๊อย่างเห็นสิ่งที่อยู่ภายในได้มากกว่าวัสดุทึบแสง เช่น ใบทอง

จากการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เครื่องประดับที่แสดงออกถึงคติแห่งการห่อหุ้มในครั้งนี้ ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัสดุที่เป็นกระดาษไข ปัญหาที่พบคือการปิดห่อตัวย วิธีการกลัดทำให้กระดาษไขเกิดความสึกหรอ เมื่อมีการกลัดซ้ำหลาย ๆ ครั้งทำให้ไม่สามารถปิดห่อได้ดังเดิม จึงต้องมีการค้นหาวิธีการปิดห่อเพิ่มเติมสำหรับนำเสนอไปปรับใช้ในการสร้างเครื่องประดับชุดต่อไปในอนาคต

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมศิลปากร. พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1. กรุงเทพฯ: กองวรรณคดี และประวัติศาสตร์, 2531.

ขัยเกียรติ ศรีอ่อนจันทร์. ประณิตศิลป์ถินสยาม อลังการงานใบทอง ชุดการห่อข намและอาหารด้วยใบทอง. กรุงเทพฯ: เศรษฐศิลป์, 2557.

ชาตรีเฉลิม ยุคล, หมื่นเจ้า. ผู้กำกับ. พระศรีสุริโยทัย [ภาพพยัคฆ์]. กรุงเทพฯ: สมมูลพิลิม อินเตอร์เนชันแนล, 2544.

บ้านมหาดอthon. วิธีพับกลีบใบทองกระทงแบบต่าง ๆ. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2558.

เข้าถึงได้จาก <http://www.baanmaha.com/community/threads/50239>

ภูเตศวร. บายศรี 2. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.dhamma5minutes.com/webboard.php?id>

ราดศิลป์. ภานะในทอง. เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.wadsilp.com/product_hand.php?bestseller=&top=&start=30

เศรษฐีมั่นคง. ภาณุจันกุล. ศิลปะการห่ออาหารด้วยงานใบทอง. กรุงเทพฯ: เศรษฐศิลป์, 2553.

สหวิชาดอthon. ภูมิปัญญาไทยกับงานใบทอง. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=3878>
สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์. ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ: โอดี้ยนสติ๊ร์, 2536.

สุดสา� เซียรวิจิตร. ห่อของขวัญ มอบให้แทนใจรัก. กรุงเทพฯ: แม่บ้าน, 2550.

แสงจันทร์ เจริศสารัต. ตัวแซมแบบกระหนก. เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.videomix.cz/video/sBTnwyZ95MA/>

อนามา ทศจันทร์. แลนด์อาร์ต. กรุงเทพฯ: เดอะเกรทไฟโนวาร์ท, 2552.

อภิสิทธิ์ ไลส์ตูร์ไกล, พยุร ไมสิกวัฒน์ และมาลินี วิกรานต์. รายงานการวิจัยหีบห่อจาก วัสดุธรรมชาติ: การศึกษางานออกแบบเพื่อการอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.

- ขั้มพารศรี พรพิทักษ์ธรรม. **อาหารไทย: วัฒนธรรมการกินอาหารอย่างไทย.** เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก http://culture.ssru.ac.th/images/download/Research_article/Thaifood.pdf
- อุมาวดี ทรัพย์สิน. **นายศรีบูชาครุศาสตร์และศิลป์แห่งเทพพิธี.** กรุงเทพฯ: วัดศิลป์, 2552.
- Bloggang. **ห้องขัมเทียน.** เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php>
- Foodietaste. **ข้าวต้มมัด.** เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.foodietaste.com/recipe_detail.asp?id=880
- Go To Know. **กระทองดอกไม้.** เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/252208>
- Note Flower. **ชุดพานขันหมาก.** เข้าถึงเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.siamshop.com/7v15lp3toac4g38-show-1642305>
- Phouse Wedding Studio. **ชุดพานขันหมาก.** เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://phouseweddingstudio.tht.in.html>
- Thai Food Master. **อาหารไทย.** เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaifoodmaster.com/origin/traditional/1873>
- ภาษาต่างประเทศ**
- Awesome Thai packaging. Accessed March 15, 2015. Available from <https://www.pinterest.com/pin/572449802609640498/>
- Christojeanneclaude. Accessed May 20, 2015. Available from <http://christojeanneclaude.net/exhibitions#.Vjol7rcrLIU>
- Cityoflafayette. **Tree Wrap V.** Accessed March 15, 2015. Available from <http://www.cityoflafayette.com/index.aspx?NID=736>
- Crochet concupiscence. **Natural Crochet Art from Susanna Bauer.** Accessed May 20, 2015. Available from <http://www.crochetconcupiscence.com/2015/05/natural-crochet-art-from-susanna-bauer/>

- Dailyartmuse. **Niche Award Winner.** Accessed March 20, 2015. Available from
<http://www.dailyartmuse.com/2009/04/23/eun-yeong-jeong-niche-award-winner/>
- Designmom. **How to Properly Wrap a Present.** Accessed February 11, 2015. Available from <https://www.pinterest.com/pin/101190322851315138/>
- Etsy. **FormularyFiftyFive.** Accessed February 10, 2015. Available from <https://www.etsy.com/shop/FormularyFiftyFive?ref=l2-shopheader-name>
- Inhabitat. **Ingenious Cardboard Packaging Folds to Fit Parcels of Any Shape.** Accessed March 11, 2015. Available from <http://inhabitat.com/ingenious-cardboard-packaging-folds-to-fit-any-shape/>
- Lelah's Art Protfolio. **Christo and Jean-Claude's 'Wrapped Up'.** Accessed May 20, 2015. Available from <http://lelahingham.weebly.com/research/christo-and-jean-claudes-wrapped-up>
- Lovely Package. **Pop-Up Popcorn.** Accessed March 11, 2015. Available from <http://lovelypackage.com/pop-up-popcorn/>
- Mariko Kusumoto. **Fiber.** Accessed March 21, 2015. Available from <http://www.marikokusumoto.com/#fiber/cby5>
- Melissa Walter. **Jeweler paper maker.** Accessed March 20, 2015. Available from <http://melissawalter.us/thesis>
- Ointerest. **Clothespins Sculpture.** Accessed March 16, 2015. Available from <https://www.pinterest.com/pin/41236152812638644/>
- Susanna Bauer. **Climbing Pebbles.** Accessed March 15, 2015. Available from <https://www.pinterest.com/pin/175147872979111844/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

ทีมยู่

นางสาวอรอนุมา วิชัยกุล

75 หมู่ 8 ตำบลทุ่งปรัง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมตอนปลาย จากวิทยาลัยศิลปหัตถกรรม
นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2551	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบ
เครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2556	ศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบ
เครื่องประดับ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

